

Le Canard épilé de l'Amicale Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités

N° 9 – 29-Juin-2009

ngày Ất Tỵ, tháng Canh Ngọ (tháng Năm) nhuận năm Kỷ Sửu

Le mot du Rédacteur

Chers canes, canards et canetons,

Voici le temps des vacances : pour vous dorer sous le soleil, ce présent numéro du Canard épilé, vous offre :

- Un panorama des dégâts des eaux « au bled » : ceux de novembre dernier comme ceux de ce juin-ci ;
- Un abondant retour sur les Folies Ardennaises des JJR65 : des photos ainsi que le meilleur des compte-rendus comme vous n'en avez jamais eus ;
- Une magistrale leçon d'histoire et de civilisation également sous la forme d'un compte-rendu de voyage
- Un savoureux et plantureux article sur le Phở ;
- Et finalement : capitulant devant le penchant « mystiquement » superstitieux de ses lectrices et lecteurs : le premier article du (nouveau) Coin « Horoscope » ;
- Sans oublier le Coin du Savoir lequel est exclusivement dédié à « l'autre moitié de l'Humanité »

Vous distraire –utilement ou imaginairement– et vous faire passer de bons moments, n'est-ce pas là un bon but que le Canard épilé cherche à atteindre : Toujours à votre service !

Joyeusement vôtre !

Scribouillard

Première pensée ----- Tin nóng

Il était une fois quatre individus que l'on appelait TOUT LE MONDE, QUELQU'UN, CHACUN et PERSONNE.

Il y avait un travail important à faire et on a demandé à TOUT LE MONDE de le faire.

TOUT LE MONDE était persuadé que QUELQU'UN le ferait. CHACUN pouvait l'avoir fait mais ce fut PERSONNE qui le fit.

QUELQU'UN. se fâcha car c'était le travail de TOUT LE MONDE.

TOUT LE MONDE pensa que CHACUN pouvait le faire et PERSONNE ne doutait que QUELQU'UN le ferait.

En fin de compte, TOUT LE MONDE fit des reproches à CHACUN parce que PERSONNE n'avait fait ce que QUELQU'UN aurait pu faire.

Moralité : Sans en vouloir à TOUT LE MONDE il serait bon que CHACUN fasse ce qu'il doit faire sans nourrir l'espoir que QUELQU'UN le fera à sa place car l'expérience montre que là où l'on attend QUELQU'UN généralement on ne trouve PERSONNE .

Première pensée ----- Tin nóng

Dernière blague ----- Last joke



Dernière blague ----- Last joke

Lisez et faites lire

Le Canard épilé de

l'Amicale Epatente

des Joyeux Jeunes Retraités

Vive le Bon Temps !

Vive la Joyeuse Vie !

Vivent les Bonnes fêtes !

Le Canard épilé de l'Amicale Epatente des Joyeux Jeunes Retraités

Bulletin d'Information et de Liaison de

l'Amicale Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités

Directeur de la Publication : Golden_Mountain

Directeur de la Rédaction : Scribouillard

1 rue Ste-Marie de Jean, 99666 SaiGon-sur-Seine, France

Courriel : canard.epile@gmail.com

Site : <http://en.construction.free.fr>

Le coin des actualités

Hàng nghìn người mắc kẹt trên đường vào nội thành Hà Nội

Thứ hai, 10/11/2008, 15:07 GMT+7



Sáng nay, trên đường 32 nổi Sơn Tây với nội thành Hà Nội, hàng nghìn phương tiện giao thông bị mắc kẹt trước đoạn ngập dài 100 mét. Sau một tuần nghỉ học, nhiều sinh viên phải xắn quần đến gần đường.



Ôtô chạy qua, những làn sóng trở thành nỗi kinh hoàng của người dân sinh sống dọc hai ven đường.



Nhiều người phải vũng tay lái mới vượt qua được đoạn ngập này.



Mỗi lượt chờ như thế này, tài xế thu về hàng trăm ngàn đồng



Sau hơn một tuần, mực nước ở một đoạn đường 32 vẫn còn ngập lút bánh xe.



Kéo xe máy với giá 20.000 đồng.

Có tiêu hết 550 triệu USD, Hà Nội vẫn

Thứ hai, 10/11/2008, 19:39 GMT+7

Dự án thoát nước Hà Nội với tổng mức đầu tư cả 2 giai đoạn 550 triệu USD được dự kiến hoàn thành sau 5 năm nữa (2013) cũng chỉ giúp thủ đô chống chọi được cơn mưa trên 300 mm.

Theo dự kiến, hai giai đoạn của dự án thoát nước Hà Nội được thực hiện trong 10 năm (1995-2005). Tuy nhiên, theo Ban quản lý dự án thoát nước Hà Nội, năm 2005, giai đoạn một mới hoàn tất. Giai đoạn 2 đang rục rịch tiến hành và không thể xong trước 2013. Trong khi đó, từ năm 1992, Cơ quan hợp tác quốc tế Nhật Bản (JICA) đã giúp Hà Nội lập quy hoạch thoát nước nội đô thuộc lưu vực sông Tô Lịch và sông Nhuệ. Quy hoạch này hoàn thành năm 1995.

Từ đó đến nay, Hà Nội nhiều lần điều chỉnh quy hoạch đô thị nhưng quy hoạch hệ thống thoát nước không hề thay đổi.

Theo ông Lê Hồng Quân, Phó giám đốc Ban quản lý dự án thoát nước Hà Nội, trước đây thủ đô định hướng phát triển về phía Bắc nhưng hiện nay đã phát triển về phía Tây và còn mở rộng ra tỉnh Hà Tây cũ. Trong khi đó, dự án thoát nước sau khi kết thúc giai đoạn 1 vẫn loanh quanh ở 4 quận nội thành, giới hạn bởi sông Tô Lịch và sông Hồng.

Để bổ khuyết cho hướng phát triển đô thị mới, ông Quân cho biết, Ban quản lý cũng đã có kiến nghị với thành phố Hà Nội. Tuy nhiên, hiện kiến nghị này mới dừng ở mức độ xem xét.

Lý giải cho việc hàng loạt khu đô thị mới ở Hà Nội chịu cảnh ngập lụt nghiêm trọng trong đợt mưa lớn vừa rồi, phó giám đốc của Ban quản lý dự án cho rằng, giai đoạn một chỉ bao phủ diện tích 77,5 km².

Điều này có nghĩa là các khu đô thị mới như Mỹ Đình, Trung Hòa - Nhân Chính, Định Công, Linh Đàm chưa nằm trong quy hoạch thoát nước hiện tại của Hà Nội.

"Những khu này có hệ thống thoát nước cục bộ tốt nhưng chưa kết nối được với hệ thống của thành phố nên chịu cảnh ngập lụt như vừa qua.

" chỉ khi hoàn tất toàn bộ dự án (dự kiến cuối 2013), những khu đô thị này mới được kết nối với hệ thống của thành phố. Lúc đó, việc tiêu thoát khi gặp các trận mưa lớn ở đây mới được giải quyết. Tuy nhiên, cho dù hoàn thành toàn bộ dự án, năng lực thoát nước của Hà Nội cũng chỉ dừng lại ở trận mưa 310 mm trong 2 ngày.

Trong khi trận mưa vừa rồi, riêng nội thành mưa trung bình trên 500 mm. Trong mùa mưa năm 2008, Hà Nội cũng liên tiếp đón nhận hàng loạt trận mưa lớn, cảnh ngập lụt cục bộ diễn ra khắp nơi.



Phường Tân Mai (quận Hoàng Mai), một trong những khu vực ngập úng nặng nhất trong trận mưa lịch sử vừa qua.

Dự án thoát nước Hà Nội giai đoạn một đã hoàn thành với tổng mức đầu tư 180 triệu USD, giai đoạn 2 sắp sửa tiến hành với số vốn 370 triệu USD. Phạm vi bao phủ lưu vực sông Tô Lịch và sông Nhuệ (135,4 km²), phía Bắc và Đông giáp sông Hồng, Tây giáp sông Nhuệ, Nam giáp hạ lưu sông Kim Ngưu.

Thông xe hầm cơ giới hiện đại nhất Hà Nội

Thứ ba, 16/6/2009, 11:58 GMT+7

Sau nhiều lần trì hoãn vì chậm tiến độ, sáng nay, UBND Hà Nội đã tổ chức thông xe hầm cơ giới nút giao thông Kim Liên - Đại Cồ Việt, nơi từng là điểm đen về ùn tắc giao thông.

Hầm xe cơ giới là một hạng mục trong Dự án xây dựng, cải tạo nút giao thông ngã tư Kim Liên - Đại Cồ Việt.



Hầm dài 140m, đường dẫn dài 100 m, chiều rộng hầm 18,5m, chiều cao 6,25m, chiều cao thông xe trong hầm 4,75m. Ngoài đường hầm dành cho xe cơ giới còn có hầm dành cho người đi bộ gồm hai nhánh cắt qua đường Lê Duẩn và Giải Phóng, cùng hệ thống thoát nước, chiếu sáng, tuy nện kỹ thuật...

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
Được khởi công từ tháng 7/2006, với tổng vốn đầu tư hơn 467 tỷ đồng. Theo dự kiến ban đầu, nút giao thông này sẽ được hoàn thành sau 22 tháng nhưng đã chậm tiến độ hơn một năm so với dự kiến. Trước đó, vào ngày 27/4, nhà thầu đã đưa vào sử dụng 2 nhánh đi bộ A-B, cắt ngang đường Lê Duẩn và Giải Phóng, mỗi nhánh có chiều rộng 4m, dài 90 m, cao 2,7m.



Dự kiến toàn bộ dự án nút giao thông Kim Liên sẽ được hoàn thành vào dịp kỷ niệm giải phóng Thủ đô 10/10/2009. Nút giao thông Kim Liên - Đại Cồ Việt - Giải Phóng có lưu lượng xe thuộc loại lớn nhất thủ đô và từng là điểm đen ùn tắc.

Hầm biến thành 'sông' sau 2 giờ thông xe

Thứ ba, 16/6/2009, 12:05 GMT+7

Sáng nay, hầm cơ giới nút Kim Liên - Đại Cồ Việt đã phải đóng cửa sau 2 tiếng thông xe vì mưa ngập. Điện tắt, nhiều người dắt xe lội giữa căn hầm được quảng bá là hiện đại nhất Hà Nội.



Thơ vui: Hầm thành sông

Ô hô nước đã ngập đầy hầm!!
Vừa mới khai trương đã thành sông
Thế này mà gọi hiện đại nhất!?
Nước ngập tùm lum, khổ thân không!

Xin lạy mấy ông, van mấy ông
Làm ơn nghiên cứu kỹ Tây Đông
Không khéo hầm chui thành bể cá
Đợi đến bao giờ hầm lại thông???

Ça n'arrive qu'au bled

Chuyện thường ngày : Hàng xóm quá quắt

Thứ Hai, 25/05/2009, 08:19 (GMT+7)

TT - Một ông bạn nổi khổ của Bút Bi lâu ngày gặp lại không khỏi giật mình trước dung nhan tiêu tụy của anh ấy.
Hỏi nguyên do thì anh than thở: "Tui mất ăn mất ngủ do một ông hàng xóm quá quắt. Nhà hăn ta giàu có, thể lực ngút trời và đặc biệt rất ngang ngược. Tui mất ăn mất ngủ vì hăn chèn ép đủ điều. Thích câu cá, hăn ta chạy sang vườn nhà tui đào xới lung tung để bắt mấy con giun còi. Mới đây, hăn ta chơi một cái máy bơm tổ bọ hút sạch nước thủy cục, khiến cả nhà tui không còn một giọt mà sinh hoạt. Bạn bè thân quen, ông có cách gì giúp tôi không?".
Trước nỗi khổ vì hàng xóm của ông bạn, Bút Bi khuyên thế này: "Chắc chắn không chỉ mình ông điều đứng với anh hàng xóm ngang ngược mà còn có nhiều người khác nữa, vậy sao không liên kết lại mà đối phó. Bên cạnh đó, ông phải kết bạn với những người thể lực khác, thường xuyên mời họ đến nhà ăn nhậu để anh hàng xóm ngang ngược trông thấy mà kiêng dè. Và quan trọng nữa là anh phải thể hiện dũng khí của mình, đừng nhu nhược quá khiến hăn ta lấn tới".
Không biết các bạn có kế sách nào hay hơn không, giúp cho bạn Bút Bi với...

Nghịch lý giá sữa và thuốc lá

Thứ Hai, 01/06/2009, 15:14 (GMT+7)

TT - Giá sữa ở Việt Nam đắt nhất thế giới, điều đó đã được Hội Tiêu chuẩn và bảo vệ người tiêu dùng VN xác định tại một cuộc hội thảo về sữa cách đây hơn một tuần.
Còn giá thuốc lá, Tổ chức Y tế thế giới (WHO) đã chia làm sáu mức, VN xếp hàng thứ năm. Theo đó, các nước đẩy giá thuốc lá lên cao ngất ngưỡng trên 5 USD/gói 20 điếu gồm những nước thuộc Tây Âu, Canada, Singapor. Dẫn đầu trong nhóm "đắt đỏ" này là Anh với giá một gói thuốc lá khoảng 5 bảng Anh, tức khoảng 130.000 đồng VN! Mỹ nằm trong nhóm thứ nhì với giá bán từ 4-4,99 USD/gói! Còn VN nằm ở nhóm 5/6 với mức giá từ 1-1,99 USD/gói. Xem trong bản đồ giá thuốc lá của WHO, chỉ vài quốc gia có giá thuốc lá rẻ hơn ta là Argentina, Paraguay, Kazakhstan, Indonesia với mức dưới 1 USD/gói.
Kết hợp giữa bảng giá sữa và giá thuốc lá, chúng ta có một bài toán quy đổi thú vị như sau: tại VN, mức giá sữa bình quân là 1,4 USD/lít nên một gói thuốc lá gần bằng một lít sữa. Tại New York, một gói thuốc lá tương đương 10 lít sữa. Tại Ấn Độ, một quốc gia có giá bán thuốc lá tương đương VN, giá một gói thuốc lá hơn 2 lít sữa...
Thật kỳ lạ, tại VN: sữa, mặt hàng mang tính chiến lược với sự phát triển của trẻ em thì đắt nhất thế giới, còn thuốc lá, mặt hàng độc hại cho sức khỏe con người lại rẻ có hạn...
Đó là một nghịch lý tại VN, mà một khi chúng ta chưa xóa bỏ được điều kỳ dị đó thì chưa thể gọi là một đất nước văn minh!
Một kinh nghiệm mà tiền sĩ Bill O'Neill - tổng thư ký Hiệp hội Sức khỏe Anh - muốn chia sẻ với mọi quốc gia trên thế giới, đó là nhà nước hãy tích cực làm giàu ngân sách bằng cách đánh thuế thuốc lá thật cao. Kinh nghiệm của Chính phủ Pháp cho thấy cứ mỗi khi ngân sách thâm thủng, việc "gỡ" lại bằng thuế thuốc lá là biện

pháp mà người dân hài lòng nhất. Bên cạnh đó, thống kê cũng đã cho thấy cứ tăng 10% giá thuốc lá sẽ có 4% dân ghiền bỏ thuốc. Thế thì VN tại sao không nhanh chóng áp dụng kinh nghiệm đó?¹

Hà NỘI , Hà .. LỘI



Hà Nội mùa này phố cũng như sông
Cái rét đầu đông, chân em run ngâm trong nước lạnh
Hoa sữa thôi rơi, em tôi bơi cả chiều trên phố
Đường Cổ Ngư xưa, ngập tràn nước sông Hồng...



¹ Moralité : bỏ sữa, cho em bé hút thuốc lá, rẻ hơn



Hà Nội mùa này chiều không có nắng
Phố vắng nước lên thành con sông
Quán cóc nước dâng ngập qua nông
Hò Tây, giờ không thấy bờ...



Hà Nội mùa này lòng bao đau đớn
Ta nhớ đêm nao lạnh đôi tay
Cho đến đêm qua lạnh đôi chân
Siêu đây, lạnh luôn toàn thân





*Hà nội mùa này người đi đò
Phố vắng nước lên thành con sông
Quán cóc nước dâng ngập qua mòng
Hồ Tây, tràn ra Mỹ Đình*





Des coincoins pour vous

Lis le texte à l'intérieur du triangle bleu.



Sûrement que tu as lu, "A bird in the bush," mais.....

Si c'est ça, tu as fait erreur, car tu as oublié de lire 2 fois **THE** avant le mot Bush!

Désolé, on continue.

Que vois-tu maintenant?



C'est un peu forcé comme jeu de lettres !

Le mot "TEACH" reflète le mot « LEARN ».

Jeu suivant, on joue avec les mots.

Que vois-tu ?



En noir, tu lis le mot «GOOD», en blanc le mot « EVIL » (à l'intérieur d'une lettre noire, il y a une lettre blanche). C'est plutôt physiologique aussi, parce qu'il visualise le concept que « good » ne peut exister sans « evil » (ou l'absence de « good » c'est « evil »). Contradictoire, Bon et Méchant

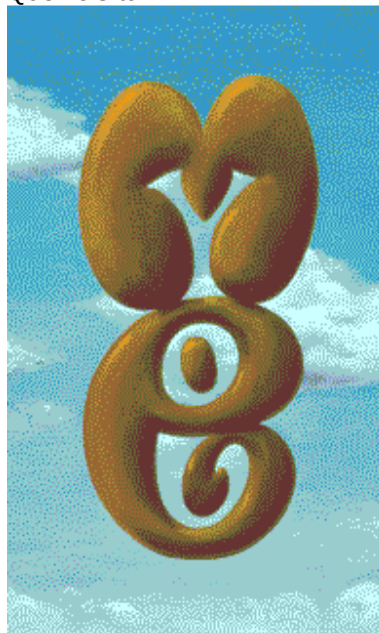
Maintenant, que vois-tu?



On ne le voit pas au premier regard, on peut lire dans les espaces blancs le mot « optical », dans le paysage bleu on peut lire le mot « illusion ». Regarde attentivement la peinture on appelle ça une illusion d'optique.

Un petit dernier mot.

Que vois-tu?



Probablement que tu lis le mot "ME" en brun, mais..... à travers le mot ME on peut voir le mot YOU ! Moi et Vous (c'est sympa, non ?)

Veux-tu voir encore?

On va tester ton cerveau maintenant.



Un test visuel pour ALZHEIMER

Compte tous les " F" dans le texte suivant
FINISHED FILES ARE THE RESULT OF YEARS
OF SCIENTIFIC STUDY COMBINED WITH THE
EXPERIENCE OF YEARS...

(regarde plus bas) Combien de F ?

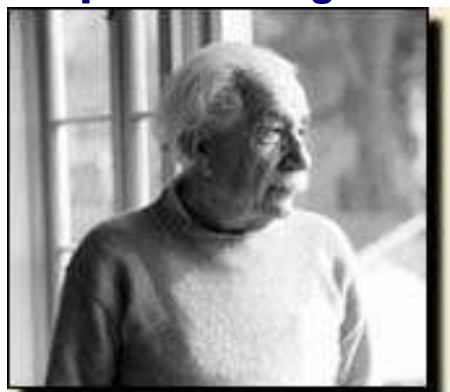
IL Y EN A 6 – Sans farce.

Le raisonnement est inscrit plus bas.

Le cerveau ne voit pas les mots "OF".



Ceux qui ont les 6 "F's" du premier coup sont des génies.



Einstein

←====

Trois est la normale, et 4 est rare.

Envoie le test à tes amis.

Tu vas les rendre fous ! Et ça va les occuper pour quelques minutes..!



Un bon petit lavage de cerveau

Les jeux visuels ça occupe, et ça nous rend moins niais

La question est fondamentale : POURQUOI ?

On n'a pas souvent l'occasion, en ces temps agités, de se poser les vraies questions.

Et pourtant ...

POURQUOI tu peux avoir une pizza à ta maison plus vite qu'une ambulance ?

POURQUOI les gens commandent un double cheeseburger, des grosses frites et un coca ... light ?

POURQUOI nous achetons des saucisses à hot dog en paquet de 10 et des pains à hot dog en paquet de 8 ?

Par ailleurs, ne t'es-tu jamais demandé...

POURQUOI le mot 'abréviation' est si long ?

POURQUOI pour arrêter Windows on doit cliquer sur Démarrer ?

POURQUOI le jus de citron est fait de saveurs artificielles et le liquide vaisselle est fait de vrais citrons ?

POURQUOI il n'y a pas de nourriture pour chat à saveur de souris ?

POURQUOI ils stérilisent l'aiguille qui sert à l'euthanasie ?

Tu connais ces boîtes noires indestructibles dans les avions... :

POURQUOI est-ce qu'ils ne fabriquent pas l'avion au complet dans ce matériau ?

Si voler est si sécuritaire, POURQUOI l'aéroport s'appelle "le terminal" ?

Et toujours...

POURQUOI est-ce qu'on appuie plus fort sur les touches de la télécommande quand les piles sont presque à plat ?

POURQUOI est-ce qu'on lave nos serviettes de bain ; est-ce qu'on n'est pas sensés être propres quand on s'essuie avec ?

POURQUOI les pilotes kamikazes portent-ils un casque ?

Questions cruciales :

Quand on étrangle un Schtroumpf, il devient de quelle couleur ?

Comment les panneaux ' DÉFENSE DE MARCHER SUR LA PELOUSE ' arrivent-ils au milieu de celles-ci ?

Quand l'homme a découvert que la vache donnait du lait, que cherchait-il exactement à faire à ce moment-là ?

Si un mot dans le dictionnaire est mal écrit, comment s'en apercevra-t-on ?

POURQUOI ce couillon de Noé n'a-t-il pas écrasé les deux moustiques ?

Est-ce que les ouvriers de chez Lipton ont aussi une pause café ?

POURQUOI les moutons ne rétrécissent pas quand il pleut ?

POURQUOI 'séparés' s'écrit-il en un mot, alors que 'tous ensemble' s'écrit en deux mots séparés ?

Je veux acheter un boomerang neuf : comment puis-je me débarrasser de l'ancien ?

POURQUOI Les établissements ouverts 24 heures sur 24 ont-ils des serrures et des verrous ?

Wedding Anniversary Flowers

1st Wedding Anniversary - Pansy

2nd Wedding Anniversary - Cosmos

3rd Wedding Anniversary - Fuchsia

4th Wedding Anniversary - Geranium

5th Wedding Anniversary - Daisy

6th Wedding Anniversary - Calla Lily

7th Wedding Anniversary - Jack-in-the-Pulpit

8th Wedding Anniversary - Clematis

9th Wedding Anniversary - Poppy

10th Wedding Anniversary - Daffodil

11th Wedding Anniversary - Morning Glory

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

12th Wedding Anniversary - Peony

13th Wedding Anniversary - Hollyhock

14th Wedding Anniversary - Dahlia

15th Wedding Anniversary - Rose

20th Wedding Anniversary - Day Lily

25th Wedding Anniversary - Iris

28th Wedding Anniversary - Orchid

30th Wedding Anniversary - Sweet Pea

40th Wedding Anniversary - Nasturtium

50th Wedding Anniversary - Violet

Crise des subprimes: une explication très simple pour ceux qui essaient encore de comprendre

Alors voilà, Mme. Ginette a une buvette à Bertincourt, dans le Pas de Calais. Pour augmenter ses ventes, elle décide de faire crédit à ses fidèles clients, tous alcooliques, presque tous au chômage de longue durée. Vu qu'elle vend à crédit, Mme. Ginette voit augmenter sa fréquentation et, en plus, peut augmenter un peu les prix de base du "calva" et du ballon de rouge.

Le jeune et dynamique directeur de l'agence bancaire locale, quant à lui, pense que les "ardoises" du troquet constituent, après tout, des actifs recouvrables, et commence à faire crédit à Mme. Ginette, ayant les dettes des ivrognes comme garantie.

Au siège de la banque, des traders avisés transforment ces actifs recouvrables en CDO, CMO, SICAV, SAMU, OVNI, SOS et autres sigles financiers imbitables.

Ces instruments financiers servent ensuite de levier au marché actionnaire et conduisent, au NYSE, à la City de Londres, au Bourses de Francfort et de Paris, etc., à des opérations de dérivés dont les garanties sont totalement inconnues de tous (c.à.d., les ardoises des ivrognes de Mme Ginette).

Ces "dérivés" sont alors négociés pendant des années comme s'il s'agissait de titres très solides et sérieux sur les marchés financiers de 80 pays.

Jusqu'au jour où quelqu'un se rend compte que les alcoolos du troquet de Bertincourt n'ont pas un rond pour payer leurs dettes.

La buvette de Mme. Ginette fait faillite.

Et le monde entier l'a dans le cul....

Derivative markets an understandable explanation:

Heidi is the proprietor of a bar in Detroit . In order to increase sales, she decides to allow her loyal customers - most of whom are unemployed alcoholics - to drink now but pay later. She keeps track of the drinks consumed on a ledger (thereby granting the customers loans). Word gets around about Heidi's drink now pay later marketing strategy and as a result, increasing numbers of customers flood into Heidi's bar and soon she has the largest sale volume for any bar in Detroit . By providing her customers' freedom from immediate payment demands, Heidi gets no resistance when she substantially increases her prices for wine and beer, the most consumed beverages. Her sales volume increases massively.

A young and dynamic vice-president at the local bank recognizes these customer debts as valuable future assets and increases Heidi's borrowing limit. He sees no reason for undue concern since he has the debts of the alcoholics as collateral. At the bank's corporate headquarters, expert traders transform these customer loans into DRINKBONDS, ALKIBONDS and PUKEBONDS. These securities are then traded on security markets worldwide. Naive investors don't really understand the securities being sold to them as AAA secured bonds are really the debts of unemployed alcoholics. Nevertheless, their prices continuously climb, and the securities become the top-selling items for some of the nation's leading brokerage houses.

One day, although the bond prices are still climbing, a risk manager at the bank (subsequently fired due his negativity), decides that the time has come to demand payment on the debts incurred by the drinkers at Heidi's bar. Heidi demands payment from her alcoholic patrons, but being unemployed they cannot pay back their drinking debts. Therefore, Heidi cannot fulfill her loan obligations and claims bankruptcy. DRINKBOND and ALKIBOND drop in price by 90 %. PUKEBOND performs better, stabilizing in price after dropping by 80 %. The decreased bond asset value destroys the banks liquidity and prevents it from issuing new loans.

The suppliers of Heidi's bar, having granted her generous payment extensions and having invested in the securities are faced with writing off her debt and losing over 80% on her bonds. Her wine supplier claims bankruptcy, her beer supplier is taken over by a competitor, who immediately closes the local plant and lays off 50 workers.

The bank and brokerage houses are saved by the Government following dramatic round-the-clock negotiations by leaders from both political parties.

The funds required for this bailout are obtained by a tax levied on employed middle-class non-drinkers.

Finally.....an explanation I can understand.

La France a la pression fiscale la plus lourde du monde

Aurélié Pagny (avec AFP)

C'est le pays au monde le moins accueillant fiscalement, selon le classement du magazine Forbes Asia paru jeudi.

And the winner is... Avec 167,9 points, la France est considérée comme le pays ayant le régime fiscal le moins accueillant, selon le classement 2009 de la pression fiscale établi par Forbes Asia. Chaque année, le magazine calcule le niveau de pression fiscale en additionnant les impôts sur les sociétés et sur le revenu, les charges patronales et salariales et la taxe sur la valeur ajoutée (TVA). Le total est censé déterminer si le pays a plutôt tendance à attirer ou à faire fuir talents et capitaux. Sur les 50 pays du monde présents dans le classement, la France arrive donc en tête avec un impôt sur les sociétés qui atteint 34,4%, l'impôt sur le revenu 52,1%, les charges patronales 45%, les charges salariales 14% et la TVA 19,6%. A l'inverse, l'émirat du Qatar, qui lève uniquement un impôt sur les sociétés, est le pays jugé le plus accueillant du monde, talonné par les Emirats Arabes Unis qui ne prélèvent que des contributions pour la sécurité sociale.

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

En outre, le magazine Forbes constate que huit des dix pays du monde jugés les moins accueillants sont des états européens.

Hong Kong, région d'Asie la plus accueillante fiscalement Avec 159 points, en hausse de sept points sur un an, la Chine arrive en tête des pays d'Asie en terme de lourdeur fiscale notamment à cause d'une augmentation, liées à la crise, des charges patronales et salariales. Ainsi, la Chine possède un impôt sur les sociétés de 25%, sur le revenu de 45%, des charges patronales de 49%, des charges salariales de 23% et une taxe sur les biens et services de 17%. En revanche, Hong Kong obtient un total de 41,5 points, ce qui en fait la région la plus accueillante de la zone Asie-Pacifique. L'impôt sur les sociétés y est de 16,5%, celui sur le revenu se situe à 15% et le niveau des charges patronales et salariales est de 5%. «Cette année, la plupart des pays asiatiques continuent de développer des environnements fiscaux attractifs par rapport aux autres régions du monde. En dehors de la Chine et du Japon, le reste de l'Asie dispose d'une pression fiscale faible et stable», souligne Forbes Asia. Avec un total de 122,6 points, le Japon est le deuxième pays le moins accueillant d'Asie derrière la Chine. Taiwan, avec 75 points pointe à la deuxième place pour la pression fiscale la plus faible d'Asie, derrière Hong Kong. De son côté, l'Inde a vu son total faire un bond de 24 points à 113,4 points après avoir relevé le niveau des charges patronales et salariales. Dans le même temps, la Nouvelle-Zélande est le pays d'Asie qui a le plus diminué sa pression fiscale.

Les Français cessent le travail 1,5 an avant la retraite

O. A. 07/05/2009 | Mise à jour : 20:50

C'est le constat dressé par la Direction des études des ministères du Travail et de la Santé.

Chômage, préretraite, invalidité : les Français cessent souvent de travailler bien avant de prendre leur retraite. L'écart entre les âges auxquels surviennent ces deux événements est, en moyenne, d'un an et demi. C'est le constat dressé par la Drees (Direction des études des ministères du Travail et de la Santé) dans une étude publiée ce jeudi et portant sur la génération née en 1938. Plus de la moitié des personnes encore présentes sur le marché du travail après 50 ans (ce qui exclut par exemple les mères de famille ayant choisi de rester au foyer) avaient arrêté «définitivement leur activité professionnelle avant la fin de l'année de leurs 59 ans, alors qu'elles n'étaient que 9% à avoir liquidé un droit à la retraite à cet âge», explique la Drees. D'autres continuent de travailler, même occasionnellement, bien qu'ayant déjà liquidé leur retraite : elles cumulent pension et revenu d'activité.

«Les salariés du privé liquident leur retraite plus tardivement que ceux du public (en moyenne à 61,3 ans contre 57,5 ans), mais ils cessent de travailler quasiment au même âge (à 58,8 ans contre 58,2 ans)», souligne encore cette étude.

Les indépendants cessent définitivement toute activité en moyenne un an plus tard que les salariés du privé ou du public, poursuit la Drees.

Peu de différence entre les sexes, en revanche : hommes et femmes encore sur le marché du travail après 50 ans cessent de travailler presque au même âge - un peu plus tard pour les femmes en réalité.

the perfect doctor



Q: Doctor, I've heard that cardiovascular exercise can prolong life. Is this true?

A: Your heart is only good for so many beats, and that's it... don't waste them on exercise.

Everything wears out eventually. Speeding up your heart will not make you live longer; that's like saying you can extend the life of your car by driving it faster.

Want to live longer? Take a nap.

Q: Should I cut down on meat and eat more fruits and vegetables?

A: You must grasp logistical efficiencies. What does a cow eat? Hay and corn.

And what are these? Vegetables. So a steak is nothing more than an efficient mechanism of delivering vegetables to your system. Need grain? Eat chicken.

Beef is also a good source of field grass (green leafy vegetable). And a pork chop can give you 100% of your recommended daily allowance of vegetable products.

Q: Should I reduce my alcohol intake?

A: No, not at all. Wine is made from fruit. Brandy is distilled wine, that means they take the water out of the fruity bit so you get even more of the goodness that way. Beer is also made out of grain. Bottoms up!

Q: How can I calculate my body/fat ratio?

A: Well, if you have a body and you have fat, your ratio is one to one. If you have two bodies, your ratio is two to one, etc.

Q: What are some of the advantages of participating in a regular exercise program?

A: Can't think of a single one, sorry. My philosophy is: No Pain...Good!

Q: Aren't fried foods bad for you?

A: YOU'RE NOT LISTENING!!! Foods are fried these days in vegetable oil. In fact, they're permeated in it. How could getting more vegetables be bad for you?

Q: Will sit-ups help prevent me from getting a little soft around the middle?

A: Definitely not! When you exercise a muscle, it gets bigger. You should only be doing sit-ups if you want a bigger stomach.

Q: Is chocolate bad for me?

A: Are you crazy? HELLO Cocoa beans ! Another vegetable!!!
It's the best feel-good food around!

Q: Is swimming good for your figure?

A: If swimming is good for your figure, explain whales to me.

Q: Is getting in-shape important for my lifestyle?

A: Hey! 'Round' is a shape!

Well, I hope this has cleared up any misconceptions you may have had about food and diets.

And remember: **'Life should NOT be a journey to the grave with the intention of arriving safely in an attractive and well preserved body, but rather to skid in sideways - Chardonnay in one hand - chocolate in the other - body thoroughly used up, totally worn out and screaming 'WOO HOO, What a Ride'**

And For those of you who watch what you eat, here's the final word on nutrition and health.

It's a relief to know the truth after all those conflicting nutritional studies.

1. The Japanese eat very little fat and suffer fewer heart attacks than Americans.
2. The Mexicans eat a lot of fat and suffer fewer heart attacks than Americans.
3. The Chinese drink very little red wine and suffer fewer heart attacks than Americans.
4. The Italians drink a lot of red wine and suffer fewer heart attacks than Americans.
5. The Germans drink a lot of beers and eat lots of sausages and fats and suffer fewer heart attacks than Americans.

CONCLUSION : Eat and drink whatever you like. Speaking English is apparently what kills you.

Le coin des photos

Les folies Ardennaises

(photos complémentaires²)

les **20 & 23-5-2009**

20-mai



L'organisateur des Folies Ardennaises



Le débarquement des américains ...



² Le photo-reportage complet de l'évènement est toujours disponible à l'adresse :

http://ndoduc.free.fr/canard/Ardennes2009_small.pdf

http://ndoduc.free.fr/canard/Ardennes2009_big.pdf



21-mai





Han-sur-Lesse – sortie de la grotte (attention : compter les Canards, peut-être a-t-on égaré quelques uns dans la grotte ???)



Restaurant « le Saint Hadelin » - Celles



22-mai



Han-sur-Lesse – avant de prendre le train



Villers-sur-Lesse



Château de Vêve



Foy-Notre-Dame

23-mai



Hôtel « le Fenil »



Château de Vêve

Les folies Ardennaises

continuent

à La Chaume (les Sables d'Orlonnes) le **27-5-2009**



Les folies Ardennaises

continuent

à Paris le **6-6-2009**

5-juin – arrivées à Paris

Comme certains chefs d'état (Ob.) débarquant en France le 5-6 pour les cérémonies du 6-6, MyLinh et Nhung débarquent également à Paris le 5-6 pour plusieurs choses dont essentiellement la réunion des MC65 (chez Anne-Marie Vân le 7-6 à Massy-Palaiseau).

Des vaillants JJR65 constitués en comité (d'accueil) ont donc réservé la meilleure escorte à ces dignes envahisseuses et ce faisant, ont noté les faits saillants suivants :



13h40 - « Saturday super night » (aka. MyLinh) : quel programme ! , est arrivée en premier à la gare du Nord.



14h15 - Emerveillement devant l'abondance des fruits plus ou moins exotiques sur un étal chinois de Paris 13^{ème} (y-a-t-il pénurie de durian et autres jack fruits sur les marchés outre-quiévrains ???)



17h44- Fidèle à son **penchant** déjà observé l'année

Le Canard épilé de l'Amicale Epatante des Joyeux-Jeunes Retraités

dernière, octobre 2008, à cho. Ben Thành, la première visite obligatoire a été pour les durians de Paris store



19h58 - Nhung la genevoise est arrivée en second. Les voici avec la chatelaine des Sables, en route pour Kim Phúc ... (176 r Crimée 75019 PARIS ; crevettes « Phénix » et bánh xèo ... très honorables et volontiers recommandables)



20h13 – mines réjouies --mais estomacs encore vides-- : attendant les plats ...



20h25 – crevettes Phénix sur lit de verdure ...

6-juin



18h50 – arrivée de RTTT mais départ pour la Kahina



21h – théâtre « la Fontaine » - Paris 9^{ème}



00h26 (7-juin) – « à la santé de tout le monde ... »

7-juin



21h07 : café « le Coche » - Get 27 après cháo lòng chez Indochine



21h18 - métro ... pour dodo ...



Thuy, Yvonne, Hieu et Robert - Quan An Ngon - HaNoi - 31-5-2009



8-juin -- Première arrivée, dernière à partir – Thalys - Gare du Nord - Paris

Date : 14-06-2009

Lieu : « chez Georges » – Paris 10^{ème} , France

Quoi/Comment : FETE de « l'autre enfant du pays »

Comme on peut s'y attendre, le déjeuner pour marquer le retour temporaire en cette belle et douce France de "l'autre enfant du pays" est d'une parfaite convivialité, à la mesure de la joie ressentie à chacune de nos nombreuses retrouvailles

Alain est en parfaite santé, a un peu perdu de poids --5%-- du (ou grace ?) aux nombreuses exercices physiques correspondantes à 4 mois de la vie trépidante au VietNam
Alain est en excellente disposition vis à vis de la vie, vu qu'il convolera bientôt (... incessamment sous peu ...)

Alain est confiant quant à l'avenir, ayant décidé d'élire domicile (conjugal) du côté des belles et blanches plages de NhaTrang et ce dès septembre prochain ((néanmoins après le Gala d'anniversaire de l'AEJJR le 5-9 et le pot de départ de qui-vous-savez le 6-9))

bref , Alain est de très bonne humeur de nous revoir (et nous 6 aussi en le revoyant : Toan, scribouillard , TôMy, Alain, Sunder, Adolphe et Georges (de gauche à droite sur



Hieu et Thuy chez Robert Kerneis a HaNoi le 31-5-2009



Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
(la photo) sans oublier Natsuki à qui nous rendons grâce de son plus que parfait accueil)



Le repas aussi est royalement bon : entrée = ôc nhô'i +



cha.o tôm --escargot farci + crevette pilée-- ... (les photos sont pour faire saliver RTTT), et les différents plats démontrent, s'il en est encore besoin, la parfaite maîtrise du chef cuisinier de "notre restaurant habituel", ce qui manifestement intéresse bien notre ami Toan qui est venu à "ce restaurant" pour la 1ère fois

TôMy s'est beaucoup distingué dans nos différentes discussions avec ses positions un peu iconoclastes: bien que souvent en minorité, il ne s'avoue nullement battu, ce qui promet des futures intenses joutes intellectuelles à l'avenir ... lui aussi prévoit de visiter le bled l'année prochaine ...

Sunder s'est aussi beaucoup exprimé sur des questions sociétales (retraite, divorce, pension de réversion, vie de retraité au bled ...) qui nous touchent de près --et même de très très près-- dans la vie de tous les jours ...

Bref, l'ambiance était juste ce qu'il faut, de midi à 17h30, sans que l'on se rende compte du temps écoulé.



PS: rappel

- 1) prochain Pho? JJRe "papy" le dimanche 12-7, midi, Pho? BiDa SGN (Paris 13ème) : les 6 papys (RTTT, Sunder, Son, Thai HP et scribouillard)
- 2) gala AEJJR le samedi 5-9, dès 19h, hotel Astoria, Massy : 15ème anniversaire de AEJJR
- 3) pot de départ - le dimanche 6-9, 13h --le lieu inconnu pour le moment-- : le départ pour la Belle Province de scribouillard

Le coin des poèmes

Tho Già Dê : Ấy ơi !

Vô danh

Cái cô này, ô hay sao mà lạ,
Tôi chưa già nên đâu đã có râu,
Nhìn kỹ coi, mới bấm mí tuổi đầu,
Mắc mớ chi cứ gọi tôi là chú?

Tiếng Việt mình biết bao nhiêu là chữ,
Có lẽ nào không đủ để xưng hô,
Chú cháu làm chi nghe dị chết mồ,
Tôi chẳng có cháu như... cô đâu nhé!

Cô hiểu cho vì tôi hầy còn trẻ,
Nên vẫn còn như cậu bé ham chơi,
Tôi không thêm làm người lớn, cô ơi,
Đừng bắt tôi mau già tội tôi quá.

Lỡ một mai - tôi nghĩ thâm - cô ạ,
Tôi với cô lại đem dạ ứa nhau,
Chẳng lẽ tôi lại thủ thỉ bằng câu:
"Chú...thích cháu"...nghe dị mẩn rứa.

Cô biết không, chỉ mới vừa gặp gỡ,
Mà tôi nghe lòng hờn hờ quá chừng,
Ai dè đâu, cứ "chú, cháu" cô xưng,
Làm cho tôi thật ngại ngùng khó xử.

Tôi xin cô đừng gọi tôi bằng chú,
Tôi chẳng khờ đi làm chú cô đâu,
Nếu như cô e ngại buổi ban đầu,
Thôi thì kêu tôi là "ấy" cũng được.

Cô ơi, sao cứ tần ngần,
Mà không gọi thử một lần "ấy ơi",
Để tôi mê mẩn trả lời,
"Gớm, nghe "ấy" gọi mà rưng rờ con tim."

TUỔI GIÀ

Thương thay cho đám tuổi già
Ông thì cao máu còn Bà đau lưng
Hot Flash Bà nhảy lưng từng
Mặt mày cau có mắt trũng nhìn Ông

Lưng chưa hết lại đau hông
Thân người ê ẩm tE1 trong ra ngoài
Chân đau nhức lại ù tai
Bà la inh ỏi Ông hay biết gì
Bà bảo lấy hộ cái ly
Ông đưa gó thuốc Bà xì một hơi

Mỗi khi mưa gió trở Trời
Ông ho hen thở bà thời cúm đau
Đái đường Ông thử lên cao
Đồ ngọt không rở mà sao vẫn còn

Bà bị Cholesterol
Thịt bò kiêng cử cua tôm phải chừa
Ốc nghêu thịt mỡ Ông ưa
Bây giờ sợ chết ai đưa chối từ

Da vàng gan yếu thận hư
Sáng dậy hỏi Bà rằng giữ ở đâu
Bà rằng đã rớt xuống cầu
Ông buồn Ông tức cầu nhàu một hơi

Cháu con tản mác khắp nơi
Chán buồn sống cảnh cuộc đời già nua
Bao năm bay nhảy tranh đua
Giờ đây lụm khụm hơn thua đâu màng

Mong sao sức khỏe bình an
Ăn ngon ngủ được thuốc thang không dùng
Nhưng người đau nhức tử tung
Đồ ngon không dám thuốc dùng ngày đêm

Đêm không ngủ được Bà rên
Gối đau chân nhức lại thêm cái đầu
Ông thì tức ngực tìm dầu
Tâm thần rối loạn biết đâu khắp nhà

Nhớ thời Ông trẻ hào hoa
Đẹp trai bay bướm nay già da nhăn
Hói đầu tóc bạc hết răng
Còn Bà tóc giả da căng bụng phành
Đôi mươi sắc nước khuynh thành
Bao chàng đưa đón tuổi xanh yêu đời

Giờ đây đã mất hết rồi
Có còn đâu nữa hết thời nhớ chi

Bạn bè kẻ sống người đi
Người trong dưỡng lão kẻ thì bán thân
Đứa đang lao phổi chết dần
Người thì dương liệt phải cần Vi agra
Đứa thì mất bị mù loà
Tay chân quờ quạng khi ra khi vào
Người thì mắc phải bệnh GOUT
Chân tay u nổi đờn đau đêm ngày
Kẻ đau bao tử dạ dày
Uống ăn đau nhức mặt mày xác xơ

Bạn Bà bị breast cancer
Bạn Ông bao đứa ung thư ruột già
Đi cầu máu rỉ chảy ra
Chemo chữa trị nhưng mà bớt đau

Cuộc đời quả thật bể dâu
Sanh bệnh lão tử nghèo giàu khác chi
Ai ơi rộng lượng từ bi
Để khi nhắm mắt hồn phi Thiên Đàng
Sống mà ác đức lặn gian
Kiêu căng tham hiểm chỉ màng lợi danh
Địa Ngục sẵn chỗ để dành
Satan Quỷ Sứ quyết hành thẳng tay

Tình Già

tác giả : Người Khờ

Em lo gì chân yếu,
Em lo gì da nhăn
Em lo gì lưng gù
Em sợ gì Alzheimer!
Em cứ nhai trầu đi

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

Anh gắng lo tìm cau,
Rồi Anh tằm trâu cho
Đời ta đâu cần lo!.....

Ta cùng nhau vui sống,
Lúc thẳng trâm có nhau,
Sá chi mình hom hem!.....

Tai Anh lũng bùng em hét (Tai Anh ừ....em ngoáy)
Xe lẩn Anh ngồi Em đưa
Ta đi vào nhà già,
Nghe tiếng thời gian qua!

Rồi một hôm.....

Em lo gì đau nhức
Em lo gì hay quên
Em lo gì tiền già
Em ngại gì bơ vơ?

Em cứ yêu đời đi
Sáu bó nhăm nhò chi
Đời còn nhiều vui thú
Chíchóe là tươi dzui !

Lưng em còng anh dắt
Chân em mồi anh xoa
Em liệt giường anh bế
Ngồi xe lẩn anh đưa...

Em cứ yên lòng đi
Về già anh chăm sóc
Kiếp này....
Và kiếp sau....

60 CHƯA PHẢI ĐÃ GIÀ
60 LÀ TUỔI MỚI QUA DẬY THÌ.
65 HẾT TUỔI THIẾU NHI
70 LÀ TUỔI MỚI ĐI VÀO ĐỜI
75 LÀ TUỔI ẮN CHƠI.
80 LÀ TUỔI YÊU NGƯỜI YÊU HOA.
90 MỚI BẮT ĐẦU GIÀ
ĐÊM ĐÊM VẪN CỨ MẶN MÀ YÊU ĐUỜNG.
100 CÓ LỆNH ĐIỂM VƯỜNG.
CỨ Ở TRÊN ẤY YÊU ĐUỜNG THỎA LÒNG.
BAO GIỜ ĐẠN HẾT LÊN NỒNG.
TỪ TỪ NẤM XUỐNG LÀ XONG MỘT ĐỜI.

Ớt Cay

Ớt nhà vườn trái sum sê,
Cây trồng thích quá say mê ngắm nhìn.
Đây là vui thú điền viên,
Ớt trồng sai trái liên miên bốn mùa.
Ớt này thực chất chẳng thua,
Chỉ thiên loại ớt người mua rất nhiều.
Vừa cay vừa nóng bao nhiêu,
Người người vẫn thích dùng nhiều khi ăn.
Lại thêm mùi vị hăng hăng,
Thơm ngon nồng ấm lại tăng tình người.
Ớt ăn cảm thấy tươi cười,
Biến tanh tào hết, thành mùi vị ngon.

Làm người không thấy héo hon,
Trở nên sung sức gầy mồn bay xa.
Làm người cảm thấy mượt mà,
Tăng thêm năng lượng, làn da ứng hồng.
Ớt ăn cảm thấy vị nồng,
Tăng thêm tình cảm ấm lòng bên nhau.
Dấu cho cuộc sống bể dâu,
Nồng cay ngọt đắng xa đâu tìm về.
Dấu cho cuộc sống trăm bề,
Nồng cay muối mặn chẳng hề xa nhau.
Ở đời tình nghĩa trước sau,
Xa nhau một bước nhớ nhau nghìn trùng.
Vui thay những buổi trùng phùng,
Mời ăn trái ớt chia cùng vẫn thơ.
Ớt ăn cảm thấy gần gũi,
Nào cay cay quá không ngờ quá cay.
" Ớt nào là ớt chẳng cay,
Gái nào là gái chẳng hay thương chồng! "

Vì em

Ngọc Trân

Vì em anh tập làm thơ,
Vì em anh phải thần thờ ngóng trông.
Bây giờ anh đã làm chồng
Vì em anh phải nấu cơm quét nhà,
Bạn bè anh phải tránh xa
Không dám nhậu sơi em la em rầy
Vì em anh khổ thế này.
Còn lưng làm để em xài em tiêu
Shopping mua sắm đều đều
Vì em anh đã chịu nhiều đắng cay,
Còn đâu ngày tháng đắm say.
Thôi đành cũng hết kiếp này cho xong

Nhờ em

Nhờ em anh biết làm thơ
Nhờ em anh hết uống trời chạy rong.
Nhờ em anh được làm chồng
Nhờ em anh có con bông gọi cha.
Nhờ em anh khỏi phải ra
Cơm hàng cháo chợ vừa xa vừa phiền.
Nhờ em anh có bạn hiền
Chung chăn chung gối không (tốn) tiền mỗi đêm..
Nhờ em giấc ngủ ngon thêm
Nhờ em nhà cửa bên thềm chim ca.
Nhờ em anh hết la cà
Nhờ em anh khỏi sa đà hư thân
Nhờ em anh hết khờ trần,
Nhờ em anh biết chuyên cần làm ăn.
Nhờ em làm cái nhà bằng
Nhờ em anh khỏi phí công giữ tiền.
Nhờ em anh sướng như điên
Nhờ em nhiều nữa anh liền ngất ngây.
Nhưng mà nhớ kỷ điều này
Nhờ nhiều em sẽ góoc bay bể đầu!!!

Le coin littéraire

... de la littérature que vous ne trouverez nulle part ailleurs ...

Hiếu Đồi

Tháng ngày hối hả, đời người ngắn ngủi, thoáng chốc đã già.
Chẳng dám nói hiểu hết mọi lẽ nhân sinh nhưng chỉ có hiếu đời
thì mới sống thanh thản, sống thoải mái.

Qua một ngày mất một ngày
Qua một ngày vui một ngày
Vui một ngày lãi một ngày

Hạnh phúc do mình tạo ra. Vui sướng là mục tiêu cuối cùng của đời người, niềm vui ẩn chứa trong những sự việc vụn vặt nhất trong đời sống, mình phải tự tìm lấy. Hạnh phúc là cảm giác, cảm nhận, điều quan trọng là ở tâm trạng.

Tiền không phải là tất cả nhưng không phải không là gì. Đừng quá coi trọng đồng tiền, càng không nên quá so đo, nếu hiểu ra thì sẽ thấy nó là thứ ngoại thân, khi ra đời chẳng mang đến, khi chết chẳng mang đi. Nếu có người cần giúp, rộng lòng mở hầu bao, đó là một niềm vui lớn. Nếu dùng tiền mua được sức khỏe và niềm vui thì tại sao không bỏ ra mà mua? Nếu dùng tiền mà mua được sự an nhàn tự tại thì đáng lắm chứ! Người khôn biết kiếm tiền biết tiêu tiền. Làm chủ đồng tiền, đừng làm tôi tớ cho nó. “Quãng đời còn lại càng ngắn thì càng phải làm cho nó phong phú”. Người già phải thay đổi quan niệm cũ kỹ đi, hãy chia tay với “ông sư khổ hạnh”, hãy làm “con chim bay lượn”. Cần ăn thì ăn, cần mặc thì mặc, cần chơi thì chơi, luôn luôn nâng cao chất lượng cuộc sống, hưởng thụ những thành quả công nghệ cao, đó mới là ý nghĩa sống của tuổi già. Tiền bạc là của con, địa vị là tạm thời, vẻ vang là quá khứ, sức khỏe là của mình.

Cha mẹ yêu con là vô hạn; con yêu cha mẹ là có hạn.
Con ốm cha mẹ buồn lo; cha mẹ ốm con nhòm một chút hỏi vài câu là thấy đủ rồi. Con tiêu tiền cha mẹ thoải mái; cha mẹ tiêu tiền con chẳng dễ.
Nhà cha mẹ là nhà con; nhà con không phải là nhà cha mẹ.
Khác nhau là thế, người hiếu đời coi việc lo liệu cho con là nghĩa vụ, là niềm vui, không mong báo đáp. Chờ báo đáp là tự làm khổ mình. Ôm đau trông cậy ai? Trông cậy con ư? Nếu ốm dai dẳng chẳng có đứa con có hiếu nào ở bên giường đầu (cửu bệnh sàng tiền vô hiếu tử). Trông vào bạn đời ư? Người ta lo cho bản thân còn chưa xong, có muốn đỡ đần cũng không làm nổi. Trông cậy vào đồng tiền ư? Chỉ còn cách ấy.

Cái được, người ta chẳng hay để ý; cái không được thì nghĩ nó to lắm, nó đẹp lắm. Thực ra sự sung sướng và hạnh phúc trong cuộc đời tùy thuộc vào sự thưởng thức nó ra sao. Người hiếu đời rất quý trọng và biết thưởng thức những gì mình đã có, và không ngừng phát hiện thêm ý nghĩa của nó, làm cho cuộc sống vui hơn, giàu ý nghĩa hơn. Cần có tấm lòng rộng mở, yêu cuộc sống và thưởng thức cuộc sống, trông lên chẳng bằng

ai, trông xuống chẳng ai bằng mình (tỷ thượng bất túc tỷ hạ hữu dư), biết đủ thì lúc nào cũng vui (tri túc thường lạc).

- Tập cho mình nhiều đam mê, vui với chúng không biết mệt, tự tìm niềm vui.

- Tốt bụng với mọi người, vui vì làm việc thiện, lấy việc giúp người làm niềm vui.

Con người ta vốn chẳng phân biệt giàu nghèo sang hèn, tận tâm vì công việc là coi như có cống hiến, có thể yên lòng, không hổ thẹn với lương tâm là được. Huống hồ nghĩ ra, ai cũng thế cả, cuối cùng là trở về với tự nhiên.

Thực ra ghế cao chẳng bằng tuổi thọ cao, tuổi thọ cao chẳng bằng niềm vui thanh cao.

Quá nửa đời người dành khá nhiều cho sự nghiệp, cho gia đình, cho con cái, bây giờ thời gian còn lại chẳng bao nhiêu nên dành cho mình, quan tâm bản thân, sống thế nào cho vui thì sống, việc nào muốn thì làm, ai nói sao mặc kệ vì mình đâu phải sống vì ý thích hay không thích của người khác, nên sống thật với mình.

Sống ở trên đời không thể nào vạn sự như ý, có khiếm khuyết là lẽ thường tình ở đời, nếu cứ chăm chăm cầu toàn thì sẽ bị cái cầu toàn làm cho khổ sở. Chẳng thà坦然 nhiên đối mặt với hiện thực, thế nào cũng xong.

Tuổi già tâm không già, thế là già mà không già; Tuổi không già tâm già, thế là không già mà già. Nhưng xử lý một vấn đề thì nên nghe già.

Sống phải năng hoạt động nhưng đừng quá mức. Ăn uống quá thanh đạm thì không đủ chất bổ; quá nhiều thịt cá thì không hấp thụ được. Quá nhàn rồi thì buồn tẻ; quá ồn ào thì khó chịu.... Mọi thứ đều nên “vừa phải”.

Người ngu gây bệnh (hút thuốc, say rượu, tham ăn tham uống...)

Người dốt chờ bệnh (ốm đau mới đi khám chữa bệnh)

Người khôn phòng bệnh, chăm sóc bản thân, chăm sóc cuộc sống.

Khát mới uống, đói mới ăn, mệt mới nghỉ, thèm ngủ mới ngủ, ốm mới khám chữa bệnh.... Tất cả đều là muộn.

Chất lượng cuộc sống của người già cao hay thấp chủ yếu tùy thuộc vào cách tư duy, tư duy hướng lợi là bất cứ việc gì đều xét theo yếu tố có lợi, dùng tư duy hướng lợi để thiết kế cuộc sống tuổi già sẽ làm cho tuổi già đầy sức sống và sự tự tin, cuộc sống có hương vị; tư duy hướng hại là tư duy tiêu cực, sống qua ngày với tâm lý bi quan, sống như vậy sẽ chóng già chóng chết. Chơi là một trong những nhu cầu cơ bản của tuổi già, hãy dùng trái tim con trẻ để tìm cho mình một trò chơi ưa thích nhất, trong khi chơi hãy thể nghiệm niềm vui chiến thắng, thua không cay, chơi là đùa. Về tâm và sinh lý, người già cũng cần kích thích và hưng phấn để tạo ra một tuần hoàn lành mạnh.

“Hoàn toàn khỏe mạnh”, đó là nói thân thể khỏe mạnh, tâm lý khỏe mạnh và đạo đức khỏe mạnh. Tâm lý khỏe mạnh là biết chịu đựng, biết tự chủ, biết giao thiệp; đạo đức khỏe mạnh là có tình thương yêu, sẵn lòng giúp người, có lòng khoan dung, người chăm làm điều thiện sẽ sống lâu.

Con người là con người xã hội, không thể sống biệt lập, bưng tai bịt mắt, nên chủ động tham gia hoạt động công ích, hoàn thiện bản thân trong hoạt động xã hội, thể hiện giá trị của mình, đó là cuộc sống lành mạnh.

Cuộc sống tuổi già nên đa tầng đa nguyên, nhiều màu sắc, có một hai bạn tốt thì chưa đủ, nên có cả một nhóm bạn già, tình

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités
bạn làm đẹp thêm cuộc sống tuổi già, làm cho cuộc sống của bạn
nhiều hương vị, nhiều màu sắc.

Con người ta chịu đựng, hóa giải và xua tan nỗi đau đều chỉ có
thể dựa vào chính mình. Thời gian là vị thầy thuốc giỏi nhất.
Quan trọng là khi đau buồn bạn chọn cách sống thế nào.
Tại sao khi về già người ta hay hoài cựu (hay nhớ chuyện xa
xưa)? Đến những năm cuối đời, người ta đã đi đến cuối con
đường sự nghiệp, vinh quang xưa kia đã trở thành mây khói xa
vời, đã đứng ở sân cuối, tâm linh cần
trong lành, tinh thần cần thẳng hoa, người ta muốn tìm lại những
tình cảm chân thành. Về lại chốn xưa, gặp lại người thân, cùng
nhắc lại những ước mơ thuở nhỏ, cùng bạn học nhớ lại bao
chuyện vui thời trai trẻ, có như vậy
mới tìm lại được cảm giác của một thời đầy sức sống. Quý trọng
và được đắm mình trong những tình cảm chân thành là một
niềm vui lớn của tuổi già
Nếu bạn đã cố hết sức mà vẫn không thay đổi tình trạng không
hài lòng thì mặc kệ nó! Đó cũng là một sự giải thoát. Chẳng việc
gì cố mà được, quả ngất vội không bao giờ ngọt.
Sinh lão bệnh tử là quy luật ở đời, không chống lại được. Khi
thần chết gọi thì thanh thần mà đi. Cốt sao sống ngay thẳng
không hổ thẹn với lương tâm và cuối cùng đặt cho mình một dấu
châm hết thật tròn.

George Carlin's Views on Ageing

Do you realise that the only time in our lives when we like to get
old is when we're kids? If you're less than 10 years old, you're so
excited about ageing that you think in fractions.

'How old are you?' 'I'm four **and a half!**' You're never thirty-six
and a half. You're four and a half, going on five! That's the key
You get into your teens, now they can't hold you back. You jump
to the next number, or even a few ahead.

'How old are you?' 'I'm **gonna be 16!**' You could be 13, but hey,
you're gonna be 16! And then the greatest day of your life
You **become 21**. Even the words sound like a ceremony. **YOU
BECOME 21. YESSSS!!!**

But then you **turn 30**. Oooohh, what happened there? Makes
you sound like bad milk! He **TURNED**; we had to throw him out.
There's no fun now, you're just a sour-dumpling.. What's wrong?
What's changed?

You **BECOME 21**, you **TURN 30**, then you're **PUSHING 40**.

Whoa! Put on the brakes, it's all slipping away. Before you know
it, you **REACH 50** and your dreams are gone.

But wait!!!! You **MAKE it to 60**. You didn't think you would!
So you **BECOME 21, TURN 30, PUSH 40, REACH 50 and MAKE it
to 60**.

You've built up so much speed that you **HIT 70!** After that it's a
day-by-day thing; you **HIT Wednesday!**

You **get into your 80's** and every day is a complete cycle; you **HIT**
lunch; you **TURN 4:30**; you **REACH** bedtime. And it doesn't end
there Into the 90s, you start going backwards; 'I **Was JUST 92.**'

Then a strange thing happens. If you make it over 100, you
become a little kid again. 'I'm 100 and a half!'

May you all make it to a healthy 100 and a half!!

HOW TO STAY YOUNG

1. **Throw out nonessential numbers.** This includes age, weight
and height. Let the doctors worry about them. That is why you

pay 'them'

2. **Keep ;only cheerful friends.** The grouches pull you down.

3. **Keep learning.** Learn more about the computer, crafts,
gardening, whatever. Never let the brain idle. 'An idle mind is
the devil's workshop.' And the **devil's name is Alzheimer's**.

4. **Enjoy the simple things.**

5. **Laugh often, long and loud.** Laugh until you gasp for breath.

6. **The tears happen.** Endure, grieve, and move on. The only
person, who is with us our entire life, is ourselves. Be **ALIVE**
while you are alive.

7. **Surround yourself with what you love**, whether it's family,
pets, keepsakes, music, plants, hobbies, whatever. **Your home is
your refuge.**

8. **Cherish your health:** If it is good, preserve it. If it is unstable,
improve it.. If it is beyond what you can improve, get help.

9... **Don't take guilt trips.** Take a trip to the mall, even to the
next county; to a foreign country but **NOT to** where the guilt is.

10. **Tell the people you love that you love them, at every
opportunity.**

AND ALWAYS REMEMBER:

Life is not measured by the number of breaths we take, **but by
the moments that take our breath away.**

Ăn mày chuyên nghiệp học MBA

"Tôi xách túi đồ nhãn hiệu Gucci ra khỏi Trảng Tiền Plaza rồi
đứng lại ở cửa chờ bạn. Một tay ăn mày chuyên nghiệp phát
hiện ra tôi, sấn tới đứng trước mặt. Câu chuyện của tôi chỉ có
thể thôi. Thế nhưng tay ăn mày đã dạy tôi một bài học kinh tế
còn sâu sắc hơn một khoá học MBA ở trường. Tôi kể câu
chuyện này chính bởi ý nguyện của tay ăn mày đó.

- Xin anh... cho tôi ít tiền đi! - Tôi đứng đó chả có việc gì nên tiện
tay vứt cho hắn đồng tiền xu, rồi bắt chuyện cùng nhau.

Ăn mày rất thích kể lể.

- Tôi chỉ ăn mày quanh khu mua sắm này thôi, anh biết không?

Tôi chỉ liếc một phát là thấy anh ngay. Đi mua Gucci ở Plaza chắc
chắn nhiều tiền...

- Hả? Ông cũng hiểu đời phết nhỉ! - Tôi ngạc nhiên.

- Làm ăn mày, cũng phải ăn mày cho nó có khoa học. - Ông ta bắt
đầu mở máy. Tôi ngẫm nghĩ một lát, thấy thú vị bèn hỏi:

- Thế nào là ăn mày một cách khoa học?

Tôi nhìn kỹ ông ta, đầu tóc rối bù, quần áo rách nát, tay gầy gò
xương, nhưng lại sạch sẽ. Ông ta giảng giải:

- Ai chẳng sợ và ghét ăn mày, nhưng tôi tin anh không ghét tôi,
tôi đoan chắc điều đó. Đây là điểm tôi khác biệt với những
thằng ăn mày khác.

Tôi gật đầu đồng ý, đúng là tôi không ghét ông ta, nên tôi đang
nói chuyện với ông ta đấy thôi.

- Tôi biết phân tích SWOT, những ưu thế, bất lợi, những cơ hội
và nguy cơ. Đối mặt với những thằng ăn mày là đối thủ cạnh
tranh của tôi, ưu thế (Strengths) của tôi là tôi không làm người
ta phẫn cảm, lánh sợ. Cơ hội (Opportunities) và nguy cơ
(Threats) thì chỉ là những yếu tố điều kiện bên ngoài thuộc về
hoàn cảnh, có thể là dân số ở đây đông hay vắng, thành phố có
quyết định chỉnh trang đô thị, đẹp hè phố chẳng...

- ...???

- Tôi đã từng tính toán rất cụ thể (cụ thể và tỉ mỉ) rằng, khu vực
thương mại này người qua lại đông, mỗi ngày khoảng mười

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

nghìn người, nghèo thì nhiều lắm, nhưng người giàu còn nhiều hơn. Trên phương diện lý luận thì giả như mỗi ngày tôi xin được mỗi người một đồng xu một nghìn đồng, thì mỗi tháng thu nhập của tôi đã được ba trăm triệu đồng. Nhưng thực tế thì đâu phải ai cũng cho ăn mày tiền, mà một ngày làm sao tôi đi xin được mười nghìn lượt người. Vì thế, tôi phải phân tích, ai là khách hàng mục tiêu của tôi, đâu là khách hàng tiềm năng của tôi.

Ông ta lấy giọng nói tiếp:

- Ở khu Trảng Tiền Plaza này thì khách hàng mục tiêu của tôi chiếm khoảng 30% số lượng người mua sắm, tỉ lệ thành công khoảng 70%. Lượng khách hàng tiềm năng chiếm khoảng 20%, tỉ lệ thành công trên đối tượng này khoảng 50%. Còn lại 50% số người, tôi chọn cách là bỏ qua họ, bởi tôi không có đủ thời gian để tìm vận may của mình với họ, tức là xin tiền họ.

- Thế ông định nghĩa thế nào về khách hàng của ông? - Tôi cần vận.

- Trước tiên, khách hàng mục tiêu nhé. Thì những nam thanh niên trẻ như anh đấy, có thu nhập, nên tiêu tiền không lưỡng lự.

Ngoài ra các đôi tình nhân cũng nằm trong đối tượng khách hàng mục tiêu của tôi, họ không thể mất mặt trước bạn khác phái, vì thế đành phải ra tay hào phóng. Rồi tôi chọn các cô gái xinh đẹp đi một mình là khách hàng tiềm năng, bởi họ rất sợ bị lẽo đẽo theo, chắc chắn họ chọn cách bỏ tiền ra cho rảnh nợ. Hai đối tượng này đều thuộc tầm tuổi 20-30. Nếu tuổi khách hàng nhỏ quá, họ không có thu nhập, mà tuổi già hơn, thì họ có thể đã có gia đình, tiền bạc bị vợ cầm hết rồi. Những ông chồng đó biết đâu có khi đang âm thầm tiếc hận rằng không thể ngửa tay ra xin tiền của tôi ấy chứ!

- Thế thì mỗi ngày ông xin được bao nhiêu tiền?

- Thứ hai đến thứ sáu, sẽ kém một chút, khoảng hai trăm nghìn. Cuối tuần thậm chí có thể 4-500 nghìn.

- Hả? Nhiều vậy sao?

Thấy tôi nghi ngờ, ông ta tính cho tôi thấy:

- Tôi cũng khác gì anh, tôi cũng làm việc tám giờ vàng ngọc. Buổi sáng từ 11h đến tối 7h, cuối tuần vẫn đi làm như thường. Mỗi lần ăn mày một người tôi mất khoảng 5 giây, trừ đi thời gian tôi đi lại, di chuyển giữa các mục tiêu, thường một phút tôi xin được một lần được một đồng xu 1 nghìn, 8 tiếng tôi xin được 480 đồng một nghìn, rồi tính với tỉ lệ thành công 60% $[(70\%+50\%)\div 2]$ thì tôi được khoảng 300 nghìn. Chiến lược ăn mày của tôi là dứt khoát không đeo bám khách chạy dọc phố. Nếu xin mà họ không cho, tôi dứt khoát không bám theo họ. Bởi nếu họ cho tiền thì đã cho ngay rồi, nếu họ cho vì bị đeo bám lâu, thì tỉ lệ thành công cũng nhỏ. Tôi không thể mang thời gian ăn mày có giới hạn của tôi để đi lãng phí trên những người khách này, trong khi tôi có thể xoay ngay sang mục tiêu bên cạnh.

Trời, tay ăn mày này có đầu óc quá đi, phân tích như thể giám đốc kinh doanh hoặc giám đốc tiếp thị vậy.

- Ông nói tiếp đi! - Tôi hào hứng.

- Có người bảo ăn mày có số may hay xui, tôi không nghĩ thế. Lấy ví dụ cho anh nhé, nếu có một thanh niên đẹp trai và một phụ nữ xinh đẹp đứng trước cửa shop đồ lót mỹ phẩm, thì anh sẽ chọn ai để ăn mày?

Tôi ngẫm nghĩ rồi bảo, tôi không biết.

- Anh nên đi đến xin tiền anh thanh niên kia. Vì đứng bên anh ta là một phụ nữ đẹp, anh ta chẳng lẽ lại không cho ăn mày tiền. Nhưng nếu anh đi xin cô gái đẹp, cô ta sẽ giả vờ là ghê sợ anh rồi lánh xa anh.

Thôi cho anh một ví dụ nữa: Hôm nọ đứng ở cửa siêu thị BigC có một cô gái trẻ tay cầm túi đồ vừa mua từ siêu thị, một đôi nam nữ yêu nhau đang đứng ăn kem, và một anh chàng đóng bộ công chức chỉnh tề, tay xách túi đựng máy tính xách tay. Tôi chỉ nhìn họ ba giây, sẽ không ngần ngại bước thẳng tới mặt cô gái trẻ xin tiền, cô gái cho tôi hẳn hai đồng xu, nhưng ngạc nhiên hỏi tôi tại sao chỉ xin tiền có mỗi cô ta. Tôi trả lời rằng, cái đôi tình nhân kia đang ăn, họ không tiện rút ví ra cho tiền, anh kia trông có vẻ lắm tiền, trông như sếp nhưng vì thế trên người họ thường không có sẵn tiền lẻ. Còn cô vừa mua sắm ở siêu thị ra, cô tất còn ít tiền thừa, tiền lẻ.

Chí lý, tôi càng nghe tay ăn mày nói càng tỉnh cả người ra.

- Cho nên tôi bảo rồi, tri thức quyết định tất cả!

Tôi nghe sếp tôi nói bao lần câu này, nhưng đây là lần đầu tôi nghe một thằng ăn mày nói câu này.

- Ăn mày cũng phải mang tri thức ra mà ăn mày. Chứ ngày ngày nằm ịch ra ở xó chợ, cầu thang lên đường vượt giao lộ, xin ai cho được tiền? Những người đi qua giao lộ, chạy qua cổng chợ đều vội vàng hoặc cồng kèn, ai ra đấy mà chơi bao giờ, ra đấy xin chỉ một người. Phải trang bị tri thức cho chính mình, học kiến thức mới làm người ta thông minh lên, những người thông minh sẽ không bao giờ ngừng học hỏi kiến thức mới. Thế kỷ 21 rồi, bây giờ người ta cần gì, có phải là cần nhân tài không?

Có lần, có một người cho tôi hẳn 50 nghìn, nhờ tôi đứng dưới cửa sổ gào: "Hồng ơi, anh yêu em", gào 100 lần. Tôi tính ra gọi một tiếng mất 5 giây, thời gian cũng tương tự như tôi đi ăn mày một lần, nhưng lợi nhuận đạt được chỉ 500 đồng, còn kém đi ăn mày, thế là tôi từ chối.

Ở đây, nói chung một tay ăn mày một tháng có thể đi xin được một nghìn hoặc tám trăm lần. Người nào may mắn thì cùng lắm đi xin được khoảng hai nghìn lần. Dân số ở đây khoảng ba triệu, ăn mày độ chục anh, tức là tôi cứ khoảng mười nghìn người dân mới ăn mày một người. Như thế thu nhập của tôi ổn định, về cơ bản là cho dù kinh tế thế giới đi lên hay đi xuống, tình hình xin tiền của tôi vẫn ổn định, không biến động nhiều.

Trời, tôi phục tay ăn mày này quá!

- Tôi thường nói tôi là một thằng ăn mày vui vẻ. Những thằng ăn mày khác thường vui vì xin được nhiều tiền. Tôi thường bảo chúng nó là, chúng mày nhầm rồi. Vì vui vẻ thì mới xin được nhiều tiền chứ.

Quá chuẩn!

- Ăn mày là nghề nghiệp của tôi, phải hiểu được niềm vui do công việc của mình mang lại. (Chỗ này sao giống Thầy Thiêm nói quá!!!) Lúc trời mưa ít người ra phố, những thằng ăn mày khác đều ủ rũ oán trách hoặc ngủ. Đừng nên như thế, hãy tranh thủ mà cảm nhận vẻ đẹp của thành phố. Tối về tôi dắt vợ và con đi chơi ngắm trời đêm, nhà ba người nói cười vui vẻ, có lúc đi đường gặp đồng nghiệp, tôi có khi cũng vớt cho họ một đồng xu, để thấy họ vui vẻ đi, nhìn họ như nhìn thấy chính mình.

- Ôi ông cũng có vợ con?

- Vợ tôi ở nhà làm bà nội trợ, con tôi đi học. Tôi vay tiền ngân hàng Vietinbank mua một căn nhà nhỏ ở ngoại thành, trả nợ dần trong mười năm, vẫn còn sáu năm nữa mới trả hết. Tôi phải nỗ lực kiếm tiền, con tôi còn phải học lên đại học, tôi sẽ cho nó học Quản trị kinh doanh, Marketing, để con tôi có thể trở thành một thằng ăn mày xuất sắc hơn bố nó.

Tôi buột miệng:

- Ông ơi, ông có thu nhận tôi làm đệ tử không?

Le coin du rire

Yes, we can and we just do it: laugh

LETTER FROM THE BOSS:

As the CEO of this organization, I have resigned myself to the fact that Barack Obama is our President and that our taxes and government fees will increase in a BIG way. To compensate for these increases, our prices would have to increase by about 10%. But since we cannot increase our prices right now due to the dismal state of the economy, we will have to lay off sixty of our employees instead. This has really been bothering me, since I believe we are family here and I didn't know how to choose who would have to go. So, this is what I did. I walked through our parking lots and found sixty 'Obama' bumper stickers on our employees' cars and have decided these folks will be the ones to let go. I can't think of a more fair way to approach this problem. They voted for change, I gave it to them



Un homme se balade dans Central Park à New York. Soudain, il voit un pit bull attaquer une petite fille. Il se précipite, attrape le chien et finit par le tuer, sauvant ainsi la gamine.

Un policier qui a vu la scène arrive et lui dit: Vous êtes un héros. Demain, tout le monde pourra lire à la une des journaux " un courageux newyorkais sauve la vie d'une enfant." -

L'homme répond: Mais ... je ne suis pas de New York! - Et bien on lira: un courageux américain sauve une petite fille... - Mais... je ne suis pas américain! - Et qu'est ce que vous êtes alors? - Je suis Arabe ...

Le lendemain, les journaux titraient : - Un extrémiste islamiste massacre un chien américain

Mohammed rentre dans sa nouvelle école.

- Comment t'appelles-tu ? demande la maîtresse.

- Mohammed, répond le petit.

- Ici nous sommes en France, il n'y a pas de Mohammed, dorénavant tu t'appelleras Roger, rétorque la maîtresse.

Le soir, Mohammed rentre chez lui.

- La journée s'est bien passée Mohammed ? lui demande sa mère.

- Je ne m'appelle plus Mohammed mais Roger, car je suis en France.

- Ah, tu as honte de ton prénom, tu renies tes parents!

La mère pique une belle colère et lui flanque une raclée. Puis elle appelle le père et le met au courant. Mohammed s'en reprend une.

Le lendemain Mohammed retourne en classe.

- Que s'est-il passé, mon petit Roger ? lui demande la maîtresse inquiétée par les marques de doigts.

- Ben madame, ça ne faisait pas 2 heures que j'étais Français que je me suis fait agresser par deux arabes.



Mohammad enters his classroom

- What is your name? asked the teacher.

- Mohammad, answered the kid.

- Here we are in France, there is no Mohammad, from now on your name will be Jean-Francois replied the teacher
In the evening, Mohamed returned home.

- The day went well Mohammad? asked his mother.

- MY name is not Mohammad, i am in France and my name is Jean-Francois

- Ah, are you ashamed with your name, are you trying to disown your Parents ????? your heritage ????? Shame on youand ##\$%\$# she beats him

Then she called the father and %\$%#%^ he beats him very hard.

The next day Mohamed returned to school.

When the teacher saw him with all the bruises she asked:

- What happened my little Jean-Francois.

-Well Miss , 2hours after becoming French I was attacked by two Arabs.

De bonnes raisons de préférer les bières aux femmes...

1- Une bière ne porte pas de collants

2- Une bière est parfois légère

3- Une bière rousse ne pue pas en été

4- Pas de problème de langue avec les bières étrangères

5- Avec une bière, pas de belle mère

6- Même bourrer on choisit sa bière

7- On n'a pas à ramener sa bière au resto, il y en a déjà

8- On ne risque pas d'attraper des maladies en se tapant

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
une bière

9- Une bière n'oublie jamais la pilule

10- Une bière n'est jamais de mauvais poil



Etude de la bière

Attention, une nouvelle qui va faire peur à plus d'un:

Il y a quelques jours, on discutait tranquillement quand un de mes copains s'est exclamé :

"Hè! Les gars, j'ai lu quelque part qu'il y avait des hormones féminines dans la bière !!!!"

Comme on aime bien les expériences, on a décidé de tous boire une dizaine de bières pour vérifier ses dires...

Au bout de dix bières :

- a) nous avons tous pris du poids,
- b) nous parlions beaucoup pour ne rien dire,
- c) nous racontions de plus en plus de conneries,
- d) nous ne pouvions plus conduire correctement,
- e) il nous était impossible de tenir un raisonnement simple,
- f) nous refusions obstinément de reconnaître que nous avions tort même lorsque cela était évident,
- g) et pour couronner le tout, on allait pisser toutes les cinq minutes.

Nous pensons qu'il est inutile de pousser les tests plus loin...

Il y a bien des hormones femelles dans la bière !

Beer Bottles

A man and woman were married for 40 years. When they first got married, his new wife told the man "I am putting a box under the bed. You must promise never to look in it". In all their 40 years of marriage he honored her request and never looked.

However on the afternoon of their 40th anniversary curiosity got the best of him and he cautiously lifted the lid and peeked inside the box. In the box he found 3 empty beer bottles and \$187.25 in small bills. He closed the box and put

it back under the bed. Now that he knew what was in the box, curiosity was doubled as to why. That evening they were out for a special dinner at their favorite restaurant. After dinner the man could no longer contain his curiosity and confessed :

- I am so sorry. For all these years I kept my promise and never looked. However today the temptation was just too much. I gave in and looked in the box. But now I need to know why do you keep the bottles in the box?

The woman thought for a while and answered :

- I guess after all these wonderful years you deserve to know the truth. Whenever I was unfaithful to you I put an empty beer bottle in the box under the bed to remind myself not to do it again.

The man was stunned and said :

- I am very disappointed and saddened but I guess during those years when I traveled away from home on business temptation would happen and I guess that 3 times is not that bad considering the years.

They hugged and made their peace. A little while later the man asked his wife :

- What about all that money in the box?

To which she answered :

- Whenever the box filled with empties, I cashed them in."



Một anh chồng đi công tác xa về chợt bắt gặp một gã đàn ông mặc quần áo của mình, đi giày của mình, đang nằm trên giường với vợ mình. Anh chàng liền cầm dao xông đến, vợ anh ta van xin dừng tay để giải thích.

- Ông này vốn là một người ăn mày đến nhà ta xin ăn, em cho ông ấy chỗ đồ ăn sáng mà anh chê nguội không ăn. Sau đó thấy trong tủ còn một ít quần áo của anh đã lâu không dùng đến em cho ông ấy một bộ, anh xem có được không ?

- Được!

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

- Em lại cho ông ấy một đôi giày dưới gầm giường đã lâu anh không đi, anh thấy có được không ?

- Được!

- Và thế là ông ấy đi ra, ra đến cửa ông ấy mới quay lại hỏi: "Còn cái gì chồng bà đã lâu ngày không dùng nữa không?".

Một sĩ quan về nhà, thấy vợ ngoại tình, ông bình tĩnh nói:

- Anh ra ngoài, chúng ta sẽ giải quyết theo kiểu đàn ông.

Sau đó, ông ta đề nghị bắn hai phát đạn, rồi hai người giả chết, nếu bà vợ ôm xác ai, người đó sẽ ở lại với bà ta. Nghe tiếng súng nổ, bà vợ mở cửa ra rồi kêu to:

- Anh ơi, chui ra đi. Cả hai thằng ngốc đều chết cả rồi.

The "Good" Driver

A patrol car has been following this vehicle for about 30 minutes now, when they finally decide to pull it over. The officer steps out and walks up to the driver's window.

"Good afternoon sir"

"Good afternoon, any problems ?

"No sir. My partner and I have been following and observing you for a half an hour now. We ascertained that you have not committed one single traffic violation, you have not gone over the speed limit by even 1 mph, you were courteous towards the fellow drivers on the road. Therefore, as a part of our new "solid driving awareness program" I would like to present you with this check for \$30,000.00."

The driver lets out a big sigh of relief:

"Oh good ! Now I can finally pay to get my driver's license. (Ooops!)"

Awkward silence, then the wife sitting in the passenger seat goes: "Don't listen to him, officer, he always talks nonsense when he has been drinking."

Grandma who's a little hard of hearing adds from the backseat: "Aye aye aye, didn't I tell you not to go in a stolen car?"

At this time the trunk pops open and a head peeks out: "Are we over the border yet?"

Người Vợ Thật Thà.....

Có 2 vợ chồng đang trên đường lái xe về nhà, lái một khoảng xa bỗng dừng xe Police rượt theo sau... Ông chồng cho xe ngừng lại đậu bên lề đường. Ông Police bước xuống tiến đến gần bên ông chồng và nói;

-Police : Trên lộ này để bản chỉ chạy được có 60K thôi anh có biết là anh chạy đến 75K không???

-Chồng : Trời !!!... có phải không dzậy... tui rõ ràng chạy đúng 60k mà...

Cô Vợ ngồi sát bên liền đáp theo lời Chồng; -Vợ : Đâu có anh rõ ràng lái 80K mà...

-Police : HẢ... 80K??... phạt anh vì lái xe quá nhanh anh Chồng tức đỏ mặt nhưng ráng nhin cô Vợ.

Đi một vòng quanh chiếc xe... lát sau ông Police mới lại bên anh Chồng nói;

-Police : Đền trước bên phải bị bể chắc khá lâu chưa sửa???

-Chồng : Dạ... hehehe... thưa không đâu... hồi nãy mới tức thì nè... em lái xe cục đá to văng trúng bể đó...

Cô Vợ liền đáp; -Vợ : Đâu có, đền đó bể hùi đầu năm đến nay gần nửa năm mà nhắc hoài không chịu thay bóng mà ông Police phạt anh thêm một tội nữa. Anh Chồng tức quá la

cô Vợ. -Chồng : Cô làm ơn im giùm tôi một vài phút có được không hả??? Khổ ghê... !!!

ông Police mới đi vòng qua bên cô Vợ và hỏi; Bộ Ông nhà hay thường xuyên lớn tiếng với chị lắm sao?

-Vợ : Dạ đâu có... hehehe... chỉ khi nào anh xin thôi hà... chớ bình thường anh hiền và dễ thương lắm...

Rồi Police ghi xuống phạt anh thêm một tội lái xe trong khi xin.

-Chồng : TRỜI... THIỆT TÌNH... HẾT NÓI NỔI MỜ...

Husband working abroad wrote to his wife...

Dear Sweetheart,

I can't send my salary this month, as I have overspent. I'm sending 100 kisses instead. You are my sweetheart.

Signed, Your Husband,

His wife replied...

Sweetheart Dearest,

Thanks for the 100 kisses, below is the list of expenses...

1. The Milk man agreed on 2 kisses for one month's milk.

2. The electricity man agreed only after 7 kisses.

3. Your landlord comes every day to take 2 or 3 kisses instead of the rent.

4. Supermarket owner did not accept kisses only, so I gave him other items .. (hope u understand??)

5. Other expenses 40 kisses.

Please don't worry about me, I have a remaining balance of 35 kisses and

I hope I can complete the month using this balance.

Shall I plan the same for next month? Please Advise !

Signed, Your Wife

Sur une île déserte !

Parti faire une croisière en solitaire autour du monde, un jeune cadre dynamique fait naufrage et échoue finalement sur une petite île perdue au milieu du Pacifique. Il survit pendant quatre mois dans des conditions particulièrement précaires, se nourrissant exclusivement de bananes.

Un jour toutefois, il aperçoit depuis la plage une embarcation à l'intérieur de laquelle se trouve la plus jolie fille qu'il ait jamais vue. Il lui fait des signes et elle débarque sur la plage. Notre homme lui demande aussitôt :

- Mais d'où venez-vous ? Et la superbe créature lui explique :

- J'habite de l'autre côté de cette île, j'ai fait naufrage moi aussi il y a maintenant trois ans... L'homme :

- Heureusement que vous aviez cette barque pour vous en tirer ! La fille :

- Non, ce canoë, je l'ai fabriqué moi-même avec les matériaux que j'ai trouvé sur l'île. Le jeune cadre demande :

- Mais... avec quels outils ? La jeune femme explique :

- J'ai découvert sur l'île un type de pierre poreuse facile à sculpter. J'ai aussi trouvé un type d'arbre dont le bois est suffisamment souple pour être malléable... En associant

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
ces deux matériaux, j'ai pu concevoir un outillage assez performant. Vous voulez voir ?

Les deux naufragés font alors le tour de l'île pour débarquer devant un superbe bungalow peint en rouge et bleu.

L'homme en perd presque l'équilibre. Il demande :

- Vous avez construit ça vous même ? Et l'hôtesse des lieux explique :

- Oui, ce n'est pas grand chose mais c'est mon petit " chez moi "...

En entrant dans le bungalow, l'homme est sidéré par le décor harmonieux et tous les équipements façonnés à la main. La jeune femme lui propose alors de boire quelque chose mais voyant le verre qu'elle lui tend, l'homme refuse poliment :

- Non, vous savez, le lait de noix de coco, je ne peux plus le sentir. Et la jeune femme :

- Mais goûtez donc, c'est du gin. J'en ai quelques bouteilles en réserve... Encore une fois, l'homme n'en revient pas. La jeune femme dit alors :

- Vous voulez prendre une douche et vous raser ? Il y a un cabinet de toilettes et un rasoir à l'étage. Pendant ce temps, je vais enfiler une tenue plus légère pour être à l'aise. Complètement fasciné, le jeune homme ne pose plus de questions et part se doucher.

Un peu plus tard, la jeune femme réapparaît dans un déshabillé élégant et très suggestif... Elle s'assoit sur un divan moelleux qu'elle a confectionné elle-même et invite son nouvel ami à venir s'asseoir près d'elle. En le regardant d'un air doux, elle lui dit alors :

- Dites-moi, vous êtes seul depuis si longtemps sur cette île perdue. Je suis sûre que quelque chose pourrait vous faire un immense plaisir. Quelque chose que vous n'avez pas pu faire depuis de si longs mois et qui vous démange...

L'homme n'en croit pas ses oreilles et répond :

- Vous voulez dire... Ne me dites pas... Je peux recevoir mes méls aussi ?

La première fois pour une fille.

C'est ta première fois. Pendant que tu mens en retour, tes muscles se détendent. Tu le lâches en cherchant une excuse, mais il refuse d'être balance et il s'approche de toi. Il te demande si tu as peur, mais tu secoues la tête bravement. Il a eu plus d'expérience, mais c'est la première fois que son doigt trouve le bon endroit. Il découvre profondément et tu frissonnes ; ton corps se tend ; mais il est doux comme il l'avait promis. Il te regarde profondément dans les yeux et te dit de lui faire confiance, il te l'a demandé plusieurs fois avant. Son sourire te rassure et tu ouvres plus grand pour lui donner plus de place pour une entrée facile. Tu commences à le supplier et tu le pries de se dépêcher, mais il prend son temps lentement, voulant te causer le moins de mal possible. Pendant qu'il presse plus fort, va plus loin, tu sens la peau s'en aller ; la douleur ressort de ton corps et tu sens le mince filet de sang en même temps qu'il continue. Il te regarde, attentionné, et te demande si ça fait

trop mal. Tes yeux sont pleins de larmes, mais tu secoues la tête et tu fais non en lui disant de continuer. Il commence à rentrer et sortir avec habileté, mais tu es trop engourdie pour le sentir en toi. Après quelques moments, tu sens quelque chose sortir de toi et il se sort de toi, tu restes haletante, heureuse d'en avoir fini. Il te regarde et te sourit chaleureusement, te dit que tu as été sa plus têtue récompense jusqu'à maintenant. Tu souris et remercies TON DENTISTE. Après tout, c'était la première fois que tu te faisais arracher une dent.

Bande de Vilain, je sais, à quoi vous pensiez!

Aidez les personnes dans le besoin ...



...notamment les sans-papier.

AIDER UN SANS-PAPIER EST UN DÉLIT !



Hai vợ chồng già sống với nhau rất hạnh phúc. Một hôm ông chồng hỏi vợ:

- Ví dụ như anh lẫn quay ra chết, chỉ còn lại mình em, trong căn nhà này, vậy em sẽ làm gì khi không còn anh?

Bà vợ nghĩ một lúc rồi trả lời:

- Vì em không chịu được cảnh cô đơn luôn thui thủi một mình nên em sẽ dọn đến ở chung cư của các bà goá. Và em sẽ chọn ở chung với mấy bà goá trẻ để em được đóng vai bà chị. Bây giờ đến lượt em hỏi anh: Nếu bây giờ em chết trước anh thì anh sẽ làm gì?

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

Ông chồng trả lời ngay:

- Anh cũng sẽ làm y như em: anh sẽ vào ở chung với mấy bà goá trẻ.

Paroles d'enfants

One day a father called his 6 children together and asked:- *Now tell me, who has been most obedient during last week and did everything mother asked?"*

In one voice they all replied: - **You, daddy.**

LÀM CHO SÁNG TỎ

Một đứa bé túm lấy thầy cảnh sát và nói:

- Ông ơi, đằng kia có người đánh ba tui!

Hai người chạy lại về phía hai người đàn ông đang giằng co với nhau. Ông cảnh sát hỏi :

- Ông nào là ba mày?

- Đó là điều hai ông đang làm cho sáng tỏ.

Cẩn Thận

- Mẹ ơi! Có phải ngày xưa bố mẹ quen nhau bởi một vụ đụng xe phải không hả mẹ?

- Ừ

- Con cũng đoán vậy, vì bố cứ dặn đi dặn lại rằng con lái xe phải hết sức cẩn thận, lỡ xảy ra tai nạn, nếu không chết, thì cũng khổ cả một đời!!!

Un jeune garçon demande à sa mère:

- Est-ce que les dindes ont des seins ?

- Non, répond sa mère.

- Ben, pourtant, papa a dit à la femme de ménage qu'elle avait des seins plus beaux que les seins de sa dinde.

Un gosse voit dans la rue un chien en train de saillir une chienne et demande à son père ce qu'ils font.

Le père embarrassé explique que la chienne qui se trouve dessous ne veut pas rentrer à la niche, et que le chien est en train de la pousser pour la ramener.

Le gosse : - C'est comme maman hier avec le Facteur, heureusement qu'elle s'est bien agrippée au lavabo, sinon le Facteur allait l'emmenner à la poste.

Little Johnny attended a horse auction with his father. He watched as his father moved from horse to horse, running his hands up and down the horse's legs and rump, and chest. After a few minutes, Johnny asked, 'Dad, why are you doing that?' His father replied, 'Because when I'm buying horses, I have to make sure that they are healthy and in good shape before I buy.

Johnny, looking worried, said, 'Dad, I think the UPS guy wants to buy Mom.'

C'est une petite fille qui part à l'école le matin avec son petit chat dans les bras. Son frère lui dit que c'est interdit et qu'elle va se faire punir, mais elle refuse de laisser l'animal. Le chauffeur du bus lui rappelle la même chose, mais elle refuse toujours de lâcher l'animal.

Arrivée à l'école, la maîtresse surprend la petite fille et la gronde, mais même à ce moment, elle refuse de laisser l'animal. La maîtresse lui demande pourquoi....insiste... et la petite fille dit:

-Ce matin quand je suis sortie de la salle de bains, j'ai

entendu papa dire à maman : dès que la petite est partie à l'école, je te bouffe la chatte...

Attending a wedding for the first time, a little girl whispered to her mother

- Why is the bride dressed in white?"

- Because white is the color of happiness and today is the happiest day of her life," her mother tried to explain, keeping it simple.

The child thought about this for a moment, then said,

- So, why's the groom wearing black?"



Toto (5 ans) et Lili (3 ans) prennent leur bain ensemble sous la haute surveillance de leur mère et jusque là tout s'est bien passé... Cette fois-ci Lili regarde le bas-ventre de Toto, regarde le sien et s'étonne:

- Dis maman qu'est-ce qu'il a entre les jambes Toto ?

- C'est un p'tit robinet pour faire pipi

- Ah bon ? mais moi j'en ai pas ??

- C'est normal, toi tu es une fille, tu as une fontaine pour faire pipi, c'est normal tu sais..

- Ah bon ben et toi, maman ?

- Moi aussi je suis une fille donc j'ai une fontaine

- Ah bon, ben et papa il a un robinet lui ?

- Mais oui ma chérie, papa c'est un garçon, donc il a un robinet

Et Toto, qui l'avait pas ouverte jusque là, de dire

- Ouais papa il a un robinet, même que l'autre jour il devait être bouché: j'ai vu la bonne qui soufflait dedans...

Un jeune bambin se réveille en pleine nuit et il entend du bruit qui vient de la chambre de ses parents. Il se lève discrètement et va observer la scène intime. Le lendemain matin, au petit déjeuner, il demande à maman :

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

- Pourquoi tu rebondissais sur Papa, hier nuit?

La mère, gênée, improvise :

- Tu sais, comme Papa a un gros ventre, je saute dessus pour le faire maigrir!

Le bambin réfléchit deux secondes et dit :

- Ca ne marchera jamais!

Sa maman, amusée, lui demande :

- Et pourquoi, ça ne marcherait pas selon toi?

Le bambin explique :

- Parce que quand tu vas faire les courses, le samedi après-midi, il y a une dame qui vient et qui regonfle Papa.

Fred and Mary get married but couldn't afford a honeymoon, so they go back to Fred's Mom and Dad's house for their first night together.

In the morning, Johnny, Fred's little brother, gets up and has his breakfast. As he is going out of the door to go to school, he asks his mom if Fred and Mary are up yet. She replies, 'No'.

Johnny asks, 'Do you know what I think?' His mom replies, 'I don't want to hear what you think! Just go to school.'

Johnny comes home for lunch and asks his mom, 'Are Fred and Mary up yet?' She replies, 'No.'

Johnny says, 'Do you know what I think?' His mom replies, 'Never mind what you think! Eat your lunch and go back to school.'

After school, Johnny comes home and asks again, 'Are Fred and Mary up yet?' His mom says, 'No.'

He asks, 'Do you know what I think?' His mom replies, 'Ok, now tell me what you think?'

He says: 'Last night Fred came to my room for the Vaseline and I think..... I gave him my airplane glue³.



Dans un village du Congo, la grand-mère du petit Toto l'envoie chercher de l'eau à la mare.

Toto s'en va avec son seau, et lorsqu'il s'apprête à lancer le seau dans l'eau, il voit au beau milieu de la mare les deux yeux d'un crocodile qui l'observent.

Au comble de la frayeur, Toto laisse tomber le seau et rentre chez lui quatre à quatre.

Le voyant revenir sans son seau, grand-mère lui dit:

³ Feriez-vous cela consciemment ?

Would you have done it mindfully ?

-Et alors Toto, qu'as-tu fait de ton seau ? Et l'eau ?

Et Toto lui répond, encore paniqué :

-Mamie, je ne peux pas aller chercher de l'eau à la mare, il y a un gros crocodile dedans qui m'a regardé droit dans les yeux lorsque j'allais prendre de l'eau

-Ne t'occupe pas de ce croco, Toto. Il est dans la mare depuis une dizaine d'années maintenant et il n'a encore blessé personne. Il a certainement eu plus peur de toi que tu n'en as eu de lui!

Et Toto lui dit:

-Tu sais mamie, s'il a eu aussi peur de moi que j'en ai eu de lui... alors l'eau de la mare n'est plus consommable !

The whole truth

At school, a boy is told by a classmate that most adults are hiding at least one dark secret, and that this makes it very easy to blackmail them by saying : " I know the whole truth" even when you don't know anything.

The boy decides to go home and try it out. As he is greeted by his mother at the front door he says :

- I know the whole truth.

His mother quickly hands him \$20 and says :

- Just don't tell your father."

Quite pleased, the boy waits for his father to get home from work, and greets him with :

- I know the whole truth."

The father promptly hands him \$40 and says

- Please don't say a word to your mother."

Very pleased, the boy is on his way to school the next day, when he sees the mailman at his front door. The boy greets him by saying :

- I know the whole truth."

The mailman drops the mail, opens his arms and says :

- Then come give your Daddy a big hug."

Một cậu bé được một cậu bạn cùng lớp dạy rằng hầu hết tất cả người lớn đều có những bí mật riêng của họ và rất dễ moi tiền của họ bằng cách dọa họ rằng "Tôi biết tất cả sự thật". Cậu bé quyết định sẽ thử điều này, khi về đến nhà vừa gặp mẹ cậu đã nói:

- Con đã biết tất cả sự thật.

Người mẹ nhanh chóng cho cậu 10 nghìn đồng và nói:

- Đừng nói gì với bố nhé!

Quá ngạc nhiên vì thành công bất ngờ, cậu đợi đến khi ông bố đi làm về và báo:

- Con đã biết tất cả sự thật.

Ông bố ngay lập tức rút ví cho cậu 50 nghìn đồng và nói:

"Bố xin con, con đừng nói gì cho mẹ biết nhé.

Vô cùng hài lòng với phương pháp kiếm tiền mới của mình, hôm sau khi cậu gặp ông đưa thư trước cửa nhà, cậu nói ngay với ông ta:

- Bây giờ tôi đã biết tất cả sự thật rồi.

Sau khi nói xong cậu thấy ông đưa thư đứng lặng người ra và rất xúc động. Sau khi cố trấn tĩnh ông giang hai tay ra và nghẹn ngào nói với cậu bé:

- Nếu con đã biết hết sự thật rồi thì...con... lại đây với bố đi con.

En classe Toto s'asseyait toujours au PREMIER RANG.

L'instituteur demande aux élèves de lui citer des exemples d'excitants.

- Le café, répond Natacha

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

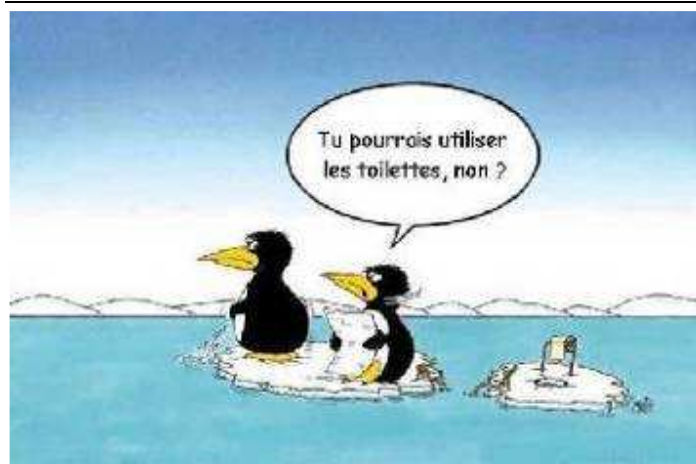
- Très bien, lui dit l'instituteur
- L'alcool, répond Pacha
- Très bien, lui dit l'instituteur
- Une femme à poil, répond Toto.

L'instituteur, d'une voix sévère :

- Tu diras à ton père de passer me voir demain matin, j'ai deux mots à lui dire.

Le lendemain matin l'instituteur remarque que Toto est assis au DERNIER RANG. Il l'interpelle :

- Toto as-tu fait la commission à ton père?
- Oui Monsieur l'instituteur...
- Qu'est-ce qu'il t'a dit?
- Il m'a dit : Si ton instituteur n'est pas excité par une femme à poil, c'est que c'est un pédé ! Tiens-toi loin de lui



Paroles de seniors

Bill and Sam, two elderly friends, met in the park every day to feed the pigeons, watch the squirrels and discuss world problems.

One day Bill didn't show up. Sam didn't think much about it and figured maybe he had a cold or something. But after Bill hadn't shown up for a week or so, Sam really got worried. However, since the only time they ever got together was at the park, Sam didn't know where Bill lived,

so he was unable to find out what had happened to him.

A month had passed, and Sam figured he had seen the last of Bill, but one day, Sam approached the park and -- lo and behold! --there sat Bill ! Sam was very excited and happy to see him and told him so. Then he said, 'For crying out loud Bill, what in the world happened to you?'

Bill replied, 'I have been in jail.'

'Jail?' cried Sam. 'What in the world for?'

'Well,' Bill said, 'you know Sue, that cute little blonde waitress at the coffee shop where I sometime go?'

'Yeah,' said Sam, 'I remember her. What about her?'

'Well, one day she filed rape charges against me; and, at 89 years old, I was so proud that when I got into court, I pled 'guilty' . 'The damn judge gave me 30 days for perjury.'

Georgette et Marcel habitent une maison de retraite et ils ont une relation. Ils ont tous les deux 96 ans et sont cloués à leur fauteuil roulant. Chaque soir ils ont un rendez-vous amoureux dans la salle télé. Ils sont très gentils l'un pour l'autre et Georgette tient le pénis de Marcel dans sa main en regardant la télé pendant une heure. Ce n'est plus une relation fantastique, mais c'est tout ce qui reste.

Un soir, Marcel n'apparaît pas au rendez-vous. Les jours suivants, elle ne le voit pas non plus. Elle s'inquiète et présume qu'il est malade.

Mais le lendemain elle le voit rouler gaiement dans le couloir.

"Eh bien, lui dit-elle, où es-tu passé ces derniers jours? "

"Oh, lui répond-il, si tu veux vraiment le savoir, j'étais avec une autre"

"Ah salaud ! " elle s'écrie " et que faisiez-vous alors ? "

"Exactement ce que nous faisons toujours.", répond-il.

"Est-ce qu'elle est plus belle ou plus jeune que moi?" demande-t-elle.

"Bah non, elle est aussi belle que toi, et elle a 98 ans !! "

"Mais alors, Marcel, nom de Dieu, comment est-ce possible? Qu'est-ce qu'elle en a plus que moi? "

Marcel sourit:

" Parkinson."

An old man in his mid-eighties struggles to get up from the couch then starts putting on his coat. His wife, seeing the unexpected behavior, asks, 'Where are you going?'

He replies, 'I'm going to the doctor.'

She says, 'Why, are you sick?'

He says, 'Nope, I'm going to get me some of that Viagra stuff.'

Immediately the wife starts working and positioning her to get out of her rocker and begins to put on her coat.

He says, 'Where the heck are you going?'

She answers, 'I'm going to the doctor, too.'

He says, 'Why, what do you need?'

She says, 'If you're going to start using that rusty old thing, I'm getting a Tetanus shot.'

Paroles de parents

Ah les mères !

David a invité sa mère à dîner.

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

Pendant le repas, celle-ci ne peut s'empêcher de remarquer que Julie, la colocataire de son fils, est sacrément mignonne.

Pendant la soirée, alors qu'elle observe la façon dont David et Julie se comportent l'un envers l'autre, elle se demande s'il n'y a pas entre eux un peu plus que le simple partage d'un loyer.

David, devinant les pensées de sa mère, lui dit :

- "Maman, je sais ce que tu es en train de penser, mais je t'assure que Julie et moi ne faisons que partager un appartement, c'est tout."

Environ une semaine plus tard, Julie dit à David :

- "Dis-donc, depuis que ta mère est venue dîner, je ne trouve plus la louche en argent. Crois-tu possible qu'elle l'ai prise ?"

- "Quand même, ça m'étonnerait que Maman soit devenue pickpocket !

Mais bon, je vais lui écrire un mail pour en avoir le coeur net."

Il s'assied devant son ordi et écrit :

- "Ma chère Maman, je ne dis pas que tu as embarqué notre louche en argent, et je ne dis pas non plus que tu n'as pas pris la louche, mais il n'en reste pas moins vrai que cette louche a disparu depuis que tu es venue dîner. Bisous, David."

Et le lendemain, David reçoit la réponse de sa mère :

- "Mon cher David, je ne dis pas que tu couches avec Julie, et je ne dis pas non plus que tu ne couches pas avec Julie. Mais il n'en reste pas moins vrai que si Julie dormait dans son lit, elle aurait trouvé la louche depuis longtemps. Bisous, Maman



Cậu công tử nọ dẫn về nhà ra mắt bố mẹ cô bạn gái mà cậu muốn cưới làm vợ. Hai ông bà vui lắm, hỏi chuyện với cô gái rất niềm nở. Khi chỉ còn lại 2 bố con, ông bố bảo: "Không lấy

nó được đâu con ơi. Nó là con cô Tiết ngày xưa bán tiết canh cạnh công ty bố đấy, nó là em gái mày". Úc lăm, nhưng cậu đành chịu. Lần sau, dẫn về nhà 1 cô gái khác. Ông bố lại ngăn cản, cũng lí do tương tự. Lần sau nữa cũng vậy.

Cậu tiết, cậu về tận vùng quê xa tít, dẫn về 1 cô gái quê đặc. Nhưng khôn nổi cô ấy là con cô Lù, ở cái làng Thờng xa vắng ông bố có lần đi công tác qua và để lại giọt máu của mình ở đó. Điên thật, thôi thì cậu đặt vấn đề với cô bé Mai, con bà hàng xóm nhà cậu. Ông bố bảo: "Trời ơi, em gái mày đấy. Thật tao không hiểu cái số mày làm sao".

Cậu ám ức kể với mẹ. Bà mẹ cười bảo: "Con thích con bé nào thì cứ việc cưới về. Vì con có phải con của bố con đâu".⁴

Chị vợ than vãn với người hàng xóm:

- Hồi mới lấy nhau, chồng em rất tình tứ' ...anh ấy thường gọi em bằng tên những con vật như "con chim hoàng yến của anh!" hay là "con mèo con của anh!" nhưng bây giờ anh ấy khô khan lắm, không còn gọi em bằng tên những con vật như thế nữa ...

Người hàng xóm :

- Có đấy chứ! sáng nay chính tôi nghe anh ấy gọi mà!

Chị vợ vồn vã hỏi:

- Nhà tôi gọi sao?

Người hàng xóm:

- Chồng chị bảo là anh ấy phải về gấp kéo con cạp cái nhà anh nó gầm.

Chị vợ ???!!!!

Một thiếu phụ đang làm cơm trong bếp. Có tiếng gõ cửa. Bà bỏ dở việc bếp núc chạy ra. Một người đàn ông gật đầu chào lễ phép rồi hỏi:

- Thưa bà, bà có nghĩ rằng bà có một thân hình rất đẹp và khêu gợi hay không?

Bị hỏi một câu quá bất ngờ, người đàn bà sững sờ trong giây lát. Khi đã bình tĩnh trở lại bà liền đóng sập cửa lại không thèm trả lời. Chiều hôm sau lại có tiếng gõ cửa. Vẫn người đàn ông hôm trước, vẫn câu hỏi cũ. Thiếu phụ lại trả lời bằng thái độ lạnh thinh.

Câu chuyện đó diễn ra suốt một tuần lễ liền. Người đàn bà không chịu nổi nữa bèn kể đầu đuôi với chồng để tìm cách đối phó. Người chồng hôm sau bèn nấp sau cánh cửa khi nghe tiếng gõ cửa. Người vợ mở cửa:

- Chào bà, bà có nghĩ rằng bà có một thân hình rất đẹp và khêu gợi hay không?

Yên chí có chồng đứng sau cánh cửa, người đàn bà trả lời mạnh bạo:

- Đúng, như vậy thì có sao không?

⁴ (NDLR) c'est une pastiche de Kim Dung (Jin Yong) sur Đoàn Dự (Duan Yu) dans Thiên Long Bát Bộ (" Lục Mạch Thần Kiếm - Semi Gods, Semi Devils ")

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

- Thưa, nếu vậy xin bà nói giùm với ông nhà là hãy xài đồ nhà chứ đừng sang ve vãn vợ tôi nữa.

Vợ mới sinh con, thương chồng bị "cắm vận" lâu ngày, lại vất vả ngược xuôi nên đưa chồng ít tiền rồi thì thăm báo chồng đi "thư giãn" ở ngoài.

- Xả van một tí cho đỡ bức bối, anh ạ, em không trách đâu!

Ông chồng đi một lúc rồi về, trả lại vợ gần nửa số tiền rồi kể:

- Anh định vào quán, nhưng vừa ra cửa gặp cô hàng xóm, cô ấy hỏi chuyện lại thông cảm vợ đẻ, giảm giá 50%.

- Con ranh láo thật! Để em cho nó biết tay! - cô vợ gầm lên.

- Ở kìa em, làm gì mà chẳng thế? - ông chồng hốt hoảng.

- Hồi nó đẻ, em có lấy của chồng nó xu nào đâu?

Phải trả tiền, dùng lúc nào chả được

Hai vợ chồng vào một cửa hàng thời trang, khi người vợ đang thử quần áo, anh chồng quay ra ngắm một cô khác cũng đang thử đồ. Bất gặp chồng đang nhìn "như ăn vãi" người ta, cô vợ hờn dỗi day nghiến:

- Cô ấy đẹp hơn tôi nhiều lắm hay sao mà anh cứ há hốc mồm ra thế?

- Ở cũng khá, nhưng vấn đề là ở chỗ anh ngắm cô ta không mất tiền, tội gì! Còn với em thì khác, anh sẽ phải trả tiền rồi về nhà ngắm bao nhiêu cũng được.



Paroles de travailleurs

BOUCHE TROU .

Le PDG d'un grand groupe multinational déambule dans son bureau climatisé de 120 m², emmerdé par l'ennui d'une nouvelle journée de glande.

Après avoir consulté ses mails de cul illustrés, le cours du CAC40 et quelques minutes ' Star Ac ' sur le net, il décide d'aller voir son vice-président (lui-même plongé dans une partie de TÉTRIS en réseau).

Une fois dans le bureau, il lui dit : ' Écoutez, j'ai une terrible préoccupation à propos de mon épouse (l'héritière grâce à laquelle il est PDG). Je me demande si le fait de lui faire l'amour est une question de travail ou si c'est juste une question de plaisir ? '

Le vice-président embarrassé, lui répond sans trop se mouiller : - ' Franchement, je n'en ai aucune idée M. Le Président.'

- ' Vous avez une heure pour me donner la réponse ! ' ordonne le PDG.

Le Vice- président court voir son vice-président adjoint (qui lisait l'Équipe tranquillement dans son bureau climatisé de 60 m²) et lui expose le problème : ' Une question : si notre cher Président se tape sa femme, à ton avis, c'est une affaire de travail ou c'est juste pour le plaisir ?

- Alors là, j'en sais rien ! Lui répond-il.

- Tu as 55 minutes pour me répondre !!

Le Vice-président adjoint va voir son directeur financier (en pause-café) : - Si notre président saute sa chérie, c'est du travail ou du plaisir ?

- Financièrement, le coût est nul, je ne peux donc pas répondre.

- T'as 45 minutes.

Celui-ci va voir son chef de département (en réunion), qui à son tour va voir un de ses chefs de projets (le seul qui ne soit pas en RTT) : - Si le vieux baise sa meuf, c'est du taf ou c'est juste pour le fun ?

- J'en sais rien.

- Réponse dans 20 minutes !

Le chef de projet va voir donc un de ses responsables techniques qui en dernier recours va demander à l'un de ses stagiaires en pleine période de bourre, avec dix cahiers des charges sur la table, trois mois de boulot sur le dos, pleins de docs à rédiger, la messagerie qui fume, le téléphone qui sonne sans arrêt : - Oh ! Le stagiaire ! Une question !

- Pas maintenant, je suis blindé jusqu'au cou, j'ai pas le temps, j'ai plein de trucs à faire.

- C'est super urgent !! Il faut que tu répondes.

- Vas-y ! C'est quoi ? ' demande le stagiaire.

- Si le Big Boss fourre sa pouffe, c'est du boulot ou du plaisir ?

- C'est du plaisir ! affirme le stagiaire.

- Attends ! Comment tu peux savoir aussi vite ?

Le stagiaire répond, indigné :

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

- Dans cette boîte, si jamais c'était du boulot, c'est moi qui serais en train de me la taper !!!

Job at the FBI

The FBI had an opening for an assassin. After all the background checks, interviews and testing were done, there were 3 finalists; two men and a woman.

For the final test, the FBI agents took one of the men to a large metal door and handed him a gun.

'We must know that you will follow your instructions no matter what the circumstances.

Inside the room you will find your wife sitting in a chair . . . Kill her!!'

The man said, 'You can't be serious. I could Never shoot my wife.'

The agent said, 'Then you're not the right man for this job. Take your wife and go home.'

The second man was given the same instructions. He took the gun and went into the room. All was quiet for a bout 5 minutes.

The man came out with tears in his eyes, 'I tried, but I can't kill my wife.' The agent said, 'You don't have what it takes.

Take your wife and go home.'

Finally, it was the woman's turn. She was given the same instructions, to kill her husband. She took the gun and went into the room. Shots were heard, one after another. They heard screaming, crashing, banging on the walls. After a few minutes, all was quiet. The door opened slowly and there stood the woman, wiping the sweat from her brow.

'This gun is loaded with blanks' she said. 'I had to beat him to death with the chair.'

MORAL: Women are crazy. Don't mess with them

- "Durand, cela fait la quatrième fois que vous arrivez en retard cette semaine. Que dois-je en conclure ?"

- "Que nous sommes jeudi, Chef!"

Deux chefs d'entreprise discutent:

- "Comment fais-tu pour que tes employés arrivent toujours à l'heure au boulot ?"

- "C'est très simple : j'ai 30 employés et seulement 20 places de parking."

- "Ne me considérez pas comme votre chef, mais plutôt comme un ami qui a toujours raison..."

- "Nous ne pouvons hélas pas vous engager. Nous n'avons pas de travail pour vous."

- "Oh, vous savez, moi ça ne me dérange pas !"

- "Pourquoi Daniel ne fiche-t-il rien aujourd'hui ?"

- "Il remplace le chef."

- "Chef, vous aviez dit que vous m'augmenteriez si vous étiez satisfait de moi."

- "C'est exact. Mais je n'ai jamais été satisfait de quelqu'un demandant une augmentation."

- "Vous commencez lundi. Nous vous payerons en fonction du travail fourni."

- "Je ne pourrais pas vivre, avec si peu."

- "Nous cherchons une personne qui travaillerait très dur et ne tomberait jamais malade."

- "Engagez-moi! Je vous aiderai à chercher."

- "Chef, pourrais-je quitter le bureau trois heures plus tôt, pour pouvoir aller faire du shopping avec ma femme ?"

- "Il n'en est pas question !"

- "Merci, Chef. Je savais que vous ne me laisseriez pas tomber."

Trois personnes sont convoquées pour un entretien d'embauche en Angleterre. Arrivés au test d'anglais, le recruteur leur dit :

"Faites une phrase avec les 3 mots suivants : green, pink, yellow."

C'est d'abord le Belge qui se lance : "I wake up in the morning, I eat a yellow banana, a green pepper and in the evening I watch the Pink Panther on TV".

C'est ensuite au tour de l'Allemand : "I wake up in the morning, I see the yellow sun, the green grass and I think to myself: I hope it will be a pink day".



Enfin, le Français s'avance et dit : "I wake up in ze mornink, I hear ze phone: green.....green...green...I pink up ze phone and I say "Yellow?"..."

Un gars passe sa tête à la porte d'entrée du coiffeur et demande : "Combien de temps avant que vous puissiez me couper les cheveux?"

Le coiffeur jette un oeil à toutes les personnes qui attendent déjà leur tour et répond : " Faut compter deux heures . "

Et le gars s'en va.

Quelques jours plus tard, le même gars passe sa tête à la porte et demande : "Combien de temps avant que vous puissiez me couper les cheveux?"

La encore, le coiffeur parcourt son salon qui est encore rempli de clients et répond : " Pas avant deux heures."

Et le gars s'en va.

Une semaine plus tard le même gars passe encore la tête à l'entrée du salon de coiffure avant de poser la sempiternelle question : " Vous pouvez me prendre dans combien de temps? "

Le coiffeur répond : " Dans deux heures et demi " et le gars s'en va.

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

Là, le coiffeur s'adresse à l'un de ses amis présent dans le salon et il lui dit : " Dis donc Bernard, tu veux bien suivre le gars qui vient de passer son nez à la porte, et tu regarde bien ou il va."

Un peu plus tard , Bernard est de retour dans le salon de coiffure et il a du mal à réprimer un fou rire.

" Alors ? " lui demande le coiffeur, " tu l'a suivi ? Où est-il allé en sortant d'ici ?? "

et Bernard lui répond : "Chez toi....."

Deux ouvriers prennent leur pause de midi, le premier fait :

- Tu connais Victor Hugo ?

- Non.

- T'as tort, tu devrais suivre les [cours](#) du [soir](#) !

Le lendemain, toujours le même :

- Tu connais Albert Einstein ?

- Non.

- T'as tort, tu devrais suivre les [cours](#) du [soir](#) !

Le surlendemain, ça recommence :

- Tu connais Karl Marx ?

- Non

- T'as tort, tu devrais suivre les cours du soir !

Alors l'autre tout énervé fait :

Et toi, tu connais Jean Dupont ?

- Non ???

- T'as tort, c'est celui qui baise ta femme pendant que tu suis les cours du soir !

Un réparateur de chez Darty passe dans un appartement pour réparer une télé. C'est une ménagère plutôt sexy qui lui ouvre la porte et qui lui montre la TV à réparer dans le salon. La jeune femme est tellement aguichante, qu'il ne parvient pas à quitter son corps des yeux dès qu'elle passe près de lui et du coup, la visite dure un certain temps... Tant bien que mal, il finit par réparer l'appareil, puis il donne la facture à la dame. Alors qu'elle rédige le chèque, elle lui dit :

- Je vais vous demander quelque chose de... disons quelque chose d'inhabituel. C'est assez embarrassant et auparavant, je voudrais que vous me promettiez de garder ça secret.

Au comble de l'excitation, le réparateur répond qu'il est d'accord, et la femme reprend:

- Mon mari est quelqu'un de bien (sourir) mais il souffre d'une certaine incapacité physique voyez-vous... Alors que vous, vous êtes un homme qui me semblez bien bâti et robuste... et moi de mon côté, je suis une femme plutôt volontaire.

Le Dartyman répond en rougissant: - Oh ça oui!

La femme : - Et depuis que vous êtes entré, j'y pense...

Le gars, super chaud : - Je dois dire que moi aussi !

La femme, étonnée : - Ah bon? Vous aviez deviné que je voulais déplacer le réfrigérateur ?

Paroles de robots

Voilà à quoi pourrait ressembler la commande d'une pizza avec Edwige dans quelques années, ou les dérives de l'interconnexion des données informatiques :

Standardiste : - Speed-Pizza, bonjour.

Client : - Bonjour, je souhaite passer une commande s'il vous plaît.

- Oui, puis-je avoir votre NIN, Monsieur ?

- Mon Numéro d'Identification National ? Oui, un instant, voilà, c'est le 6102049998-45-54610

- Je me présente je suis Habiba Ben Saïd. Merci Mr Jacques Lavoie. Donc, nous allons actualiser votre fiche, votre adresse est bien le 174 av. de Villiers à Carcassonne, et votre numéro de téléphone le 04 68 69 69 69. Votre numéro de téléphone professionnel à la Société Durand est le 04 72 25 55 41 et votre numéro de téléphone mobile le 06 06 05 05 01. C'est bien ça, Monsieur Lavoie ?

- oui !!

- Je vois que vous appelez d'un autre numéro qui correspond au domicile de Mlle Isabelle Denoix, qui est votre assistante technique. Sachant qu'il est 23h30 et que vous êtes en RTT, nous ne pourrions vous livrer au domicile de Mlle Denoix que si vous nous envoyez un XMS à partir de votre portable en précisant le code suivant AZ25/JkPp+88

- Bon, je le fais, mais d'où sortez-vous toutes ces informations ?

- Nous sommes connectés au système croisé Edwige, Monsieur Lavoie.

- Ah bon !.... Je voudrais deux de vos pizzas spéciales mexicaines.

- Je ne pense pas que ce soit une bonne idée , Monsieur Lavoie.

- Comment ça ???...

- Votre contrat d'assurance maladie vous interdit un choix aussi dangereux pour votre santé, car selon votre dossier médical, vous souffrez d'hypertension et d'un niveau de cholestérol supérieur aux valeurs contractuelles.

D'autre part, Mlle Denoix ayant été médicalement traitée il y a 3 mois pour hémorroïdes, le piment est fortement déconseillé.

Si la commande est maintenue la société qui l'assure risque d'appliquer une surprime.

- Aie ! Qu'est-ce que vous me proposez alors ?...

- Vous pouvez essayer notre Pizza allégée au yaourt de soja, je suis sûre que vous l'adorerez.

- Qu'est-ce qui vous fait croire que je vais aimer cette pizza ?

- Vous avez consulté les 'Recettes gourmandes au soja' à la bibliothèque de votre comité d'entreprise la semaine dernière, Monsieur Lavoie et Mlle Denoix a fait, avant hier, une recherche sur le Net, en utilisant le moteur 'http://www.moogole.fr target=_blank ' avec comme mots clés soja et alimentation.

D'où ma suggestion.

- Bon d'accord. Donnez-m'en deux, format familial.

- Vu que vous êtes actuellement traité par Dipronex et que Mlle Denoix prend depuis 2 mois du Ziprovac à la dose de 3 comprimés par jour et que la pizza contient, selon la législation, 150 mg de Phénylseptine par 100 g de pâte, il y a un risque mineur de nausées si vous consommez le modèle familial en moins de 7 minutes. La législation nous interdit donc de vous la livrer. En revanche, j'ai le feu vert pour vous livrer immédiatement le modèle mini.

- Bon, bon, ok, va pour le modèle mini.

Je vous donne mon numéro de carte de crédit.

- Je suis désolée Monsieur, mais je crains que vous ne soyez obligé de payer en liquide. Votre solde de carte de crédit VISA dépasse la limite et vous avez laissé votre carte American Express sur votre lieu de travail. C'est ce qu'indique le Credicard Satellis Tracer.

- J'irai chercher du liquide au distributeur avant que le livreur n'arrive.

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

- Ça ne marchera pas non plus, Monsieur Lavoie, vous avez dépassé votre plafond de retrait hebdomadaire.

- Mais ?... Ce n'est pas vos oignons ! Contentez-vous de m'envoyer les pizzas ! J'aurai le liquide. Combien de temps ça va prendre ?

- Compte-tenu des délais liés aux contrôles de qualité, elles seront chez vous dans environ 45 mn si vous êtes pressé, vous pouvez gagner 10 minutes en venant les chercher, mais transporter des pizzas en scooter est our le moins acrobatique.

- Comment diable pouvez-vous savoir que j'ai un scooter ?

- Votre Peugeot 408 est en réparation au garage de l'Avenir, par contre votre scooter est en bon état puisqu'il a passé le contrôle technique hier et qu'il est actuellement stationné devant le domicile de Mlle Denoix.. Par ailleurs j'attire votre attention sur les risques liés à votre taux d'alcoolémie. Vous avez, en effet réglé quatre cocktails Afroblack au Tropical Bar, il y a 45 minutes. En tenant compte de la composition de ce cocktail et de vos caractéristiques morphologiques, ni vous, ni Mlle Denoix n'êtes en état de conduire. Vous risquez donc un retrait de permis immédiat.

- @#%/\$@& ?# !

- Je vous conseille de rester poli, Monsieur Lavoie. Je vous informe que notre standard est doté d'un système anti-insulte en ligne qui se déclenchera à la deuxième série d'insultes. Je vous informe en outre que le dépôt de plainte est immédiat et automatisé. Or, je vous rappelle que vous avez déjà été condamné en juillet 2009 pour outrage à agent.

- ...

- Autre chose, Monsieur Lavoie ?

- Non, rien. Ah si, n'oubliez pas le Coca gratuit avec les pizzas, conformément à votre pub.

- Je suis désolée, Monsieur Lavoie, mais notre démarche qualité nous interdit de proposer des sodas gratuits aux personnes en surpoids.

Cependant à titre de dédommagement, je peux vous consentir 15 % de remise sur une adhésion flash au contrat Jurishelp, le contrat de protection et d'assistance juridique de Speed assurance.

Ce contrat pourrait vous être utile, car il couvre, en particulier, les frais annexes liés au divorce.

Vu que vous êtes marié à Mme Claire Lavoie, née Girard depuis le 15/02/2008 et vu votre présence tardive chez Mlle Denoix, ainsi que l'achat il y a une heure à la pharmacie du Canal d'une boîte de 15 préservatifs et d'un flacon de lubrifiant à usage intime.

À titre promotionnel, je vais faire joindre aux pizzas un bon de 5 EUR de réduction pour vos prochains achats de préservatifs valable chez Speed-Parapharma.

Toutefois veuillez éviter les pratiques susceptibles d'irriter les hémorroïdes de Mlle Denoix, pour lesquelles Speed-Parapharma se dégage de toute responsabilité.

Bonsoir Monsieur et merci d'avoir fait appel à Speed Pizza.

Paroles de mafieux

Một trùm mafia trong lúc hấp hối gọi đứa cháu đích tôn lại và nói:

- Cháu yêu quý, ta muốn cháu hãy giữ khẩu súng nạm vàng này. Nó là bạn chiến đấu trung thành của ta. Hãy giữ gìn nó. Đứa cháu nói:

- Nhưng ông ơi, cháu không thích súng. Hay ông hãy để cháu giữ cái đồng hồ Rolex của ông?

- Nghe đây cháu yêu, rồi một ngày nào đó, cháu sẽ có một sự nghiệp lớn, một cô vợ đẹp, rất nhiều tiền, một căn nhà lớn và vài chiếc xe xịn. Một ngày cháu trở về nhà và nhìn thấy vợ đang ở cùng tình nhân của nó. Cháu sẽ làm gì nào? Chỉ vào đồng hồ và nói : “Ê, hết giờ rồi!” chắc?

La chute

Un homme tomba dans un trou et se fit très mal.

Un Cartésien se pencha et lui dit : Vous n'êtes pas rationnel, vous auriez dû voir ce trou.

Un Spiritualiste le vit et dit : Vous avez dû commettre quelque péché.

Un Scientifique calcula la profondeur du trou.

Un Journaliste l'interviewa sur ses douleurs.

Un Yogi lui dit : Ce trou est seulement dans ta tête, comme ta douleur.

Un Médecin lui lança deux comprimés d'aspirine.

Une Infirmière s'assit sur le bord et pleura avec lui.

Un Thérapeute l'incita à trouver les raisons pour lesquelles ses parents le préparèrent à tomber dans le trou.

Une Pratiquante de la pensée positive l'exhorta : Quand on veut, on peut !

Un Optimiste lui dit : Vous auriez pu vous casser une jambe.

Un Pessimiste ajouta : Et ça risque d'empirer.

Puis un enfant passa, et lui tendit la main...

Trong 1 lớp sinh học đang học về loài muỗi cô giáo hỏi các em làm cách nào mà phân biệt được con muỗi cái và con muỗi đực ?

Em A phát biểu: thưa cô con muỗi đực bự hơn con muỗi cái đúng không vậy ?

Cô Giáo: không hẳn là vậy em

Em B phát biểu: thưa cô mình nhìn thấy con muỗi cái ba ẹo qua ẹo lại là biết muỗi cái ngay, còn con bay thẳng là muỗi đực

Cô Giáo: sai hoàn toàn, vậy thì cô xin mời em cuối cùng lên phát biểu hong được thì cô sẽ giải thích cho

Em C áp úng đứng dậy phát biểu: thưa cô em biết phân biệt sao rồi .. nếu mà giải thích theo vấn đề giải quyết sinh lý thì mỗi khi con muỗi nào đứng ngay lỗ chân lông mình nó nhấp nhấp mà nó phê lên là muỗi đực, còn mỗi khi con muỗi nào đứng ngay co.ng lông chĩa lên thì nó nhấp nhấp mà nó phê lên thì nó là con muỗi cái 🐛🐛

Yes, we can and we just do it : laugh

**Oui ! nous aimons rire
Et nous rions !**

Le coin du savoir

Các người đẹp Trung Quốc xưa

hồi sinh qua nét vẽ của các họa sỹ

Võ Tắc Thiên

Nữ hoàng Võ Tắc Thiên đại đế (624 – 705), cổ vũ kim lai duy chỉ có 1 người này. Võ Tắc Thiên là nữ hoàng duy nhất trong lịch sử Trung Quốc. Cũng có các tiểu nữ hoàng khác từng ngồi trên bảo tọa của hoàng đế, nhưng các quan điểm hiện nay chỉ xem Võ Tắc Thiên là nữ hoàng duy nhất, bởi vì bà lên ngôi hoàng đế bằng chính thực lực của bản thân, không phải là tượng gỗ nghe theo sự điều khiển của kẻ khác

Lạc Nhạn Vương Chiêu Quân

Thời Hán Nguyên Đế tại vị, nam bắc giao binh, vùng biên giới không được yên ổn. Hán Nguyên Đế vì an phủ Hung Nô phía bắc, tuyển Chiêu Quân kết duyên với thiên vu Hồ Hàn Tà để lưỡng quốc bảo trì hoà hảo vĩnh viễn. Trong một ngày thu cao khí sáng, Chiêu Quân cáo biệt cố thổ, đăng trình về phương bắc. Trên đường đi, tiếng ngựa hí chim hót như xé nát tâm can của nàng; cảm giác bi thương thấm thiết khiến tim nàng thổn thức. Nàng ngồi trên xe ngựa gầy đàn, tấu lên khúc biệt ly bi tráng. Nhạn bay về phương nam nghe thấy tiếng đàn, nhìn thấy thiếu nữ mỹ lệ trên xe ngựa, quên cả vỗ cánh và rơi xuống đất. Từ đó, Chiêu Quân được gọi là “Lạc Nhạn”.

Trầm ngư Tây Thi

Thời kỳ Xuân Thu – Chiến Quốc, Việt quốc có 1 cô gái giặt áo, ngũ quan đoan chính, phần diện đào hoa, tướng mạo hơn người. Khi cô giặt áo bên bờ sông, bóng cô soi trên mặt nước sông trong suốt làm cô thêm xinh đẹp. Cá nhìn thấy ảnh cô, say mê đến quên cả bơi, dần dần lặn xuống đáy sông. Từ đó, người trong vùng xưng tụng cô là “Trầm Ngư”.

Trác Văn Quân -卓文君

thời Hán, mối tình của Trác Văn Quân và Tư Mã Tương Như chính là nội dung của tiểu thuyết diễm tình Tây Sương Kí nổi tiếng trong Văn học Trung Quốc

Tiết Đào

Nữ thi nhân thời Đường, người gọi là Nữ Hiệu Thục, từng xướng họa cùng thi nhân nổi tiếng đương thời Nguyên Trần, thực lực không thua kém. Tác phẩm tiêu biểu : Ngô Đồng Thi (làm khi mới 8 tuổi)

Tiết Đào (770-832), tự Hồng Độ. Cha Tiết Vân là một viên tiểu lại ở kinh đô, sau loạn An Sử dời đến ở Thành Đô, Tiết Đào sinh vào năm thứ 3 Đại Lịch thời Đường Đại Tông. Lúc còn nhỏ đã thể hiện rõ thiên phú hơn người, 8 tuổi đã có thể làm thơ, cha từng ra đề “Vịnh Ngô Đồng”, ngâm được 2 câu “Đình trừ nhất cổ đồng, từng cán nhập vân trung”; Tiết Đào ứng thanh đối ngay : “Chi nghênh nam bắc điều, diệp tổng vãng lai phong”. Câu đối của Tiết Đào như dự đoán trước mệnh vận cả đời của nàng. Lúc 14 tuổi, Tiết Vân qua đời, Tiết Đào cùng mẹ là Bùi Thị nương tựa nhau mà sống. Vì sinh kế, Tiết Đào bằng dung mạo và tài năng hơn người tinh thi văn, thông âm luật của mình bắt đầu đến các nơi ăn chơi hoan lạc, rót rượu, phú thi, đàn xướng hầu khách nên bị gọi là “Thi Kỹ”. Thời Đường Đức Tông, triều đình mời Trung thư lệnh Vĩ Cao làm Tiết độ sứ Kiếm Nam, thống lược Tây Nam, Vĩ Cao là một quan viên nho nhã cũng có tài thơ văn



Võ Tắc Thiên



Lạc nhạn Vương Chiêu Quân



Trần ngư Tây Thi



Tiết Đào



Trác Văn Quân



Thượng Quan Uyển Nhi



Thái Diễm



Hoa Nhị Phu Nhân



Tạ Đạo Uân



Hầu Phu Nhân



Hoa nương Dương Quý Phi



Bê nguyệt Điêu Thuyền



Chân Hoàng Hậu



Ban Tiệp Dư



Ban Chiêu



Triệu Phi Yến



Chu Thục Chân



Đồng Ngọc Phi



Liêu Như



Trần Viên Viên



Lý Sư Sư



Lý Thanh Chiếu

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

..... ông nghe nói về tài năng xuất chúng của Tiết Đào mà còn là hậu nhân của quan chức triều đình, liền phá lệ mời nàng dùng thân phận nhạc kỹ đến Soái Phủ đãi yến phú thi, Tiết Đào trở thành Doanh Kỹ nổi tiếng ở Thành Đô. Sau 1 năm, Vĩ Cao mến tài Tiết Đào, chuẩn bị tấu xin triều đình để Tiết Đào đảm nhiệm quan chức Hiệu Thư Lang, tuy chưa kịp thực hiện nhưng danh hiệu “Nữ Hiệu Thư” đã không kính mà đến, đồng thời Tiết Đào cũng được gọi là “Phụ Mi Tài Tử”. Về sau, Vĩ Cao vì trấn thủ biên cương có công nên được phong làm Nam Khang Quận Vương, rời khỏi Thành Đô. Lý Đức Dự tiếp nhiệm Kiểm Nam Tiết Độ Sứ cũng rất ngưỡng mộ tài năng của Tiết Đào. Trong suốt cuộc đời của Tiết Đào, Kiểm Nam Tiết Độ Sứ tổng cộng có 11 người thay phiên đảm nhiệm, người nào cũng vô cùng thanh lâu và kính trọng nàng, địa vị của nàng đã vượt xa một tuyệt sắc hồng kỹ tầm thường.

Thượng Quan Uyển Nhi

Cháu gái Thượng Quan Nghị, hiệu xưng là Cân Quốc Thủ Tướng đầu tiên. Thời Đường Cao Tông, cháu gái tể tướng Thượng Quan Nghị là Thượng Quan Uyển Nhi, thông thuộc thi thư, không những biết ngâm thơ viết văn mà còn hiểu biết chuyện xưa nay, thông minh hẳn tiếp dị thường.

Thái Diễn

tức Thái Văn Cơ, con gái của quan Nghị Lang Thái Ung thời Đông Hán

Tạ Đạo Uẩn

Cháu gái Tạ An, người xuất hiện trong điển “Vĩnh Như Tài”.

Hoa Nhị Phu Nhân

Tổng Nhị Tổ Triệu Khuông Dẫn từng ngưỡng mộ tài danh của Hoa Nhị Phu Nhân. Hoa Nhị Phu Nhân là Phỉ Quý Phi của Hậu Thực Hậu Chủ - Mạnh Xưởng, xuất thân là 1 ca kỹ ở Thanh Thành (nay ở phía Đông Nam thành phố Giang Yển). Tương truyền “Hoa Nhị Phu Nhân Cung Từ” có hơn 100 biến, trong đó thật ra chỉ có hơn 90 biến. Khi Tổng diệt Hậu Thực, chỉ dùng có 1 vạn quân, 14 vạn quân Hậu Thực không chiến mà hàng, Hoa Nhị Phu Nhân theo Mạnh Xưởng lưu vong về phương bắc, đêm nghỉ ở Gia Minh dịch trạm, cảm hoài nỗi buồn nước mất nhà tan, đề lên vách quán bài “Thái Tang Từ”. Nhưng vì quân kỵ thôi thúc nên bị mất hết một nửa, cứ viết được 1 chữ lại rơi lệ.

Hầu Phu Nhân

Tùy Dương Đế Dương Quảng tại vị, quảng cáo cao lâu, bắt hàng ngàn thiên hạ mỹ nữ nhốt vào trong đó, Hầu Phu Nhân chính là 1 trong số hàng ngàn cung nữ đó mà suốt cả cuộc đời cũng chưa hề gặp được Tùy Dương Đế, cuối cùng tự ải mà chết.

Hoa nương Dương Quý Phi

Đường Triều Khai Nguyên niên, có một thiếu nữ tên gọi Dương Ngọc Hoàn được tuyển vào cung. Sau khi vào cung, Ngọc Hoàn tự niệm cổ hươu. Ngày kia, nàng đến hoa viên thưởng hoa giải buồn, nhìn thấy hoa Mẫu Đơn, Nguyệt Quý nở rộ, nghĩ rằng mình bị nhốt trong cung, uống phí thanh xuân, lòng không kèm được, buông lời than thở: “Hoa a, hoa a ! Người mỗi năm mỗi tuổi đều có lúc nở, còn ta đến khi nào mới có được ngày ấy?”. Lời chưa dứt lệ đã tuông rơi, nàng vừa sờ vào hoa, hoa chợt thụt mình, lá xanh cuộn lại. Nào ngờ, nàng sờ phải là loại Hầm Xú Thảo (cây mắc cỡ). Lúc này, có một cung nga nhìn thấy, người cung nga đó đi đâu cũng nói cho người khác nghe việc ấy. Từ đó, mọi người gọi Dương Ngọc Hoàn là “Hoa Nương”.

Chân Hoàng Hậu

Sau khi Tào Phi xưng đế, sủng hạnh Quách hoàng hậu, Quách hậu cậy đắc sủng nên gièm pha Chân hoàng hậu, từ đó Chân hoàng hậu thất sủng. Sau khi bị vua bỏ lơ không nói đến, từ “Đường Thượng Hành” có thể đọc thấy được lòng tương tư cực chí của một người vợ đối với trượng phu, một lòng thâm tình vô hồi. Sự chờ đợi của Chân hoàng hậu đáng thương cuối cùng chỉ là một tờ giấy chết của Tào Phi. Thậm chí sau khi chết, thi thể phải lấy tóc che mặt, lấy trấu lấp miệng, chịu nỗi khổ vũ nhục và lăng ngược.

Bế nguyệt Điều Thuyền

Điều Thuyền bá nguyệt ở hậu hoa viên của Tư Đồ Vương Doãn, đại thần của Hán Hiến Đế thời Tam Quốc, đột nhiên có một cơn gió nhẹ thổi đến, một vầng mây trôi che khuất mặt trăng. Đúng lúc đó, Vương Doãn bước ra nhìn thấy. Để khen con gái nuôi mình xinh đẹp như thế nào, Vương Doãn thường nói với mọi người rằng con gái mình đẹp đến nỗi trắng sáng nhìn thấy cũng phải trốn vào sau lưng mây. Vì vậy, Điều Thuyền được mọi người xưng tụng là “Bế Nguyệt”.

Ban Tiệp Dư

Ban Tiệp Dư là con nhà danh môn, còn trẻ đã học thành tài, thời Hán Thành Đế được lập làm Tiệp Dư. Chị em Triệu Phi Yến sau khi đắc sủng, ganh ghét tài năng phẩm hạnh của Ban Tiệp Dư, Ban Tiệp Dư ngày đêm lo sợ nên xin theo hầu thái hậu ở cung Trường Tín. Có thể bài “Đoàn Phiến Thi” được sáng tác tại cung Trường Tín, bài thơ nhỏ này dùng từ thái mới mẻ, tình như ai oán, biểu hiện thật ủy uẩn hàm súc, có một loại khí độ oán mà không giận.

Ban Chiêu

Em gái của Ban Cố, Ban Siêu. Ban Cố soạn Hán Thư, bộ sử nổi tiếng Sử Ký của Tư Mã Thiên, Hán Thư chưa kịp hoàn thành thì Ban Cố bị Lạc Dương Lệnh hãm hại mà chết, Ban Chiêu giúp anh hoàn tất phần “Thiên Văn Chí” trong Hán Thư.

Chu Thục Chân

Nữ từ nhân nổi tiếng thời Đường, hiệu xưng U Thê Cư Sĩ, được biết là một tài nữ người ở Tiền Đường thời Tống, thi từ đều giỏi, đương thời chỉ có nàng mới xứng tề danh với Lý Thanh Chiêu. Tác phẩm tiêu biểu có “Đoạn Trường Tập” và “Đoạn Trường Từ” được lưu truyền, nổi tiếng nhất là “Điệp Luyến Hoa”.

Chu Thục Chân có cuộc đời khá u sầu. Nguyên nàng có một ý trung nhân lý tưởng, cũng là người tài hoa mà nàng tự quen biết. Nhưng phụ mẫu không cho phép nàng kết hôn với ý trung nhân của mình, mà gả nàng cho 1 thương nhân. Chồng nàng là người chỉ biết kiếm tiền, đối với thi từ và tranh vẽ của nàng đều không có hứng thú, vì vậy mà cuộc sống của nàng lúc nào cũng đầy u sầu và tẻ nhạt.

Ban Chiêu

Em gái của Ban Cố, Ban Siêu. Ban Cố soạn Hán Thư, bộ sử nổi tiếng Sử Ký của Tư Mã Thiên, Hán Thư chưa kịp hoàn thành thì Ban Cố bị Lạc Dương Lệnh hãm hại mà chết, Ban Chiêu giúp anh hoàn tất phần “Thiên Văn Chí” trong Hán Thư.

Triệu Phi Yến

Hán Thành Đế hoàng hậu. Giỏi ca múa, thân hình nhỏ gọn, nhẹ như chim yến, tương truyền có thể đứng trong lòng bàn tay mà múa nên gọi là “Phi Yến”. Nhập cung thời Thành Đế cùng với Tiệp Dư, sau được lập làm hoàng hậu. Khi Bình Đế tức vị, bị phế làm thứ dân, tự sát mà chết

Đồng Ngọc Phi

Người thân yêu nhất của Thuận Trị Đế, cái chết của bà đến nay vẫn là một kì án của triều Đại Thanh ko có lời giải đáp. Sau khi bà mất Thuận Trị bỏ đi tu, để lại đất nước cho cậu bé Khang Hi và cũng mở ra một trong những trang sử huy hoàng nhất của Đại Thanh triều

Liễu Như

Tài nữ nổi tiếng thời Đường, đứng đầu Tàn Hoài Bát Diễm, từng chiết chiêu võ công với 2 thi nhân nổi tiếng đương thời là Trần Tử Long, Tiền Khiêm Ích ; làm rạng danh quần thư, không nhường phe tu mi.

Lý Sư Sư

Tư ái⁵ của Tống Huy Tông .Xinh Đẹp,Giỏi Đàn Hát (xuất thân từ thanh lâu) . Rất nổi tiếng trong tác phẩm Thủy Hử : việc Lương Sơn Bạc quy thuận Triều Tống có một phần đóng góp của người con gái này.

Sau khi giặc Phương Lạp ở phương Nam bình định xong Lý Sư Sư đã cùng với Yên Thanh (1 trong 108 vị anh hùng-đẹp trai tuần tú -và có sấm rất nhiều hoa mẫu đơn trên lưng) phiêu bạt giang hồ và mất tích từ đây.

Trần Viên Viên - 陳園園

Trần Viên Viên là ái thiếp của Ngô Tam Quế, do bị [Lý Tự Thành](#) bắt giữ khiến Ngô Tam Quế đang trấn thủ mặt trận Bắc chống quân Mãn Châu, thỏa hiệp với [Đa Nhĩ Cổn](#) mở đường cho quân Thanh vào Sơn Hải quan thẳng tiến đến Bắc Kinh, kết thúc Minh triều và lập ra Thanh triều.

Lý Thanh Chiếu - 李清照

Lý Thanh Chiếu, hiệu "Dịch An Cư Sĩ", người Sơn Đông - Lịch Thành thời Tống (nay là Sơn Đông - Tế Nam). Cha là Lý Cách Phi, làm quan đến Lễ Bộ Viên Ngoại Lang, một người học vấn uyên bác. Mẹ là Vương Thị, cũng là một người biết thơ văn. Lý Thanh Chiếu được cha dạy ngâm thơ, viết từ và tản văn từ nhỏ. 18 tuổi được gả cho Triệu Minh Thành, cũng là một người có học vấn. 2 vợ chồng cùng sinh hoạt, cùng học tập, cuộc sống rất tình thú. Khi quân Kim diệt Tống, vợ chồng Lý Thanh Chiếu chạy xuống phương nam lánh nạn. Năm 1129, Triệu Minh Thành được phái đến Hồ Châu nhậm chức, đi đến Kiến Khang thì qua đời, Lý Thanh Chiếu phải bôn ba đến Chiết Giang nương nhờ em trai là Lý Kháng. Về sau cùng với Lý Kháng phiêu bạt qua Việt Châu, Đài Châu, Hàng Châu và Kim Hoa.

Sinh đang tác nhân kiệt, tử diệc vi quỷ hùng.

Chí kim tư Hạng Vũ, bất khảng quá Giang Đông.

Money Goddess⁶

⁵ bồ nhí (maitresse)

⁶ IL NE FAUT PAS ETRE SUPERSTITIEUX : CA PORTE MALHEUR !!!!



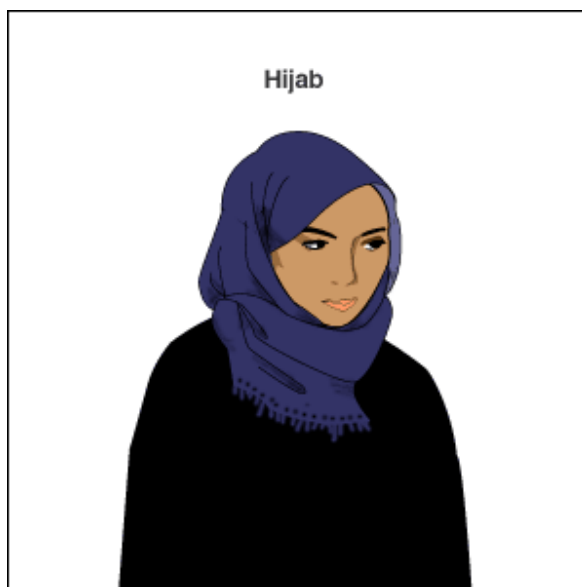
Voici la déesse de l'argent.

Passez-l'image à 6 de vos meilleurs amis, aux membres de votre famille et devenez riche en 4 jours.

Passez-la à 12 de vos meilleurs amis, aux membres de votre famille et devenez riche en 2 jours.

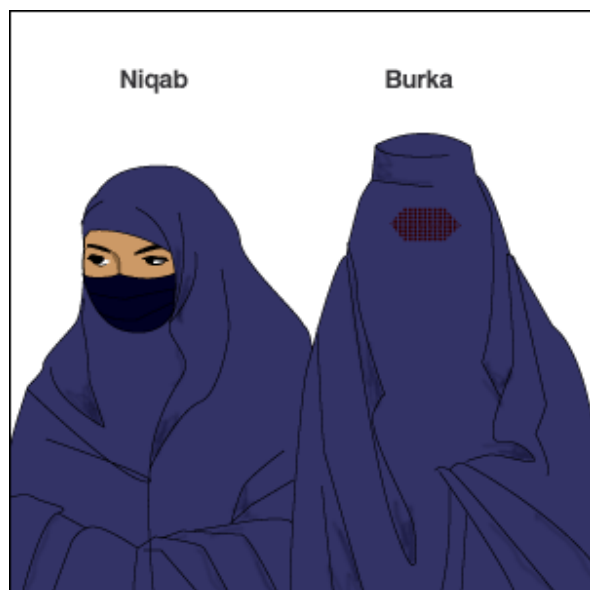
Ce n'est pas une farce. Vous recevrez un montant inespéré. Si vous l'effacez, vous ne le saurez jamais!

Different styles of Muslim headscarf

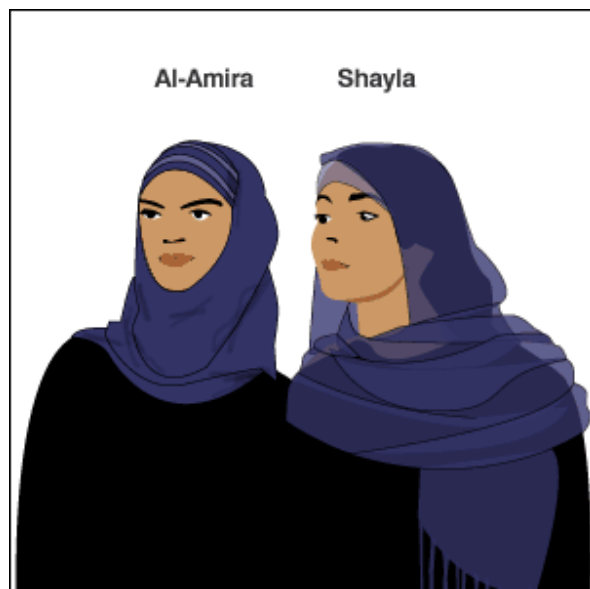


The word **hijab** comes from the Arabic for veil and is used to describe the headscarves worn by Muslim women.

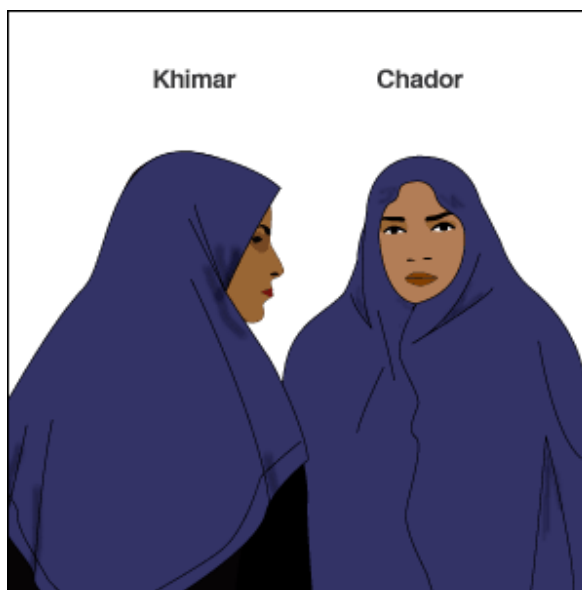
Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
 These scarves, regarded by many Muslims as a symbol of both religion and womanhood, come in a myriad of styles and colours. The type most commonly worn in the West is a square scarf that covers the head and neck but leaves the face clear.



The **niqab** is a veil for the face that leaves the area around the eyes clear. However, it may be worn with a separate eye veil. The niqab attracted the attention of cabinet minister Jack Straw, who said he would prefer that Muslim women did not cover their faces. It is worn with an accompanying headscarf. The **burka** is the most concealing of all Islamic veils. It covers the entire face and body, leaving just a mesh screen to see through.



The **al-amira** is a two-piece veil. It consists of a close fitting cap, usually made from cotton or polyester, and an accompanying tube-like scarf. The **shayla** is a long, rectangular scarf popular in the Gulf region. It is wrapped around the head and tucked or pinned in place at the shoulders.



The **khimar** is a long, cape-like veil that hangs down to just above the waist. It covers the hair, neck and shoulders completely, but leaves the face clear. The **chador**, worn by many Iranian women when outside the house, is a full-body cloak. It is often accompanied by a smaller headscarf underneath.

Nàng tiên cá – Mermaid

Hannah Fraser, một người mẫu chuyên nghiệp ở Australia, cao 168cm, số đo của 3 vòng là 86-63-90.



Ngoài làm người mẫu, cô còn hoạt động trên nhiều lĩnh vực khác nhau, từ truyền hình, điện ảnh cho đến nhiếp ảnh, trình diễn và các dự án nghệ thuật, thậm chí cô có một công ty nghệ thuật riêng là Flying Colours Creations.

Nhưng Hannah Fraser nổi tiếng hơn cả với tư cách là người mẫu đóng nàng tiên cá. Vẫn được gọi là "Hannah the mermaid" ("Nàng tiên cá Hannah"), cô đã trình diễn vai nàng tiên cá ở nhiều nước trên thế giới.



Bị ấn tượng bởi vai nàng tiên cá do nữ diễn viên Mỹ Daryl Hannah đóng trong phim thần thoại Splash (1984) của Hollywood, ngay từ năm 9 tuổi Hannah Fraser đã thử may mò làm cho mình một cái đuôi cá "từ khăn trải bàn nilone và bông nhồi gối". Lớn lên cô đã thực hiện được ước mơ từ bé của mình khi trở thành một người mẫu dưới nước chuyên nghiệp và một nàng tiên cá nổi tiếng. Cô đã đặt làm nhiều loại đuôi cá khác nhau do cô tự thiết kế. Những đuôi cá này rất nhẹ. Tuy nhiên để có thể dùng những đuôi cá này bơi như một con cá thực thụ, đòi hỏi phải mất nhiều công sức tập luyện.

Humphry 2007 hannahfraser.com

Comment trouvez-vous
la Sirène de votre rêve ???

Le coin des voyages

Cette rubrique devenant extrêmement riche et excitante, merci de faire attention à ne pas trop rêver ...

Ardennes, điểm hẹn.

Ngọc Thọ - barmaid - Mùa lễ Ascension 2009 - Vương quốc Bỉ.

Khi tôi nhận lời Cathy để đi Ardennes, tôi nghĩ thật đơn giản rằng tôi đi vì muốn gặp lại người bạn gái năm nào còn học chung dưới mái trường Marie-Curie, thắt chặt thêm tình bạn thân thiết của chúng tôi, cùng nhau kể về những tâm tình trong cuộc sống và nhắc nhở kỷ niệm thời con gái.

Nhưng tôi lại cảm thấy lo vì ngoài sợi dây thân quen của tôi là hai vợ chồng Cathy từ bên Mỹ sang, tôi không biết những người bạn promo 65 ra sao, dễ chịu hay khó chịu, nếu dễ chịu thì đỡ cho tôi hơn vì tính tôi hay nghịch ngợm phá phách, còn nếu khó chịu thì mình đành sắm lớp tuồng đạo mạo nghiêm trang, điều này không dễ thực hiện nhưng nếu tình thế bắt buộc tôi cũng sẽ cố gắng vì đi chơi mà không được giỡn thì chán chết.



Hai người bạn đầu tiên tôi được quen và có lòng tốt cho tôi quá giang trong chiếc camping-car là vợ chồng anh Trí - chị Linh. Chút trục trặc phút đầu vì tôi không đến đúng giờ được bởi tôi nhầm điểm hẹn giữa Boissy-Saint-Léger và Bussy-Saint-Georges. Tánh lơ đãng của tôi khiến tôi hết sức áy náy khi để quý vị ân nhân mình chờ tôi mất nửa giờ đồng hồ, cái bắt tay làm quen của tôi với hai vị thật sượng sùng làm sao ấy. Nhưng rồi cũng xoá tan đi e ấp phút đầu khi ngồi chung xe hơn bốn tiếng đồng hồ để đi đến thị trấn Celles. Trên xe tôi với anh Trí - chị Linh bắt đầu nói chuyện rôm rả và đùa ít câu để quên đi lộ trình khá dài đưa chúng tôi rời vùng ngoại ô Paris sang khu rừng Ardennes ở vương quốc Bỉ.

Chúng tôi dừng lại ăn trưa một quán ven đường trong khung cảnh thật dễ thương và chọn chiếc bàn ngoài trời. Nắng ấm, thảm cỏ xanh, những bông hoa nhỏ nở vàng rực, xuân sang hè đến, tôi hít thật sâu vào khí quản bầu không khí trong lành và chạnh lòng thương những kẻ sống tha hương, họ cũng như tôi, khi sang sống xứ lạnh quê người, thêm khát vô cùng một tia nắng ấm mang đến sức sống cho tâm hồn.

Sau đó chúng tôi đến điểm hẹn với những người bạn của promo 65. Người đầu tiên chúng tôi gặp là anh Lê Chí Thiện, người đứng ra tổ chức cuộc gặp gỡ với sự giúp sức của hai vợ chồng chị Mỹ Linh. Những bàn tay đưa ra bắt, những nụ hôn

thắm đượm tình bạn bè. Tôi hết sức vui mừng khi gặp lại Cathy, tôi nhìn nó thật lâu và vui vì thấy bạn mình chưa bị ảnh hưởng nhiều bởi sức tàn phá của thời gian. Tốt thôi, chúng tôi giờ đã là những người phụ nữ trên 50, lớn mất tiêu rồi đâu còn là hai cô nhóc tí hay ăn quà vặt ngoài sân trường. Phần tôi thì đã có rể và hai đứa cháu ngoại xinh xắn.

Anh Thiện hướng dẫn chúng tôi đi thăm một ngôi nhà xưa của vùng Ardennes, khá hiu quạnh bên giòng sông Lesse. Bà chủ nhà gốc người Đức rất hiếu khách. Bà chiêu đãi chúng tôi nước giải khát nơi khu vườn nhà bà. Khi thấy những chiếc ghế dài được đặt trên bãi cỏ, Mỹ Linh và anh Toàn đã không ngần ngại đặt lưng lên và bắt đầu đánh giấc. Tiếp theo là chị Héléna, anh Robert và anh Richard ngủ gục, ngủ gục trên chiếc ghế bồng bên cạnh. Những người còn lại tha hồ pha trò, mang chuyện tiểu lâm, đời xưa đời nay ra kể, cười ngất ngưởng, tiếng cười râm rang giòn hơn tiếng pháo nổ ngày Tết, họ đã hoá thân thành những cô cậu học sinh của tuổi dậy thì, vô tư đùa giỡn, thoát ra khỏi những phức tạp của cuộc sống hằng ngày.

Ngoài hai người bạn Cathy - Toàn, có những người bạn sống ở Pháp mà tôi thường gặp trong những buổi họp bạn của Ái hữu cựu học sinh trường Jean-Jacques- Rousseau. Anh chị Bernard-Monique Lý văn Mạnh, anh chị Trần Kim Sơn-Ái Dung, anh chị Rosa-Richard Bodini, anh Robert Trương Tấn Trung, anh Đỗ Đức Nhuận, anh Isaac Barmat, anh chị Trần Nhân Minh Trí-Mỹ Linh, tôi còn được biết thêm tên những người bạn mới từ Mỹ sang, anh chị Fred-Cầm Vân cùng anh chị Phan Công Chí-Khánh Linh, và anh chị Héléna Nhung-Gabriel Douçot từ Thụy Sĩ sang. Sau hết là các anh chị tổ chức cuộc họp mặt, anh chị Mỹ Linh-Thanh Tùng với anh Thiện của nước Bỉ. Đúng là cuộc họp mặt xuyên lục địa.

Tôi quan sát những người bạn mới, và cảm thấy một sự gần gũi thật dễ chịu, có lẽ vì chúng tôi đều xuất thân từ một giáo dục mà ra, mang trong dòng máu hai nguồn văn hoá Việt - Pháp nên dễ làm quen với nhau. Tôi bắt đầu hòa mình với các anh chị, tham gia chuyện trò thật vui vẻ. Khi Robert Trung thức giấc, tôi đã mời anh lên chiếc đu của em bé, biểu diễn cho mọi người xem một màn « Ô e Robert đánh đu », cảnh tượng ấy đã không thoát khỏi ống kính của các bác phó nhòm trong đoàn. Eo ôi máy chụp hình đâu mà nhiều thế, tôi có cảm giác như đây là cuộc liên hoan phim ở Cannes, báo chí ký giả đang rình rập chụp hình nam tài tử, nữ minh tinh nổi tiếng từ các quốc gia đến.

Buổi tối đó, như anh Thiện đã báo trước sẽ là một đêm không ngủ. Địa điểm tập trung ở Rue de la Chapelle Donat, nơi tôi tạm ngụ không xa. Tôi thông thả đếm bước từ bên nhà trọ sang nơi hẹn, vừa đi vừa hưởng trọn vẹn không khí đồng quê, trời mùa xuân của vùng Ardennes lúc bảy giờ tối vẫn còn tràn ngập ánh nắng mặt trời. Khung cảnh thiên nhiên hùng vĩ, êm ả thật lạ thường cho tôi nhiều xao xuyến trước vẻ đẹp của đất trời, của ngôi làng Foy Notre Dame nhỏ nhắn, nằm nép mình bên ngọn đồi xanh như một nàng thiếu nữ rụt rè, e ấp. Tôi thường thức nét đẹp ráng chiều len lỏi, soi bóng từng tầng cây nơi ven đường, những ngọn cỏ lung lay dưới ngọn gió đùa, mượt mà khoe sắc thắm.

Mấy chị trong đoàn tất bật chuẩn bị bày thức ăn. Tiệc khai vị được đưa ra, mọi người cùng nâng ly chúc mừng tình bạn học bất diệt, mừng cuộc hội ngộ. Tôi ghi nhận thêm sự hiện diện của anh chị Trần Toàn-Gabrielle từ Pháp sang.

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

Sau khi ăn uống và trò chuyện no say, tiếp theo là chương trình khiêu vũ, từng cặp dắt dìu nhau ra sàn nhảy, tình tứ lướt theo điệu nhạc. Anh Thiện đã bỏ công chọn những bài hát thật hay, mọi người như bị cuốn hút trong khoảng không gian mờ nhạt ánh đèn, vòng tay ôm thật chặt sống lại giây phút ban đầu thuở mới quen nhau với những bài hát của thập niên 60.

Tôi ngồi thu mình nơi quày rượu, đóng vai trò người chuyên viên ánh sáng và tiếp nước cho những người cần đến. Nhóm bạn độc thân ở ngoài sân vẫn râm rang chuyện trò. Một giờ sáng mọi người bịn rịn chia tay nhau ra về để hẹn vài tiếng nữa trở lại nơi này dùng điểm tâm.

Sáng ra, tôi lững thững trở lại nơi hẹn thì gặp chị Ái Dung, khi chúng tôi định quay bước đi về nhà trọ thì nghe tiếng ới ới phía sau, đó là anh Phan Công Chí đang gọi chúng tôi. Máu tinh nghịch nổi lên, hai chị em cầm đầu chạy không quay lại, anh Chí thấy vậy cũng chạy theo. Màn chạy marathon thật ngoạn mục, tội nghiệp ông anh cùng họ với tôi không biết đầu đuôi cũng tham gia màn rượt đuổi. Khi chúng tôi dừng lại, anh Chí đã hồn nhiên nói với chúng tôi, sở dĩ kêu chúng tôi là để chào buổi sáng nhưng vì thấy chúng tôi bỏ chạy, anh cũng chạy theo luôn. Đó là kiểu tập thể dục đón chào ngày mới của ba người trong nhóm. Ăn sáng xong mọi người tự chọn cho mình chương trình tham quan trong ngày và hẹn gặp nhau tại nhà hàng Le Grand Virage cho buổi ăn tối trước khi chia tay rời nước Bỉ.

Điểm hẹn mới. Lại thêm một cảnh quan thật đẹp. Con đường bằng phẳng với lối rẽ dài thăm thẳm, xung quanh là núi đồi trong khung cảnh bình yên. Tại đây tôi gặp lại anh Georges Nguyễn Cao Đức đã đánh xe đường dài đi từ Paris sang.

Chúng tôi dùng khai vị nơi sân thượng nhà hàng. Tôi thú vị nhìn Cathy đơn sơ và dài các trong chiếc áo đầm màu xám, xung quanh tôi các chị diện đẹp và sang trọng. Thật là « *Mỗi người một vẻ, mười phân vẹn mười* ». Tôi thầm nghĩ phụ nữ thời bây giờ được ưu đãi hơn phụ nữ ngày xưa nhờ khoa học tiến bộ, nên giữ lâu nét xuân của mình, trong khi thế hệ của mẹ tôi không có điều kiện, sinh con thật đông và phải hy sinh hết cả đời để chăm sóc lũ con đông.

Đêm nay là đêm chia tay, sự xúc động dấy lên trong ánh mắt mọi người. Vẫn tươi cười trò chuyện nhưng đầu đầu lảng lảng động nỗi buồn. Chỉ còn ít giờ nữa là cuộc hội ngộ phải tan biến, mọi người sẽ trở về với nếp sống mỗi ngày, để lại sau lưng khu rừng Ardennes ngập tràn kỷ niệm. Khi người ca sĩ đang hát bài Chanson douce, tôi thấy chị Cẩm Vân rung rức khóc, giọt nước mắt rơi làm ướt buồn đôi mắt đen láy của chị, khiến chị càng đẹp thu hút hơn. Lần này mọi người cùng ra sàn nhảy, thiết tha hơn đêm trước, tôi thấy chị Dung mất hút trong vòng tay của anh Sơn, như chị đang gục đầu vào vai chồng tìm một điểm tựa, giúp chị đi quên nỗi buồn của buổi chia tay. Cathy-Toàn, Cẩm Vân-Fred, Hélène-Gabriel, Mỹ Linh-Minh Trí, Khánh Linh-Công Chí, Toàn-Gabrielle, Monique-Bernard, Mỹ Linh-Thanh Tùng, những cặp vợ chồng lâu năm nhưng là tình nhân muôn thuở, họ vẫn thật chặt tình nghĩa sống chung đậm đà trước dòng thời gian, đang dìu nhau trong điệu nhảy. Ngoài sân thượng, Isaac, Robert và những người khác tiếp tục hàn huyên tâm sự, Georges và anh Nhuận đi vòng vòng sân ảnh để chuẩn bị ghi lại tường thuật của buổi họp mặt. Anh Thiện say mê điều khiển ban nhạc và hát chung với ca sĩ những bài tình ca thập niên 60.

Hai giờ sáng, tuy các bạn vẫn còn khấn khít không chịu

rời nhưng đành chia tay trả lại nhà hàng cho chủ nhân. Rã rời, một mỗi các bạn lên xe đi về. Ngày mai còn chuyến đường dài trở về nhà. Buồn vì ngày vui qua nhanh.

Trên đường trở về Pháp, tôi được hai vị ân nhân khác, anh chị Toàn-Gabrielle cho quá giang xe, chở về đến tận nơi. Khi băng qua cánh rừng gần biên giới, tôi bùi ngùi nhớ anh chị Mỹ Linh-Minh Trí, cách đây ba ngày tôi đã đi ngang nơi này có hai anh chị, bây giờ tôi đi ngược lại để lại sau lưng bầu trời kỷ niệm của những người bạn promo 65 hội ngộ tại Ardennes, thật chặt thêm tình bạn học thân thích. Giờ đây mỗi người một ngã, mọi người đã chia tay để trở về với bốn phận gia đình cùng xã hội.

Lời hẹn sang năm vắng vắng đâu đây, mùa thu 2010, tại Cali, anh Toàn-Cathy cùng chị Cẩm Vân sẽ thay chị Mỹ Linh và anh Thiện tiếp đón mọi người, mong sao cho thời gian trôi thật nhanh để tất cả các bạn cùng quay lại điểm hẹn của yêu thương.

Riêng tôi, sẽ nhớ thật nhiều sự niềm nở của mọi người đã dành cho tôi và cuộc họp mặt của các bạn đã cho tôi nhiều thú vị. Xin cảm ơn tấm thanh tình của nhóm, cảm ơn Cathy đã rủ tôi đến nơi này để chia sẻ niềm vui với các bạn.

Turquie-Grèce ou Retour aux sources de la civilisation européenne (18/5-3/6 2009)

NGHIEM Quang Thai, Juin 2009

Si on devait énumérer ce qu'apporte la civilisation occidentale au monde moderne, il serait très difficile voire impossible d'en faire une liste exhaustive. Il serait nettement plus simple et plus rapide de désigner les objets autour de nous qui ne sont pas issus d'elle. Cette constatation évidente me pousse à accepter avec enthousiasme la proposition d'un groupe d'amis à faire un voyage à travers la Turquie et la Grèce pour retrouver la trace des héros, réels ou légendaires, de cette civilisation qui a modifié si profondément notre façon de vivre et de penser. Nous sommes 42 Vietnamiens venus du Canada, des USA et de la France pour entreprendre ensemble un long périple de 16 jours qui va nous faire traverser la Turquie d'Istanbul à Nevşehir (Urgüp) puis de Nevşehir à Ephèse, en passant par Konya et



Pamukkale, puis la Grèce, avec la visite en bateau des îles Patmos, Rhodes, Crète, Santorini avant de débarquer à Athènes et reprendre la route vers Epidaure, Mycènes, Olympie, Delphes, Thèbes, pour retourner finalement à Athènes d'où nous

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

repartons chacun chez nous, la tête pleine de merveilleux souvenirs et regrettant déjà la brièveté des vacances. Le plus dur à supporter était le fait que pour respecter un planning très chargé, nous nous levions tous les jours à 6H30 du matin, prenions notre petit déjeuner à 7H00 pour quitter l'hôtel à 8H00 et prendre le car après avoir vérifié que tous nos bagages étaient en ordre mais nous étions largement récompensés de nos efforts, heureux qui comme Ulysse a fait un long voyage.

Dans le récit qui suit, j'essaierai de parler des pays et des lieux visités, de nos excursions, en me mettant un peu à la place d'un guide, avec toutefois moins de compétences, et me hasarderai à faire des commentaires qui n'engagent que moi.

Les Turcs sont à l'origine un peuple nomade originaire d'Asie, des plaines de Mongolie aux plaines de l'Asie Centrale. Dans leur migration vers l'ouest, ils ont constitué le vaste Empire ottoman (1299 à 1923) qui comprenait, outre la Turquie actuelle, les Balkans, les pays de l'Afrique du Nord (Maroc excepté), ceux du Moyen Orient, une grande partie de l'Europe de l'Est et même une partie au sud de la Russie.

Ainsi la Tunisie, l'Algérie, la Lybie, l'Egypte, la Syrie, l'Iran, l'Iraq, le Koweït, l'Arabie Saoudite, la Palestine, la Hongrie, la Roumanie, la Bulgarie, la Grèce, la Bosnie Herzégovine, la Crimée, la Géorgie, l'Arménie, l'Azerbaïdjan ont fait partie de l'Empire ottoman dont on peut facilement imaginer l'extraordinaire puissance qu'il aurait aujourd'hui avec le contrôle des principales régions pétrolières du monde.

Aujourd'hui la Turquie est un pays euro-asiatique avec une partie située en Asie (97%), l'Anatolie, et une partie située en Europe (3%), la Thrace.

C'est un pays de 72 Millions d'habitants (recensement de Juillet 2008), avec une très large majorité musulmane (99%). Elle n'est pas un Etat laïc dans le vrai sens du terme, car il n'y a pas de séparation de l'Eglise et de l'Etat, mais plutôt une mise sous tutelle de la religion par l'Etat qui nomme et paye les Imams, dignitaires de la religion musulmane.

Le port du voile par les femmes est interdit dans les administrations et écoles publiques.

Cependant toute critique des valeurs de la religion musulmane est sévèrement punie d'une peine pouvant aller jusqu'à un an de prison.

Les chrétiens représentent moins de 1% de la population bien que la Turquie ait été l'un des berceaux du christianisme. Saint Paul a beaucoup voyagé en Turquie, en particulier à Ephèse, tout comme Saint Jean à qui on attribue le 4^{ème} Evangile. L'histoire de Saint Paul est bien connue : persécuteur implacable des chrétiens, il trouva sa foi sur le chemin de Damas. Pendant quinze ans il allait prêcher avec ferveur la parole de Dieu en accomplissant quatre missions apostoliques qui le faisaient parcourir Chypre, la Turquie, la Grèce, la Syrie, Jérusalem, Syracuse, l'Italie jusqu'à Rome où il mourut en martyr (décapité).

Saint Jean dit le Théologien aurait évangélisé l'Asie Mineure avant d'être exilé à l'île de Patmos et aurait fini ses jours à Ephèse sous l'empereur romain Trajan.

On dit aussi que la Vierge Marie a passé ses dernières années non loin d'Ephèse, à Selçuk.

La Turquie a un GDP par habitant en 2008 (Gross domestic

product per capita) de 9200 USD, soit un peu moins du 1/4 du GDP français de 2007 (30 516 Euros ou 42 700 USD de 2009), mais partout où nous sommes allés, nous avons constaté l'absence de misère et un niveau de vie décent. En termes de GDP total, avec 667 Milliards de dollars, la Turquie est classé 19^{ème} mondial en 2008.

Je dois avouer que j'ai été agréablement surpris en Turquie par la qualité des services et par l'intérêt que je porte aux lieux chargés d'histoire. Je m'attendais à voir un pays musulman fermé avec des mosquées à tous les coins de rues, mais c'est un pays moderne, très ouvert que j'ai découvert. Les gens ont l'air heureux et sont serviables. Il y a certes toujours ce

« marchandage » inévitable, une véritable institution des pays « low-cost », qu'on retrouve dans les bazars à touristes, qui risque de dérouter plus d'un étranger mais les prix, même surévalués, restent raisonnables par rapport à la France ou au Canada. Par contre, si on va dans les villes moins touristiques où les prix affichés sont destinés aux locaux, alors c'est le paradis pour les personnes de notre groupe atteintes de la manie du shopping et elles sont nombreuses, croyez-moi, surtout chez la gente féminine qui nous accompagne.

Notre guide turc qui parle bien le français et qui connaît bien l'histoire de son pays, est là pour nous encourager à dépenser sans compter au point que je me demande si en dehors de son désir légitime de voir prospérer l'économie de son pays il n'a pas quelques commissions sur nos achats. En tout cas, grâce à sa compétence et sa gentillesse, j'ai gardé un excellent souvenir de la Turquie et des Turcs.

A Istanbul, siège actuel de la religion catholique orthodoxe, nous avons visité au cours de la deuxième journée la Mosquée Bleue qui doit son nom aux nombreuses faïences de couleur à dominante bleue, la merveilleuse basilique Sainte-Sophie (qui signifie « église de la sagesse divine », du grec sophia=sagesse, et ne se réfère pas à une sainte quelconque) construite sous l'empereur Constantin en 325 sur l'ancien temple d'Artémis (Diane) déesse de la chasse et sœur d'Apollon, brûlée en 404, puis reconstruite en 532 par l'empereur Justinien, elle fut considérée comme la plus grande basilique du monde chrétien. Successivement basilique, mosquée, Sainte-Sophie est depuis 1934 devenue un musée très fréquenté.

Ensuite nous avons visité le Grand Bazar où nous faisons quelques achats inévitables avant d'aller dîner dans un restaurant de poissons en écoutant de la musique et admirant les belles lumières d'Istanbul by night.

Le lendemain nous sommes allés au palais Topkapi (porte du canon) qui fut la résidence principale des sultans jusqu'au 19^{ème} siècle puis nous nous sommes promenés dans le marché aux épices où nous avons dégusté différentes sortes de confiseries turques appelées loukoums.

Le palais Topkapi comprend 4 cours. A l'entrée de la deuxième cour se trouve le Harem (en arabe, haram=illégal, par la suite ce mot signifie protégé ou réservé) composé de 400 chambres réparties sur une superficie de 15 000 m². C'est la demeure privée du sultan qui y habite avec sa mère, ses sœurs, ses épouses et ses concubines. Le Harem était gardé par une armée d'eunuques noirs. La troisième cour abrite les salles du trésor. On y trouve une paire de chandeliers en or pesant 48 kilos incrustés de 6666 diamants, un diamant taillé de 86 carats, le

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités
poignard Topkapi, symbole du palais, les reliques de Saint Jean-Baptiste. Dans la salle des reliques musulmanes se trouvent les objets personnels du prophète.

Le soir nous avons fait une mini croisière sur le Bosphore, un détroit qui relie la mer Noire à la mer de Marmara et qui marque avec les Dardanelles les limites qui séparent l'Asie de l'Europe. Il est long de 30 kms pour une largeur de 550m à 3000m. Sa partie étroite est enjambée par un pont qui est fermé une fois par an au trafic pour permettre aux gens de passer de l'Asie en Europe à la nage. Selon notre guide, les gens riches préfèrent habiter dans la partie asiatique plus verdoyante et travailler dans la partie européenne plus industrialisée.



Au troisième jour, nous quittons Istanbul en prenant l'avion pour Nevsehir situé à 550 kms au sud-est, dans la Cappadoce, région évoquant un fantastique paysage lunaire où des maisons, des monastères, des églises sont creusés dans le tuf volcanique, un excellent isolant qui protège les habitations de la chaleur le jour et du froid la nuit. Nous avons passé la soirée dans une cave en Cappadoce en assistant aux danses folkloriques et dégustant des alcools grecs.

La visite des maisons souterraines reliées les unes aux autres par des tunnels étroits nous rappelle inmanquablement, à nous autres Vietnamiens, Củ Chi, une région près de Saigon, où de nombreux passages souterrains ont été construits, semble-t-il, au cours de la guerre contre les Américains, alliés des Sud Vietnamiens, qui en dépit de leur matériel perfectionné n'auraient pas réussi à détecter l'omniprésence de la guérilla invisible. Les exploits, réels ou imaginaires, des Vietnamiens combattant dans les rangs du front de libération nationale et du Nord Viet Nam, sont malheureusement bien moins glorieux au cours des 35 années de paix qui ont suivi leur victoire. Outre l'annexion par la force des îles Hoang Sa et Truong Sa par notre grand ami et allié du Nord, subie sans aucune réaction tangible, le pays fait actuellement partie des derniers de la liste des pays du monde où il est conseillé d'investir ; il est classé simplement bon dernier des pays du Sud Est asiatique, derrière le Cambodge. C'est le classement de 2008 du magazine « Forbes », la bible des investisseurs internationaux. Les critères retenus par « Forbes » portent à la fois sur le GDP qui exprime la richesse d'un pays (1024 USD par habitant pour le VN en 2008) et la transparence des lois sur l'investissement qui exprime le degré de corruption qui y règne.

Après la Cappadoce, nous reprenons la route pour Pamukkale où nous avons visité l'ancienne cité d'Hiérapolis et pris un bain thermal pour notre plus grand plaisir. Le site naturel de



Pamukkale est unique au monde avec ses falaises de couleur blanche qui donnent l'illusion qu'elles sont recouvertes de neige, de coton ou de nuages blancs. (En turc, pamukkale signifie château de coton). Les bassins d'eau peu profonde aux pieds des falaises rappellent les champs de riz en terrasses de la Chine du Sud. Nous nous sommes amusés en nous promenant pieds nus dans l'eau tiède de ces bassins aux parois de calcaire semblables à du marbre travertino.



Nous voilà en pleine forme, prêts à nous rendre à Ephèse, cité antique la mieux préservée de la Méditerranée orientale. Ici a été construit le grand sanctuaire dédié à Artémis, déesse de la chasse et l'une des déesses de la Lune, qui est considéré comme l'une des sept merveilles du monde antique. Ici se sont rencontrées les civilisations grecque et romaine qui ont donné naissance à la culture européenne. Ici sont venus Saint Paul et Saint Jean pour évangéliser et annoncer au monde l'existence d'un Dieu unique à la place des dieux païens. Près d'ici a vécu la Vierge Marie. Tant d'événements historiques essentiels qui ont changé la face du monde ne peuvent laisser indifférent le visiteur qui ne sait plus s'il faut admirer le plus la beauté des sites ou le symbole des lieux.

A la fin de notre visite en Turquie, me vient naturellement à l'esprit la question suivante : « La Turquie doit-elle faire partie ou non de l'Europe ? ». On connaît la position de la France qui pense que la place de la Turquie n'est pas en Europe tout en

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités
reconnaissant que ses relations avec l'Europe sont des relations privilégiées de longue date. En fait 67% des Européens sont contre l'entrée de la Turquie dans l'Europe. Selon le conseil constitutionnel européen, la Turquie ne respecte pas encore suffisamment les critères d'adhésion exigés qui sont les droits de l'homme, les questions kurdes, les relations avec ses voisins. Pour lui, même si la Turquie a fait beaucoup d'efforts pour adopter les valeurs communes des pays européens, il lui reste encore pas mal de chemins à parcourir avant de satisfaire à toutes leurs conditions. Elle est toutefois sur la bonne voie et sa candidature soutenue par la Pologne, la Bulgarie, la Suède, ... finira un jour par lui ouvrir les portes de l'Europe. Car même si elle ne fait pas encore partie de l'Europe, elle fait partie (comme la Grèce) de l'OTAN (Organisation du Traité de l'Atlantique Nord) depuis 1952 et constitue un solide bastion de défense sur son flan sud. Une question gênante pour les Européens : Comment peut-on demander à la Turquie de participer à la défense active de l'Europe et refuser son adhésion à l'Union Européenne ?

En prenant le bateau à Kusadasi, un port maritime à proximité du site d'Ephèse et de la Maison de la Vierge Marie, nous allons pendant trois jours et trois nuits visiter les îles grecques de Patmos, de Rhodes, de Crète et de Santorini.

Le premier jour nous sommes allés d'Ephèse à l'île de Patmos et avons apprécié le calme de la mer Egée ainsi que l'ambiance et la nourriture à bord de notre bateau. Au deuxième jour nous avons été invités à la soirée de gala du capitaine du bateau. Pendant la croisière certains ont dansé avec entrain le cha-cha-cha ou le sirtaki à bord. En somme, la croisière s'amuse.

En accostant à l'île de Patmos, nous arrivons en Grèce, le berceau de la civilisation occidentale, le pays des dieux et demi-dieux qui continuent de fasciner le monde.

La Grèce fait partie du deuxième pays de notre voyage. C'est un pays de 11,5 millions d'habitants (selon les données de notre guide grecque) qui comprend 6000 îles et ilots. Elle est bordée à l'ouest par la mer Ionienne et à l'est par la mer Egée. Sa capitale, Athènes, comprend 4,5 millions d'habitants. Le GDP grec de 2008 exprimé en PPP (Purchasing Power Parity ou Parité de Pouvoir d'Achat) est de 32 000 USD par habitant. C'est ce chiffre qui nous a été communiqué par notre guide sous le terme de GDP. En fait le GDP réel par habitant de la Grèce est de 18 800 USD. Les deux chiffres ne sont pas contradictoires, le premier nous donne le niveau de vie de l'habitant, alors que le second multiplié par le nombre d'habitants nous donne la puissance économique du pays, mais il faut être précis quand on parle de GDP (ou PIB pour les Français). Souvent les gens utilisent le chiffre qui leur est le plus favorable sans préciser s'il s'agit d'un GDP exprimé en PPP ou d'un GDP classique.

Patmos est une petite île de la mer Egée devenue célèbre grâce à Saint Jean le Théologien qui y aurait vécu en exil. C'est dans une de ses grottes que Saint Jean aurait écrit « l'Apocalypse » sous la dictée de Dieu pour révéler aux hommes que la fin du monde est proche. En 1981, Patmos a été déclarée « île sacrée » par le parlement grec.

A Rhodes fut érigée en 303 avant JC par le sculpteur Charès de Lindos une célèbre statue en bronze de 32 m de hauteur dédiée au dieu Hélios (dieu grec du Soleil) après la victoire des Rhodiens

sur les Macédoniens.

Cette statue qui pèse 20 tonnes est considérée comme l'une des sept merveilles du monde ancien. Son bras droit levé tenait un flambeau qui éclairait les navires à l'approche du port. Sa construction sur 12 ans (-303, -291) nécessite une maîtrise technologique très avancée pour l'époque. En 225 avant JC le colosse de Rhodes, car c'est ainsi qu'on la nomme, fut détruit partiellement par un tremblement de terre. En 635 elle fut pillée par une expédition arabe et disparut définitivement.

Heraklion est la capitale de la Crète à l'époque minoenne, du nom du roi légendaire Minos qui y habitait dans le palais de Knossos.

Si l'histoire de la civilisation minoenne reste incertaine (2700-1200 avant JC), la légende du Minotaure, monstre mi-taureau, mi-homme, est bien connue dans la mythologie grecque. Le Minotaure est le fruit de l'amour défendu entre Pasiphaé, la femme du roi Minos et d'un taureau blanc destiné à servir de sacrifice à Poseidon (Neptune). Pasiphaé tombe amoureuse du taureau, le protège en faisant appel à Dédale, un architecte, pour construire le Labyrinthe dans lequel vit caché le Minotaure qui se nourrit de chair humaine. Chaque année les Athéniens sont obligés d'envoyer des jeunes gens et jeunes filles en offrande au Minotaure. Thésée, fils du roi d'Athènes, Egée, se porte volontaire au cours d'une des offrandes pour aller au devant du monstre qu'il réussit à tuer grâce à la complicité d'Ariane, demi-sœur du Minotaure qui lui a donné une pelote de fil qu'il lui suffit de dérouler pour entrer dans le Labyrinthe et de l'enrouler pour en sortir.

La suite de l'histoire est aussi connue : en rentrant chez lui, Thésée a oublié de mettre les voiles blanches pour signaler comme convenu sa victoire contre le Minotaure, et son père, Egée, en voyant les voiles noires, crut que son fils était mort, se jeta dans la mer qui porte désormais son nom.

Ici la légende rejoint l'histoire :

La civilisation minoenne connut un brusque déclin vers 1200 avant JC et disparut sous l'effet combiné des éruptions volcaniques et des invasions grecques.

Santorini a pour nom officiel Théra, mais on l'appelle le plus souvent par le nom de Santorini. C'est une île remarquable par ses habitations situées au sommet de falaises qui plongent brutalement dans la mer. Elle possède de magnifiques plages. Se basant sur les récits de Platon, certains pensent que Santorini est l'île de l'Atlantide, le fameux continent disparu.

Platon philosophe grec, du quatrième siècle av. J.-C., nous raconte, dans un de ses récits (*Critias et la Timée*) :

« Or dans cette île, l'Atlantide, s'était constitué un empire vaste et merveilleux que gouvernaient des rois dont le pouvoir s'étendait non seulement sur cette île toute entière, mais aussi sur beaucoup d'autres îles et sur les parties du continent. En outre, de ce côté-ci du détroit, ils régnaient encore sur la Libye jusqu'à l'Égypte et sur l'Europe jusqu'à la Thyrrénie. Mais dans ce temps qui suivit, se produisirent de violents tremblements de terre et des déluges. En l'espace d'un seul jour et d'une seule nuit funestes, toute votre armée athénienne fut engloutie d'un seul coup sous la terre, et l'île Atlantide s'enfonça pareillement sous la mer. De là vient, que de nos jours, là-bas, la mer reste impraticable et inexplorable, encombrée qu'elle est par

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités
la boue que, juste sous la surface de l'eau, l'île a déposé en s'abîmant. »

A la lecture de ce texte et des découvertes archéologiques réalisées sur l'île de Théra, de nombreux savants, archéologues, hellénistes et volcanologues pensent que l'Atlantide correspondrait à la civilisation minoenne, à la fin de l'âge du Bronze. Sa disparition serait due à l'explosion du Santorini vers 1645 ± 20 ans av. J.-C.

D'autres situent l'Atlantide en mer Noire, dans l'océan Atlantique, à Gibraltar, en Espagne, au large de Chypre, dans l'océan Indien, en Sardaigne, dans le Sahara, ..., sans qu'aucune confirmation ne vienne étayer leurs hypothèses. L'Atlantide reste un mystère qui n'est toujours pas élucidé.

Nous accostons enfin dans le Pirée, le principal port d'Athènes où nous attend le car qui nous conduit vers le centre de la ville mythique.

Athènes est considérée comme la cité de l'esprit et de la démocratie. Elle est la capitale de la Grèce qui a donné au monde tant de philosophes et de savants qu'il est impossible de les citer tous.

L'histoire d'Athènes comme celle de beaucoup de villes se perd dans la nuit des temps.

Selon une légende, Athènes fut créée par le roi mythique Kekrops, mi-homme, mi-serpent, qui institua la monogamie et l'enterrement des morts. Il assistait au conseil des 12 dieux de l'Olympe, quand Poseidon (Neptune), dieu de la Mer et Athéna (Minerve), déesse de la sagesse et de la guerre cherchèrent à faire valoir leurs droits sur l'Attique. Dans une démonstration de pouvoir, Poseidon frappa le rocher de l'Acropole et en fit jaillir un cheval et une source d'eau, Athéna répliqua aussitôt en faisant jaillir juste à côté de la source d'eau un olivier, symbole de paix. Les dieux décidèrent alors de déclarer Athéna victorieuse de cette confrontation et ce fut ainsi qu'elle devint la protectrice de la cité qui porte son nom. Pour apaiser la colère de Poseidon, les Athéniens lui dédièrent un temple impressionnant à Sounion, dans le sud-est de l'Attique.

Thésée était aussi associé à Athènes comme le héros qui a purgé l'Attique de ses monstres.

Cependant son exploit le plus célèbre reste son combat contre le Minotaure qui a délivré Athènes des sacrifices humains.

Mais Athènes n'est pas construite que sur des mythes, l'Acropole et ses musées sont là pour nous attester de l'existence d'une grande civilisation qui nous a laissé des philosophes, des savants, des sculpteurs, des poètes, des musiciens, des hommes politiques, des légistes hors du commun.

L'acropole (du grec *acros*=élevé, *polis*=cité) est une ville bâtie sur une hauteur, une citadelle, qui permet aux habitants de se défendre facilement contre les attaques ennemies.

Mais l'Acropole d'Athènes est plus qu'une citadelle, elle est un chef d'œuvre de la période classique particulièrement réussi.

Nous y trouvons le Parthénon, édifice dédié à Athéna Parthénos (*parthénos*=vierge ou jeune fille en grec) considéré comme le trésor dorique le plus achevé où était mis en sécurité l'argent de la ligue de Délos, alliance des cités qui se plaçaient sous la protection d'Athènes.

Il était construit de -447 à -432 par l'architecte Ictinos, décoré par le sculpteur Phidias, à l'initiative de Périclès.

Quand on parle d'Athènes, il est impossible de ne pas parler de Périclès qui la dirigeait jusqu'à sa mort, pendant 33 ans de -462 à -429. On lui doit les chefs d'œuvre de la période dite classique, mais certains lui reprochent de leur consacrer trop d'argent au point de causer l'affaiblissement puis la perte d'Athènes face à Sparte (-404). Ses admirateurs trouvent en lui un grand homme d'Etat et le fervent défenseur de la démocratie. Plutarque, disait de lui :: « Quand un homme né pour le pouvoir est aussi capable d'admirer Phidias et Anaxagore, alors l'histoire humaine connaît l'un de ses grands moments. Périclès avait le génie du génie. » Son apologie de la démocratie athénienne devant le Pnyx il y a 2500 ans peut servir de modèle à bien de peuples d'aujourd'hui : « Notre constitution n'a rien à envier aux lois des autres : elle est un modèle et n'imité pas. Elle s'appelle démocratie parce qu'elle œuvre pour le plus grand nombre et non pour une minorité. Tous participent également aux lois concernant les affaires privées, c'est la valeur seule qui introduit des distinctions et les honneurs vont plus aux mérites qu'à la fortune. Ni la pauvreté, ni l'obscurité n'empêchent un citoyen capable de servir la cité.



Etant libre dans ce qui concerne la vie publique, nous le sommes également dans les relations quotidiennes. Chacun peut se livrer à ses plaisirs sans encourir de blâme ou des regards blessants, quand même ils ne causent pas de mal. Malgré cette tolérance dans notre vie privée, nous nous efforçons de ne rien faire d'illégal dans notre vie publique. Nous demeurons soumis aux magistrats et aux lois, surtout à celles qui protègent contre l'injustice et à celles qui pour n'être pas écrites n'en apportent pas moins la honte à ceux qui les transgressent. » Les hommes d'Etat grecs de l'époque classique ou hellénistique ont souvent pour maîtres et amis des penseurs, ce qui explique la sagesse de leurs décisions et l'épanouissement particulièrement favorable des arts et de la culture grecque pendant ces périodes.

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

On ne peut parler des penseurs grecs sans parler de Socrate (-470, -399) considéré comme le père de la philosophie occidentale. Sa particularité est d'être un philosophe qui n'a rien écrit. On compte Platon et Xénophon parmi ses élèves.

On lui attribue la maïeutique ou l'art de faire parler (accoucher) les gens en les interrogeant de façon à ce qu'ils trouvent eux-mêmes leur propre réponse. Socrate est aussi connu pour sa maxime : « Je sais que je ne sais rien ». Cette position humble permet à Socrate d'être inattaquable et de toujours sortir vainqueur des débats qui l'opposent aux sophistes (orateurs, juristes et savants) car que peut-on lui reprocher du moment qu'il dit qu'il ne sait rien, qu'il interroge, qu'il trouve les réponses qu'on lui donne insatisfaisantes ?

Elle dénote aussi un esprit scientifique qui soupçonne que la connaissance ultime nous est inaccessible et la science moderne lui donne raison car elle admet que la vérité est un problème de précision et que d'après les lois de la mécanique quantique, la précision absolue restera à jamais hors de portée de nos instruments de mesure, c'est pourquoi il nous serait utopique de vouloir atteindre cette connaissance ultime.

« Je sais que je ne sais rien » reste une formule prudente devant l'immensité de notre ignorance.

Ses citations sont étonnamment actuelles :

« Je ne suis ni Athénien, ni Grec, mais citoyen du monde »

« Mieux vaut encore subir l'injure que la commettre »

« Dans tous les cas, mariez-vous. Si vous tombez sur une bonne épouse, vous serez heureux ;

et si vous tombez sur une mauvaise, vous deviendrez philosophe, ce qui est excellent pour l'homme »

.....

Ce qu'on sait moins de Socrate est qu'il avait combattu en tant qu'hoplite (simple soldat) au côté d'Athènes dans les guerres du Péloponèse qui l'opposaient à Sparte et se comportait de façon héroïque. Il avait sauvé Xénophon, philosophe, historien, chef de guerre et auteur de la « retraite des dix mille », dans la bataille perdue de Déliion contre les Thébains alliés de Sparte au sein de la ligue du Péloponèse.

Condamné à mort pour impiété (il ne croyait pas aux dieux de la cité mais en un seul dieu) et corruption de la jeunesse athénienne, il acceptait la sentence de ses juges qu'il trouvait injuste en buvant la cigüe sans chercher à s'enfuir alors qu'il en avait la possibilité car il préférait la mort à la désobéissance aux lois de la cité. A la différence de ses persécuteurs qui furent bannis par la suite, Socrate était un juste.

On peut ainsi parler à l'infini des penseurs et hommes d'Etat de la Grèce antique. Jamais dans l'histoire de l'humanité, en si peu de temps, sur une région aussi peu étendue, on n'a assisté à un tel foisonnement d'idées révolutionnaires qui allaient changer le destin du monde.

Après avoir visité l'Acropole d'Athènes et pris un grand nombre de photos, tant le choix des vues à prendre est vaste, je suis allé avec le groupe en centre ville où d'autres monuments s'offrent à notre vue : parlement, stade olympique, temple de Zeus olympien....Je fais des photos sans interruption et me trouve soulagé d'avoir sous la main un appareil de photos numérique qui me permet de prendre plus de 3500 photos avec une seule carte

mémoire, ce qui correspondrait à 100 pellicules de 36 poses avec un appareil de photos argentique que nous avions il n'y a pas si longtemps.

Le progrès technologique a quand même quelque chose de bon et je ne peux m'empêcher d'être ému en pensant que ce progrès est dû au fait que voici 2500 ans, des hommes libres se sont posés des questions fondamentales sur eux-mêmes et sur l'Univers et ont cherché des réponses à leurs questions, en faisant seulement appel à l'observation et à l'intelligence, prêts à remettre en cause les pensées dominantes tenues pour absolues et définitives. Ils nous ont donné une belle leçon de liberté et de démocratie.

Après Athènes, nous nous dirigeons vers le pont du canal de Corinthe pour passer de l'Attique au Péloponèse.

La première ville du Péloponèse où nous nous sommes arrêtés est Epidaure dont le sanctuaire est dédié à Asclépios (Esculape), demi-dieu foudroyé par Zeus pour avoir ressuscité les morts, privilège réservé aux dieux. Il est représenté avec un serpent magique qui a inspiré le caducée, emblème des médecins.

A l'époque, on soignait les malades par des rêves mais utilisait aussi des outils chirurgicaux, des exercices physiques, des bains relaxants, ...

A côté du sanctuaire d'Epidaure se trouve un théâtre renommé pour son acoustique.

La ville de Mycènes avec ses remparts impressionnants et son fronton orné de 2 lions de pierre m'apparut telle que je la voyais sur les images des livres d'histoire. Ici régnait Agamemnon qu'Homère désignait comme le stratège en chef de l'expédition des grecs contre Troie pour venger l'honneur de son frère Ménélas, roi de Sparte dont la femme, la belle Hélène fut enlevée par le prince troyen Pâris. Après 10 ans de guerre, Troie fut prise, Agamemnon revint chez lui et connut un triste destin : Il fut assassiné par sa femme Clytemnestre aidé de son amant Egisthe.

On dit que Clytemnestre n'avait pas pardonné à Agamemnon d'avoir sacrifié leur fille Iphigénie au dieu des vents (Eole) pour permettre à la flotte grecque de lever l'ancre.

Mais Clytemnestre et Egisthe seront tués à leur tour par Oreste, le fils de Clytemnestre et d'Agamemnon pour venger son père.

Les historiens situent la guerre de Troie à 1200 avant JC.

Le masque en or dit d'Agamemnon ne serait pas le sien car il serait antérieur d'un siècle à la guerre de Troie. On a découvert près du tombeau attribué à Agamemnon un autre grand édifice qui serait son vrai tombeau. Malheureusement, cet édifice que notre guide nous a montré est vide, probablement à la suite de pillages incessants au cours des siècles.

Après Mycènes, nous allons à Olympie, ville de la flamme olympique.

Olympie était au début principalement un sanctuaire dédié à Zeus, père et maître des dieux. Les compétitions sportives n'étaient qu'un des aspects de son culte mais très vite elles allaient prendre une importance grandissante. Les jeux olympiques avaient lieu tous les 4 ans.

Ils étaient pour les cités grecques l'occasion d'une trêve sacrée qui suspendait les hostilités pour permettre aux pèlerins de se rendre à Olympie. La première Olympiade eut lieu en 776 avant

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités
JC. Il est probable qu'il n'y eut d'abord que la course du stade (1 stade=192,27m).

A l'apogée des jeux au Vème siècle avant JC, il y avait jusqu'à 13 épreuves : courses du stade, du double stade, course avec des armes qui pèsent jusqu'à 30 kg (l'hoplitodrome), sports de combat, pentathlon, courses hippiques, à cheval monté ou en char à 4 chevaux. Les vainqueurs recevaient une couronne d'olivier qu'ils allaient dans le temple de Zeus offrir au maître des lieux, accompagnés d'hymnes faits pour la circonstance en leur honneur. Le dernier jour, les vainqueurs et les officiels clôturaient les jeux par une hécatombe (sacrifice de cent bœufs) à Zeus et un grand banquet. A Olympie les athlètes pratiquaient nus les épreuves sportives, ce qui inspirait aux sculpteurs grecs l'idéal de l'harmonie des corps. Au plan moral, les Grecs prenaient conscience de ce qui les unissait : l'idéal de loyauté et la recherche du dépassement de soi. Ces valeurs font partie de l'éthique des Jeux Olympiques d'aujourd'hui, c'est pourquoi la ville d'Olympie est choisie comme lieu d'où part la flamme olympique.

Plusieurs mois avant chaque jeu olympique (d'été comme d'hiver), on y allume la flamme olympique qui sera portée par des athlètes jusqu'au lieu où se déroulent les jeux.

On dit qu'Olympie est la résidence terrestre de Zeus dont la résidence céleste se trouve sur le mont Olympe, le mont le plus élevé de la Grèce (2917m). Ici les dieux passent leur temps à festoyer et à boire du nectar et de l'ambrosie qui leur assure la vie éternelle. Parfois ils tombent amoureux des mortelles et leur font des enfants qui sont des demi-dieux. Parfois ils interviennent dans les affaires terrestres et changent le destin des hommes. C'est aux hommes de choisir le bon dieu pour les protéger.

Notre dernière visite est pour Delphes. Pour les anciens grecs, Delphes est le nombril de l'Univers qui est représenté par une pierre de forme conique surmontée de deux aigles en or.



elon la mythologie, Zeus avait lâché deux aigles, chacun d'un côté du disque terrestre. Le fait qu'ils se sont rencontrés à Delphes prouve que cet endroit est le centre de l'Univers et aussi que la Terre est ronde. Le site ou sanctuaire de Delphes contient le temple de Delphes, une tholos (temple circulaire), des trésors, édifices de taille modeste destinés à recevoir des offrandes au dieu, le stade, le gymnase, ...

Le temple de Delphes, fondé par Apollon, porte sur son fronton l'inscription suivante : « Connais-toi toi-même (et laisse le monde aux dieux) ». Il est situé sur les flancs du mont Parnasse, sommet

qui culmine à 2495 m.



Ici les gens viennent consulter la Pythie, la prêtresse principale de la ville de Delphes pour trouver leur réponse sur un sujet important concernant le futur, comme la guerre ou la paix, mais les pèlerins y viennent aussi pour des questions plus personnelles.

La réponse du dieu (ou oracle ou prophétie) demande une interprétation que seule une personne entraînée à communiquer avec lui peut comprendre. Cette réponse est souvent sibylline (Sibylle est une prêtresse d'Apollon qui personnifie la divination et prophétise) ou énigmatique.

Oracle signifie aussi prophète ou lieu où est donnée la prophétie.

En général pour poser une question à un dieu il vaut mieux le faire par l'intermédiaire de sa prêtresse qui connaît les rites adaptés et qui a le dieu en soi, c.à.d. qui a de l'enthousiasme.

(Du grec $\epsilon\nu\theta\upsilon\sigma\iota\alpha\sigma\mu\acute{o}\varsigma$ / *enthousiasmós*, « enthousiasme »= le « fait d'avoir le dieu en soi ».).

A Delphes convergent les pèlerins de toutes les cités de la Grèce antique pour déposer leurs offrandes au dieu Apollon, dieu de la lyre (musique) et du Soleil. Ce qui explique que le temple de Delphes, qui est le temple panhellénique par excellence, contient 100 trésors (des Corinthiens, des Athéniens, de Thèbes ...) alors qu'à Olympie le temple de Zeus n'en contient que 12.

Delphes est aussi un lieu où les cités viennent pour parler diplomatie afin d'éviter de se faire la guerre. C'est en quelque sorte l'Organisation des Nations Unies de l'Antiquité avant la lettre.

Le site du temple de Delphes est merveilleux avec une vue panoramique très reposante sur de vastes collines tachetées de vert.

La visite du temple de Delphes terminée, nous sommes montés au sommet de la colline pour admirer le stade. Nous n'avons pas pu y faire une course à pied comme à Olympie car le stade est fermé au public. Sur la piste, il y a une ligne de départ et une ligne d'arrivée en pierre. La distance séparant ces 2 lignes est en général d'un stade ou 192,27m. Nous ne connaissons pas les records sur cette distance des anciens grecs et ignorons s'il y avait des contrôles anti-dopages. Nous savons par contre qu'il y avait des tricheurs (qui ne respectaient pas les règles des jeux olympiques) dont le nom est encore lisible sur les stèles à Olympie, 2500 ans après leurs forfaits.

Nous retournons à Athènes et chacun de notre côté a repris l'avion pour rentrer chez lui.

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

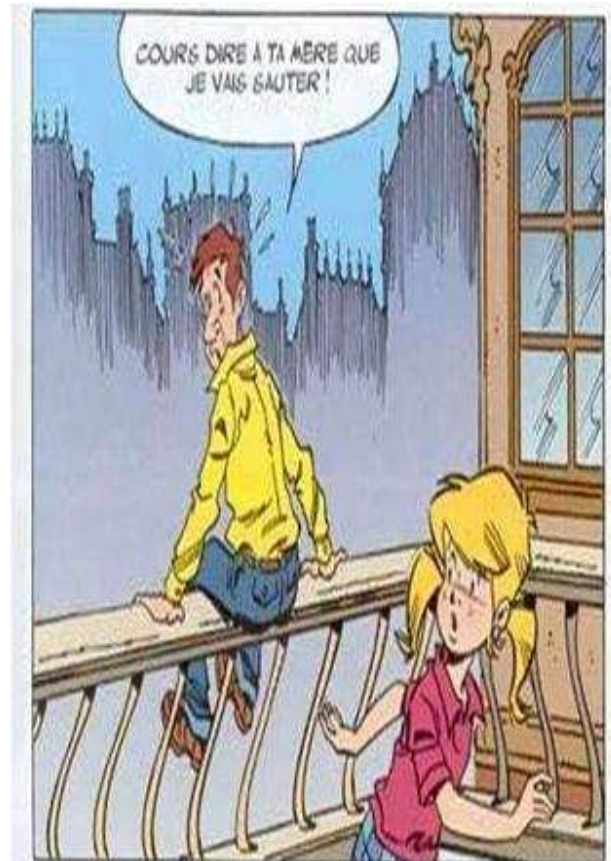
Ainsi se termine notre voyage en Grèce et notre voyage tout court.

La Grèce m'apparaît encore plus belle que dans les livres et la civilisation grecque m'apparaît d'autant plus décisive pour l'humanité grâce à ses idéaux de tolérance, d'humanisme et de justice, qu'à cette époque le monde qui l'entourait était un monde tyrannique et hostile où l'individu n'avait pas sa place.

Je crois pouvoir exprimer le sentiment général en disant que ce voyage nous a laissé de merveilleux souvenirs grâce à un choix judicieux des sites visités mais aussi grâce à la convivialité de tous les participants qui étaient sympathiques, souriants, dynamiques, gais, disciplinés, prévenants,... bref, qui avaient toutes les qualités requises pour faire de ce voyage un voyage inoubliable.

Le coin des BD

(sans commentaire !)





Le coin « Cuisine »

Uống Trà

Đoan Phương - 3/2009

Làm trai biết đánh tổ tôm

Uống chè mạn hảo, xem nôm Thúy Kiều

Xem như vậy, thưởng trà cũng là một điều kiện cần phải có của người đàn ông, nếu muốn trở thành một người phong lưu, lịch lãm.



Trà ướp hương vị hoa được du nhập lần đầu tiên từ Trung Quốc vào VN nên người ta thường gọi nôm na là "trà Tàu". Sau đó, người Việt cũng bắt chước dùng hoa để ướp trà. Trà "mạn sen" với mùi thơm thanh lịch của hoa sen, có giá cả khá cao, nên chỉ được dùng trong các gia đình thượng lưu, khá giả vào các dịp lễ lộc, tiệc tùng. Các trà ướp hoa nhài, hoa sồi cũng rất được ưa chuộng. Dân vùng nông thôn thì đơn giản hơn, hái lá chè xanh cho vào nồi nấu. Chè xanh còn được gọi là chè tươi. Hương vị thơm mát của trà tươi thấm sâu vào lục phủ ngũ tạng người uống làm tiêu tan hết mệt nhọc. Những ai đã từng được uống qua chè tươi thì không thể quên được. Chè tươi thường được bán ở các túp lều đầu làng cùng với dăm ba trái chuối, thanh mía, ít kẹo lạc, kẹo vùng cho các bác nông phu sau một ngày đồng áng mệt nhọc. "Nụ vôi" cũng là một thứ trà được ưa chuộng vì nụ vôi có tác dụng tiêu hóa. Sau một bữa cơm thịnh soạn, mỡ màng mà uống một ly trà "nụ vôi" thì không còn lo ngại bị đầy hơi hay bội thực.

Các nhà nho, thông thường thưởng trà mỗi ngày hai buổi, vào những buổi sáng đầu ngày và buổi xế chiều. Ngoài ra, còn có những dịp đặc biệt khác như đêm rằm tháng Tám, một đêm trăng tỏ và tròn. Các cụ hội họp bạn bè để uống trà, ngắm trăng, ăn bánh trung thu, và ngâm thơ cho tới khuya lơ khuya lác. Ôi! thú vui tao nhã thuở xa xưa, ngày nay đã phai mờ vì không còn phù hợp với nhịp sống xô bồ của nền văn minh cơ khí. Khi thưởng trà, trà quý, được pha trong một cái ấm gan gà và chế vào mấy cái chén hạt mít nhỏ xíu. Người sành điệu, không uống trà cho đã khát. Cầm chén trà lên, mà ngửa cổ, uống ừng ực thì đúng là loại "phàm phu tục tử". Uống trà là chỉ nhấp môi, chếp miệng để thưởng thức cái vị trà chan chất thấm vào đầu lưỡi, cái hương thơm thanh thoát của trà phảng phất khứu giác. Người thưởng trà có cảm giác sáng khoái, nhẹ nhàng thấm sâu vào lục phủ ngũ tạng. Uống trà buổi sáng sớm, không phải ngủ dậy là uống ngay. Phải ăn mặc chỉnh tề, phải đánh răng súc miệng cho thanh khiết thì mới thưởng thức đầy đủ hương vị của trà. Nếu con cháu có than phiền vì những câu kỳ, phiền toái quanh chén trà hạt mít nhỏ xíu, thì các cụ chỉ ngâm: "Nghề chơi cũng lắm công phu."



Tháng 4 năm 2008, nhân du lịch qua TQ, tôi được dịp thăm viếng một cơ sở sản xuất trà Long Tĩnh tại tỉnh Hàng Châu. Long Tĩnh được mệnh danh là: "Đệ Nhất Danh Trà TQ". Chúng tôi được đưa tới đồi trà vào một buổi sớm tinh sương, khi ánh ban mai vừa ló dạng Cơ sở sản xuất nằm ngay giữa các đồi trà chập chùng, xanh biếc một màu như ngọc bích. Đứng trên đồi cao, nhìn những hàng trà xanh bát ngát. Hương trà thơm ngan ngát trong không gian vào buổi sớm mai làm cho tôi có cảm giác lâng lâng thoát tục.

Chúng tôi được mời vào trong hội trường, thiết kế đặc biệt Trung Hoa, và được nghe một "chuyên viên trà" thuyết trình. Thuyết trình viên là một người đàn ông khoảng trên dưới 40 tuổi. Ông ta tự giới thiệu là tốt nghiệp bộ môn "Trà" tại trường Đại Học Bắc Kinh từ 10 năm qua và đã có nhiều công trình khảo cứu về trà. Anh nói tiếng Anh rất

lưu loát và đúng giọng. Điều này làm cho tôi ngạc nhiên vì trong suốt chuyến du ngoạn 12 ngày tại Trung Quốc, chúng tôi chưa gặp một người nào nói được tiếng Anh tạm đủ để hiểu, kể cả các nhân viên phục vụ trong khách sạn 4, 5 sao. Theo thuyết trình viên thì: "Lá trà sau khi hái, phải qua rất nhiều giai đoạn. Thoạt đầu là lựa chọn những lá trà đúng tiêu chuẩn tức là còn nguyên lá, không bị sâu ăn, không bị dập, gãy, không già quá hay non quá vì không tích tụ đủ hương vị. Lựa chọn xong, trà sẽ được rửa nhiều lần bằng kỹ thuật đặc biệt để cho lá trà được tinh khiết mà vẫn giữ được nguyên vẹn. Sau đó, lá trà được hong cho ráo nước trước khi đem đi sấy. Trà sấy vừa đủ tức là khô nhưng không bị dập gãy. Lá trà còn ướt thì sẽ dễ ẩm mốc, kém hương vị, và không giữ được lâu. Lá trà khô quá thì sẽ gãy vụn, mất hương vị khi uống.

Thuyết trình xong, anh tự tay pha trà để mời mọi người cùng uống. Người ta đem vào cho anh ta một áo choàng trắng và một đôi bao tay bằng cao su. Anh bày ấm chén vào một khay gỗ, và giải thích: Trước khi bỏ trà vào bình, cần phải giữ cho nhiệt độ của bình và chén trà ở nhiệt độ cao, để khi chế nước sôi vào, lá trà sẽ tiết hết tinh hoa ra ngoài. Trước khi bỏ trà vào bình, phải tráng ấm chén bằng nước sôi. Với một bàn tay thiện nghệ, anh dơ ấm nước sôi lên cao, khối còn bốc nghi ngút, rồi nghiêng tay cho nước trong ấm rơi vào trong bình trà. Sau đó, anh lướt cánh tay trên 12 cái tách để tráng. Nhanh thoăn thoắt, nhưng không một giọt nước nào rơi ra ngoài và mực nước trong mỗi tách đều bằng nhau như in. Chúng tôi nhìn nhau, vô cùng thán phục. Sau khi tráng bình bằng nước sôi, anh bỏ trà vào bình, và lần này, để sát ấm nước sôi, chế nhẹ vào bình vì sợ làm bể lá trà. Chờ cho trà ngấm, anh rót ra 12 cái tách để mời chúng tôi thưởng thức. Trong khi chúng tôi uống trà, anh trình bày những lợi ích của trà Long Tĩnh như tác dụng hạ cholesterol, hạ đường trong máu, trợ tim mạch, giúp tiêu hóa, chống ung thư v.v.. Nói chung, trà Long Tĩnh trị được đủ bách bệnh. Tin hay không là tùy cảm quan của mỗi người. Phần cuối cùng là mời mua trà. Giá bán cắt cổ, nhưng khi đi du lịch thì cũng chẳng ai tính toán thiệt hơn. Mọi người đều vui vẻ ra về với hộp trà Long Tĩnh trong tay.

Trên đường trở về, tôi nhớ mãi lời của "chuyên gia trà": không bao giờ nên uống trà trong "tea bag" vì đó chỉ là trà vụn, đáng lẽ vứt vào sọt rác thì người ta tiếc rẻ, bỏ vào bao nhỏ để bán lấy tiền. Thế mà bao năm qua, vì cuộc sống hối hả ở Mỹ, tôi chỉ dùng loại trà "tea bag" để tiết kiệm thì giờ..

Đúng là: "Đi một ngày đàng, học một sàng khôn." Cỏ nhân nói, quả không sai.

NGƯỜI MÊ PHỞ NÓI CHUYỆN PHỞ⁷

Đoàn văn Phùng

Cả hơn tuần nay tôi ỉ ỉ mình, không có ra ngoài. Hồi sáng thấy trong người khỏe lại, chợt thèm phở cách gì. Nhắc đến phở là đúng bằng tần của tôi rồi, bởi vì tôi có rất nhiều kỷ niệm riêng tư về phở với ông bố của tôi, kể hoài không hết. Nay đã về hưu, và ông bố tôi cũng đã leo lên bàn thờ ăn xôi nghe kèn từ hơn 30 năm nay rồi, nhưng mỗi lần ăn phở đều ít nhiều nghĩ đến ông bố tôi.



Mặc dù xuất thân "Cao Cẳng Sư Cụ Đông Dương", ông bố tôi vẫn thuộc loại thầy giáo thủ cựu, đạt tiêu chuẩn "thứ nhất hay chữ, thứ nhì dữ đòn", mà tôi lại là con trai đầu lòng - cậu cả con bà hai, loại "con đơi con chờ, con cầu con khấn" - nên được ông cưng lắm, mà càng cưng lại càng chết... cha tui! Ông ép tôi từ cái học đến cái ăn, muốn nhào nặn tôi thành một "bản sao" của ông. Về cái học thì thỉnh thoảng ông lại múa roi mây, bắt chia "vệc bờ" các "tăng" các "mọt", lạng quạng là ông lôi tôi ra "uỳnh biểu diễn" cho đám học trò của ông coi chơi, uỳnh đến nổi không lớn được, thành thử bây giờ vóc vạc nhỏ thó. Về cái ăn thì ông ăn cái gì, tôi phải ăn cái đó, ông ăn kiểu gì tôi phải ăn kiểu đó.

Riêng về phở thì gần hết một đời, tôi vẫn chưa thấy ai mê phở như ông bố tôi. Đối với ông, ăn phở không phải để ăn cho no, mà để ăn cho... sướng! Hồi 1954 trở về trước ở Hà Nội, thành phố bé bằng cái bàn tay, không tiệm phở nào mà ông không dẫn tôi tới ăn thử, để chọn những chỗ ngon nhất theo cái "gu" của ông. Ông chê phở Cửa Nam là nước không trong, bánh không mỏng, không dai, nhất là ông cực lực đả kích món phở tái sách của tiệm này. Theo ông, phở thì phải là phở bò, và là phở chín, thịt mới thơm, còn tái thì có mùi gây của thịt bò sống, làm mất mùi phở, đồng thời thịt sống làm nước phở "đục như nước cống", ăn phở tái là không biết ăn phở(!). Ông cũng thích nhậu sách bò lắm chứ có phải không đâu, nhưng phải là sách chấm tương gừng, ăn với húng giùi thôi, không thể cho vào phở được. Ông chê phở Cửa Nam thua xa phở Cầu Gỗ. Ông có thể ăn phở sáng-trưa-chiều-tối-khuya, từ sớm tinh mơ đến tối mịt mờ khuya lác khuya lờ, bất cứ lúc nào, và có thể ăn ngày này sang tháng khác. Ông coi phở như một món ăn chơi, thích lúc nào thì ăn lúc nấy, ăn lấy hương lấy hoa thôi. Một phần cũng vì bát phở (từ ngày vô Nam tôi mới quen kêu bằng tô phở) Hà Nội thời đó nhỏ xíu, ít xin, nông toẹt - tiếng

⁷ (NDLR) un précédent article sur le Phở, **Sức dinh dưỡng của PHỞ** dans le précédent **Trần Việt Hưng a** déjà été publié dans le précédent Canard épilé, n° 8, page XXX

văn chương kêu bằng "thanh cảnh" - tuổi thiếu niên trở giò của tôi hồi đó thì chỉ húp ba bốn húp là tiêu bát phở! Chả là phở gánh Hà Nội ngày xưa không ăn bằng thìa (muỗng), chỉ có đũa để gắp, và... kê miệng húp!

Ông bố tôi chọn phở chứ không chọn chỗ, ông chịu nhất là gánh phở cố định ở Phố Hàng Vôi, khúc gần Ấu Trĩ Viên hồi đó (bây giờ chả biết đã được xây khách sạn hoặc công ty gì nữa). Ăn phở gánh Hàng Vôi vào giờ đi làm buổi sáng thì phải xếp hàng, rồi tự kéo ghế đầu ngồi ăn ngay trên vỉa hè. Nghi hè, ông chấm thì chấm cử xong, thường đưa tôi ra bãi biển Đồ Sơn, ô tô ca (xe đồ) đi ngang Hải Dương thì mua bánh đậu xanh Rồng Vàng, để ghé Hải Phòng, sau khi ăn phở Hợp Lợi ở Phố Cát Dài (hình như số nhà 215 thì phải, lâu quá quên mất tiêu) thì dùng làm món tráng miệng. Tiệm phở Hợp Lợi này còn nổi tiếng về các món phở xào giòn, xào mềm, cũng như phở áp chảo khô, áp chảo nước. Hóa nên từ nhỏ xíu tôi đã lấy cái bệnh mê phở của ông bố tôi, nhưng không mê đến nỗi quá khích như ông. Ông đã kích các loại phở "biến tấu" như phở gà, phở sốt vang... cho rằng "phở thì phải là phở bò". Tôi cũng có thể ăn phở bất cứ lúc nào đói bụng, và có thể ăn mỗi ngày mà không chán. Thậm chí hồi nhỏ xin tiền ăn phở vào buổi chiều, bà bố không cho, bắt ăn cơm, nhiều lần tôi phải giả vờ ốm (bệnh) để đòi ăn phở.



Chả biết ở Sài Gòn trước 1954 có tiệm phở không, chỉ biết là từ sau 1954 thì nhiều tiệm phở Bắc mới theo nhau mọc lên, và cha con tôi ngày ngày đi "duyet" từng tiệm, nghe nói tiệm nào mới mở là tới ăn thử. Ông bố tôi chịu nhất là tiệm phở xập xệ mang tên "Phở Số 1" trên đường Phan Thanh Giản cũ (nay là Điện Biên Phủ), ngay kế đường rầy xe lửa. Ông chủ tiệm thấy ông bố tôi vào là phải trưng bánh ba bốn lần cho thật kỹ, để khi chan nước dùng (nước lèo) thì nước mới không bị đục, bởi vì ông không chỉ ăn phở, mà ông còn nhìn phở nữa. Bánh phở phải trắng tươi như bạch ngọc, còn nước phở phải vàng óng, trong suốt như hổ phách! Ông còn kị nước béo, hồi đó ai mà biết cô-lét-tê-rôn là cái quái gì, chỉ vì, như ông nói, tô phở nước béo "trông thô bỉ lắm"! Còn nấu phở mà cho củ cải vào thùng nước lèo thì ông bảo là "bố láo bố lếu". Về sau tiệm này dọn về Tân Định gần nhà tôi, trên đường Hai Bà Trưng, gần ngã tư xéo Yên Đỗ - Trần Quang Khải, rồi sau lại dọn đi nơi khác. Mặc dầu "chịu đèn" tiệm này, ông vẫn chê là con bò Miền Nam không ngon (ngay cả phở Hà Nội ngày xưa, muốn ngon thì phải nấu với bò nuôi ở tỉnh Phú Thọ cơ), nước dùng không đậm đà, bánh phở Sài Gòn làm không đúng cách, không được mỏng, được dai, mà cứ bờ bờ bờ, rau mùi (ngò) Sài Gòn không thơm v.v...

Phở Sài Gòn sau 1954 không còn là phở Bắc thuần túy nữa, tô phở lớn hơn, đa dạng hơn. Phở Tàu Bay ở đường Lý Thái Tổ, gần khu Bắc Hải của dân Bắc Kỳ Công Giáo di cư, là một trong những tiệm sớm sủa, rất đông khách, giá rẻ, tô bự, lại còn có loại "tô xe lửa"

nữa. Ông bố tôi chê phở Tàu Bay là nước đục, bánh đã dày lại bờ, chỉ được cái rẻ. Khi ăn thì cho đủ thứ rau thơm, về sau lại có giá sống, giá trứng, ăn với cả tương đen của Tàu. Ông thù cái món tương đen này lắm, nói là khiến phở biến thành... mùi Tàu. Thấy thực khách chăm chú "sửa soạn" tô phở, vắt chanh, ngắt đủ loại rau thơm bỏ vô, cho giá vô, rồi còn trộn đều lên trước khi ăn, ông bảo "đúng là cơm heo". Phở Bắc ngày xưa chỉ ăn với hành tây và rau mùi (ngò), còn rau quế, tức húng quế thì chỉ ăn với thịt chó hoặc tiết canh và lòng lợn (chấm mắm tôm chanh ớt), cho nên ngoài Bắc mới gọi rau húng quế là húng chó hoặc húng tiết canh. Theo ông bố tôi, điểm dị biệt nhất giữa món Tàu và món Ta là món Ta thường ăn với các loại rau thơm, còn món Tàu không kèm rau thơm. Món Ta thì món nào ăn với rau thơm nấy, tuyệt đối không thể lẫn lộn được. Cho nên người mùi rau tía tô thì tự nhiên thấy thêm các món ốc, ếch, ba ba (cua đinh); người mùi rau kinh giới thì nghĩ đến bún riêu; nhìn thấy rau thìa là thì thêm chả cá, người mùi rau húng giũi thì thêm sách bò, vó bò, bê thui, bò thui (đều chấm tương gừng) v.v... Nay nếu bỏ hăm bà làng các loại rau thơm vào phở thì... "chả còn ra cái quái gì nữa!"

Sau khi tôi - cái "bản sao" của ông - vô trường Học Đại Sư Cụ Sài Gòn, không còn trong vòng o ép của ông nữa, thì tính chất "bản sao" trong tôi phai nhạt dần, tự nhiên tôi thích ăn phở kiểu Sài Gòn, giá sống, rau thơm gì cũng cần tuốt, rau bắp cá, ngò om, húng chó, ngò ba lá... làm ráo nạo, có điều là cho đến nay vẫn không thích ăn phở tái, và càng không thể xít tương đen vô phở! Tôi không được rõ tình hình phở Hà Nội sau năm 1954 ra sao, nhưng sau 1975, nhiều người ở Hà Nội vào kể rằng giai đoạn khó khăn lúc trước thì chỉ có phở quốc doanh với món "phở không người lái". Phải xếp hàng, mua phiếu, như kiểu các cửa hàng ăn uống quốc doanh ở Sài Gòn sau 1975 vậy. "Phở không người lái" tức là phở không có thịt, chỉ có bánh phở và nước phở nấu bằng xương bò. Vì nước phở quá nhạt nhẽo do ít xương bò, nên nhiều người đi ăn phở không người lái đã phải đem theo lọ "mì chính" (bột ngọt - âm Quảng Đông của "vị tinh"), rắc một chút vào bát phở để đánh lừa khẩu vị. Thảm đến thế là cùng! Chính vì vậy, đến nay dân Hà Nội vẫn còn thói quen ăn nhiều bột ngọt, và còn có câu thành ngữ tân thời: "Đắt như mì chính thời bao cấp".

Vì mê phở, nên tôi thích tìm hiểu tình hình phở. Chưa bao giờ Sài Gòn mọc thêm nhiều quán phở, tiệm phở lớn nhỏ như hiện nay, hầu như đường phố nào, hẻm cùng ngõ hẻm nào cũng có, chưa kể các xe phở cố định và lưu động. Còn ở Hà Nội thì báo chí cho biết, Hà Nội cũng đang ở vào thời kỳ "bung ra" của phở. Mới đây ở Hà Nội có ông giáo sư Lê Văn Lan đã vận dụng "phương pháp lịch sử" (?) để nói về các giai đoạn tiến hóa của phở, và còn làm một bản "thống kê phở" nữa. Theo ông, sự tiến hóa này đã trải qua "4 bước". Bước thứ nhất là giai đoạn "Hà Nội hóa" từ đầu thế kỷ 20, khiến phở trở thành một đặc sản của Hà Nội, và các tỉnh khác ở Miền Bắc nấu phở thì cũng nấu theo kiểu Hà Nội. Thứ nhì là giai đoạn phát triển "cổ điển", gồm những năm trong 2 thập kỷ 40-50. Có lẽ đây là loại phở cổ điển theo "gu" của ông bố tôi chẳng? Thứ ba là giai đoạn "mậu dịch", những năm 60-70. Thứ tư là giai đoạn "bung ra" từ những năm 80 đến nay. Ông giáo sư này có vẻ có lý, nhưng chia giai đoạn tròn trịa, cứng nhắc như thế có chỗ không ổn, thiếu tính... khoa học, vì trong thập kỷ 50 thì trước và sau 1954 khác nhau một trời một vực. Mặt khác, theo nhiều người, giai đoạn gần đây nhất - từ thời đổi mới đến nay, tức là từ 1990 - có lẽ nên gọi là giai đoạn "phục hưng" của phở.. Ở Hà Nội,

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

vào những năm cuối của thời "phở mậu dịch", phở có bán ở quán ăn tầng trệt khách sạn Phú Gia, cạnh Bờ Hồ. Bây giờ thì cái quán ấy đã thành "rét-tô-răng" mà không còn món phở nữa. Phở Hà Nội có lúc đã tiêu điều, song bây giờ có thể nói phở Hà Nội đã sống lại, và đang "bung ra"... theo nhiều nghĩa.

Về "thống kê phở" thì ông giáo sư Lan cho biết, theo những gì người ta nghiên cứu được ở Hà Nội, phở đã có cả 100 tuổi. Phở là món ăn do người Việt chế ra, hay du nhập từ Trung Quốc? Câu trả lời đã rõ ràng: phở là món ăn hoàn toàn Việt Nam, vì nếu từ Trung Quốc thì tại sao giờ này Trung Quốc không có món phở? Còn phở đã gần tròn, đã tròn, hay đã hơn 100 tuổi, thì chẳng ai khẳng định được chắc chắn và rõ ràng, mà có lẽ cũng chẳng có gì quan trọng lắm. Điều quan trọng là phở đã như một cây cổ thụ, bất rề, đâm chồi, lan tỏa sâu vào (bộ đồ) lòng người, đã khẳng định được vị trí độc nhất vô nhị của nó trong nền văn hóa ẩm thực của người Việt cả trong lẫn ngoài nước. Đến nay ít nhất cũng đã có vài công trình khảo sát, nghiên cứu rất "nghiêm túc" về phở, dưới "góc độ lịch sử và văn hóa" như của Hội Văn nghệ Dân gian Hà Nội, hay dưới "góc độ khoa học kỹ thuật" của Bộ môn Công nghệ Chế biến Trường Đại học Thương nghiệp Hà Nội. Theo thống kê trong sách vở báo chí ở Hà Nội hiện nay thì tài liệu nhiều nhất đã kể được 17 món phở, gồm phở chín, phở tái, phở gầu, phở sụn, phở sách, phở xá xíu, phở gà, phở gà xào, phở xào mềm tim gan, phở xào dòn tim gan, phở bò xào dòn, phở gà xào dòn, phở áp chảo nước, phở áp chảo khô, phở sốt vang v.v.... và cả phở chua. Thống kê này quả là có giá trị, song hình như vẫn chưa thấy đủ so với thực tế phở ở Hà Nội bây giờ. Ít ra cũng thiếu mất vài món, mà dù chưa được thừa nhận chính thức, vẫn có nhiều người thích ăn, như phở mọc, phở thập cẩm... Ông bà tôi đã ăn xôi nghe kèn từ cuối thập kỷ 60, nếu ông còn sống thì sẽ bảo là trong 17 món phở đó, ngoài phở bò chín, còn 16 món kia là "bổ láo bổ lếu" hết. Phở bò cho tới nay vẫn là "phở căn bản" trong hầm bà lằng các món phở hiện hành. Phần lớn các quán phở nổi danh trong hàng ngũ "Hà Thành đệ nhất... phở" bây giờ cũng vẫn là các quán phở bò!



Một ông ký giả cho biết, cái cảnh xếp hàng vốn ám ảnh người dân Hà Nội mấy chục năm của thời bao cấp, đến nay chưa hết hẳn. Buổi sáng cỡ 8-9 giờ, đi qua các phố Bát Đàn, Tôn Đức Thắng, Lý Quốc Sư... người ta vẫn thấy cảnh xếp hàng rồng rắn để ăn phở, nhưng ngày nay người ta xếp hàng với một ý nghĩa và tâm tình khác hẳn. Phở phố Lý Quốc Sư thì sáng nào cũng có một ông đáng chừng là nhà doanh nghiệp quốc doanh bự, ăn mặc rất xịn, đầu chải láng mượt, còm lê cà vạt chỉnh tề, tay lăm lăm điện thoại di động từ xe Toyota Camri đời mới bước xuống, cũng đứng xếp hàng kiên nhẫn chờ đến lượt. Thời buổi này thời giờ là tiền bạc, thế mà mất cả mấy chục phút chỉ để chờ ăn một bát phở cho bằng được thì thật là sang và... gần!

Nghe nói một trong những quán phở loại ngon nhất của Hà Nội

hiện nay là phở Bát Đàn. Phở Lý Quốc Sư còn gọi là "Phở Bà Ngọc", vì bà Ngọc làm "kỹ thuật viên" chính, cũng ngon ngang ngửa với phở Bát Đàn. Phở Hàng Muối cũng ngon, tuy món thịt chín hơi cứng hơn một chút. Phở "tái lắn" ngon nhất có lẽ là ở Phở Thìn Lò Đúc, nước dùng đậm đà, hơi béo do thịt xào lắn, song không ngấy. Còn Phở Hàng Bột (phở này giờ đã đổi tên thành Tôn Đức Thắng, song người ta vẫn quen gọi tên phố cũ) có món "bừu bối" là phở sốt vang, nhuộm ra đỏ cả bánh phở. Tuy nhiên, các món phở tái trần, tái lắn, chín.... đều ngon. Đặc biệt hơn nữa là cô bán hàng, hình như chưa... chồng, rất xinh đẹp, trắng trẻo, mắt sắc như dao cau, và lúc nào cũng trang điểm rất kỹ càng như sắp đi nhảy đầm, mặc đồ đầm ngồi làm phở mới kiều chứ, vì cô rất ít cười. Phở gà nổi tiếng có quán ở Phố Nam Ngự. Bà chủ quán hơi đồng bóng, song phở rất ngon. Ngày xưa, ông Nguyễn Tuân đã từng sợ rồi người ta sẽ làm "phở hộp" thì không còn là phở. Bây giờ thì chưa thấy phở đóng hộp, mà mới chỉ có "phở ăn liền" của Công ty Vifon, sấy khô cho vào gói, có bột nêm, như mì ăn liền vậy, và tất nhiên là... không người lái. Khỏi phải nói, thứ này thì đúng là "chả ra cái quái gì cả".

Tôi thì không đến nỗi thù cừu và quá khích như ông bà tôi, nhưng tôi cho rằng phải "chính danh", vì đã kêu bằng phở thì phải là... phở, nghĩa là có mùi phở, vị phở, và chỉ là phở bò. Còn nếu cứ đem bánh phở - vốn chỉ là bột gạo - trộn với đủ món biến tấu sau này như thịt gà, tim gan, đồ lòng, sốt vang v.v.... thì "cường dâm" cái tên phở quá, mà nên gọi là hủ tiếu bò kho, hủ tiếu xào đồ lòng, hủ tiếu gà v.v.... vì hủ tiếu là sợi bột (âm Quảng của từ ngữ Hán "khôa điều"), sợi bột thì muốn xào nấu với gì chả được. Nếu không thì bún ốc, bún riêu... cũng có thể gọi là phở ốc, phở cua... hay sao? Còn những loại phở khác ở Hà Nội hiện nay như phở tim gan, phở mọc, phở thập cẩm... nói ở trên, thì xin lỗi, "bổ láo bổ lếu" hết!

Tuy nhiên, trong thời kỳ "bung ra" của phở từ Nam chí Bắc hiện nay, hình như các món phở xào và phở áp chảo đã thất truyền. Hồi sau 1954, Sài Gòn cũng có xuất hiện mấy món này, sau đó thì một thời gian tiệm phở 79 ở đường Võ Tánh, gần Ngã Sáu Sài Gòn cũng có mấy món này, nhưng không phải là tay chuyên môn làm, nên ít khách kêu, rồi dẹp luôn, vì hồi đó người muốn ăn phở xào, phở áp chảo, chỉ là thành phần Bắc Kỳ di cư, tức Bê 54 như gia đình tôi chẳng hạn. Ông bà tôi cũng thích ăn mấy món này, ngoài tiệm không có thì bà tôi làm ở nhà cho ông ăn đỡ vậy. Phở áp chảo hay phở xào thì cũng gồm 2 thành phần chính, là bánh phở và "người lái". Quan sát bà tôi làm thì bánh phở tươi mua về từng lá, phải xắt to bản, loại bánh rờ vô thấy dẻo và ráo tay, không dính tay, không thoa dầu (mùi dầu khiến phở bị hôi dầu). Phở xào thì có xào mềm và xào dòn. phở áp chảo thì có áp chảo khô, áp chảo nước. Nếu làm phở xào mềm thì sau khi xắt, bánh phở được gỡ toại ra, rắc một tí muối, trộn đều, bỏ bánh vào chảo dầu thật nóng, tãi mỏng ra, đảo nhanh tay cho bánh khỏi cháy. Khi sợi bánh săn lại thì rắc hành hoa (phần trắng của cọng hành lá) xắt nhỏ, đổ ra đĩa, rồi mới xào "người lái" đồ lên. Bánh phở xào dòn thì phải rắc đều bột năng vào bánh phở, rử cho toại, không sợi nào dính sợi nào, rồi cho vào chảo dầu nóng, lật qua lật lại cho vỏ dòn thì lấy ra đĩa ngay, rồi đổ "người lái" lên. Phở áp chảo khô hay áo chảo nước thì cũng theo cách tương tự, chỉ khác là thời gian áp bánh phở vô chảo lâu hay mau thôi, áp chảo nước thì áp mau, áp chảo khô thì áp lâu. Áp chảo khô thì ăn khô, còn áp chảo nước thì

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

vẫn phải chan nước dùng như phở nước vậy. "Người lái" là thịt bò phi-lê xắt mỏng, to bản, xào với cần tây, cà rốt, cà chua, gừng...

Gần đây, với thời "bung ra" và "phục hưng" của phở, thì phở xào và áp chảo đã thấy xuất hiện ở vài tiệm như phở Bắc Hải ở đường Nguyễn Du Q.1, phở Bình ở đường Lý Chính Thắng (Yên Đỗ cũ) Q.3, phở Dũng ở đường Trường Sơn (đường mới mở ở khu Tân Sơn Nhất, Tân Bình). Mấy anh già Bê 54 bao năm không được ăn phở xào, phở áp chảo, rủ nhau đi ăn ở tiệm được nghe đồn ngon nhất, là phở Bắc Hải Nguyễn Du (phải gọi như vậy để phân biệt với hàng loạt phở Bắc Hải mọc lên ở một số đường phố khác). Đặc điểm của tiệm này là đầu bếp và phục vụ (chạy bàn) đều là đàn ông, và bán với giá hữu nghị, 20 ngàn một đĩa ăn no. Tôi cũng đã ăn thử, nhưng tôi vẫn không tìm lại được hương vị phở xào và phở áp chảo ngày xưa ở Hà Nội nữa, một phần do phở ngày nay biến tấu búa xua, phần vì chính cái gu của mình có thể đã thay đổi từ hồi nào mà chính mình cũng khó nhận ra.



Ăn phở - và ăn nhậu nói chung - mà chỉ có một mình cũng buồn, sáng sớm tôi xách cái xé đồp băng qua Cầu Kiệu, đến hú một anh già ở khu Cư xá Nguyễn Cư Trinh, ngã tư Phú Nhuận, tính rủ qua phở Quyền bên kia ngã tư chấp một tô, nhưng anh già ghiền phở này vốn ham của lạ, chuyên sưu tầm cái mới, lại rủ đến ăn ở một gánh phở lề đường, và nói là chỉ mới xuất hiện ít lâu ở gần Hồ tắm Chi Lăng, anh già còn quảng cáo là gánh phở này có mùi Hà Nội cũ. Tôi ô-kê cấp kỳ, vì như đã từng thú nhận, hề tôi biết tiệm phở, quán phở, gánh phở nào mới xuất hiện là sẵn sàng đi "thực tế" ngay. Ông bán phở tuổi mới khoảng ngũ tuần, góa vợ, là dân Ô Chợ Dừa, Hà Nội, nhập cư Sài Gòn mới được ít tháng, cho biết là ông ta bán phở gánh ở Ô Chợ Dừa cả chục năm nay, kể từ sau ngày đổi mới, nhưng đã đánh liều dẫn cô con gái duy nhất vô Sài Gòn, và khoe rằng ông đã quyết định đúng, vì một tuần bán ở Sài Gòn kiếm bằng cả tháng ở Ô Chợ Dừa. Quả thật, mới sáng ra mà gánh phở của ông đã đông khách, cô con gái xinh xắn tuổi mới đôi mươi phụ việc cho bố như trần bánh, chan nước lèo, bung phở cho khách... Ông vừa xắt thịt, rắc hành... vừa trò chuyện với anh già bạn tôi. Ông mơ ước sau một thời gian cần kiệm dành dụm, sẽ mở một quán phở nhỏ, và nhất định sẽ giữ vị đặc trưng phở Hà Nội. Sau này thì không biết sao, chớ hiện giờ thì phở của ông tuy không ngon lắm - có lẽ tôi đã quá xa cái vị phở Hà Nội của gần 50 năm trước, mà chỉ còn quá quen với phở Sài Gòn - nhưng quả là phở của ông có khác phở Sài Gòn, ít nhất là về mặt... hình thức, tức là không có giá sòng, không có rau thơm linh tinh, không có tương đỏ tương đen, mà chỉ có ớt trái, hành tây và rau ngò. Khách phải ăn đứng nếu vài cái ghế đầu quanh gốc cây lớn đã có người ngồi, và dù đứng hay ngồi thì cũng một tay bung tô, một tay cầm đũa vì không có bàn, và phải kê tô vô miệng mà húp vì không có muỗng.. Nhưng vừa ăn vừa ngẫm nghĩ thì vị phở cũng thanh, không gây, không ngán.

Theo thông lệ, tôi là người đề xuất chuyện ăn phở thì tôi phải trả

tiền. Để đáp lại, anh già kéo tôi về nhà anh, chiêu đãi một cữ cà phê cổ điển "cái nồi ngồi trên cái cốc", kèm vài điệu Ba Số mà lai rai chuyện phở. Anh bạn này của tôi sính thơ lắm, đi đến đâu là thơ thần rơi vãi rông rỗng đến đó, nhưng toàn là thơ của thiên hạ không hà. Sáng ra có tô phở đấm mồm Ông Thần Khẩu, thấy đời lên hương, anh bèn ư ử ngâm hai câu thơ sắc mùi phở:

Hương thơm trinh nữ? Ở không phải!

Hương phở thơm đầy những sớm mai....

Gì chứ thơ với thần là tôi kỵ nhất, vì hồng khoái, hoặc... hồng biết khoái thơ ca cấp bí hiểm, mà chỉ khoái thơ điệu, thơ cà chớn, đọc lên là nó đi vào tận củ ti! Thành thử hai câu thơ này nghe qua giọng điệu thì cũng có vẻ đường được, có vẻ thơ lắm, nhưng nghĩ lại thì có cái lẩn cán, bất ổn. "Hương phở thơm đầy những sớm mai" thì được quá rồi, nhưng mà cứ như giấy trắng mực đen thì làm sao lại có thể lẩn lộn "hương thơm trinh nữ" với mùi... phở được nhỉ? Anh già chỉ cười mỉm chi cợt, chê tôi ngu! Mà tôi ngu thật! Mãi sau mới chợt hiểu ra, con gái nhà hàng phở thì người ngòm thơm mùi phở chứ sao, cũng như cô hàng cà phê thì thơm mùi cà phê, cô hàng nhang thì thơm mùi nhang, cô hàng mắm thì thơm mùi... mắm ấy mà. Vậy thì cô gái Bắc Kỳ xinh xắn tuổi đôi mươi, con ông hàng phở hồi nãy, không phải là có cái "hương thơm trinh nữ" quỵên với cái "hương phở thơm đầy những sớm mai" hay sao! Anh già này ghê thật! Hèn gì cứ rủ tôi đến gánh phở đó cho bằng được, bỏ cả phở Quyền mà tôi với anh vẫn thỉnh thoảng tới ăn từ cả mấy chục năm nay.. Hiểu ra như thế, tôi lại cảm thấy... yêu hai câu thơ này mới chết chứ, bèn hỏi là thơ của ai. Anh thú thật là không biết, nhưng lại thông một câu: "Hình như của... Tân Đà!" Tôi giấy này lên tức thì. Cái giọng điệu đó rõ ràng là thơ sau này, không thể là thơ của thời tiền bán thế kỷ 20 được. Ngoài ra, gì chớ về thơ Tân Đà, thì ai chớ ảnh đừng có cãi với tôi. Ngày xưa ông bồ tôi có 2 cuốn Tân Đà Vận Văn, Tập 1 và Tập 2, "cò-lếch-xông" toàn bộ sự nghiệp thơ (văn vần) của Tân Đà, mà tôi từng đọc đi đọc lại rất nhiều lần. Sách in giấy bồi vàng khè, nham nhám, chỉ có cái bìa là giấy cứng trắng tre, ở giữa trang bìa của cả 2 cuốn đều có hình vẽ một người đàn ông gánh hai cái thùng, đang bước đi, đầu đội nón lá sụp xuống che cả mặt, bên dưới có hàng chữ "Gánh văn lên bán chợ trời". Từ lúc còn nhỏ xíu, tôi đã khoái cái hình vẽ đó rồi. Thành thử đừng có cái gì cũng... đổ lên đầu ông Tân Đà! Lại nữa, nói chuyện phở thì ai chớ ảnh cũng đừng có hồng cái với tôi, vì tôi có cái tật là làm "cò-lếch-xông" bắt cứ chuyện gì liên quan đến phở, vì tôi nghĩ, kể mê phở cũng nên rành chuyện phở, còn không thì chẳng khác gì nhà văn mà... mù Văn học sử vậy!

Không phải chỉ riêng anh già bạn tôi nghĩ hình như hai câu thơ phở đó là của Tân Đà, mà thậm chí trước đây còn có kẻ tung ra giả thuyết cho là chính ông Tân Đà đã đem món phở của Miền Bắc vào Sài Gòn. Giả thuyết này dựa vào câu chuyện của những năm tháng Tân Đà cùng Ngô Tất Tố lang thang vào Nam Kỳ cộng tác với ông Diệp Văn Kỳ làm báo Đông Pháp Thời Báo. Có lần ông thần nông kiêm con sâu rươi này từng chơi chữ: "Đất say đất cũng lặn quay, Trời say mặt cũng đỏ gay ai cười?" - đã cao hứng cạy gạch sân nhà, cuốc đất lên trồng húng giũi để ăn bò tái, bê thui, trồng húng quế để ăn tiết canh, thịt chó (cho nên ngoài Bắc mới gọi húng quế là húng tiết canh, hoặc húng chó)... Rồi một buổi chiều lạnh lẽo hiem hơi của Sài Gòn, ông đã tự nấu phở để chiêu đãi bạn bè, ai ăn cũng khen ngon. Từ đó, món phở dần dần được phổ biến rộng rãi! Yêu phở và yêu Tân Đà đến mức gán cho ông cái công lao đem phở từ Bắc vào Nam thì cũng thông cảm

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités
được đi, vì có người còn yêu phở như yêu người tình nữa kìa. Khiếp
lắm! Một nhà văn B75 lớn tuổi từng viết về "tình yêu phở" của
mình: "Những ngày trong lòng buồn vui không rõ rệt, tự nhiên
người ta lại thấy thèm một tô phở với lòng dạ nôn nao, với cảm
giác như nhớ người yêu đã hẹn mà nàng không đến". Ôi dào! Lại
thêm một ông cột phở với đàn bà!

Thật ra, phở chỉ mới có mặt ở Sài Gòn từ thập kỷ 40, và chỉ gần đây
người ta mới tìm ra một chứng nhân của Phở. Đó là bà cụ Trần Thị
Năm, nay mới.... ngoài 80 tuổi xuân, lưng còng, tóc bạc phơ, ở số
63/5 trong Hẻm Pasteur, sau rạp hát Vinh Quang. Bà kể:

"Từ năm 1942, ông bác của tôi là cụ Kinh từ làng Vân Đình (Hà
Đông) vào Sài Gòn lập nghiệp. Ông bán gánh Phở Bắc trên đường
Lagrangière (Gia Long cũ, nay là Lý Tự Trọng). Mỗi đến năm 1949
mới chuyển về đây mở xe phở, tôi còn nhớ lúc đó mỗi tô chỉ có 2
xu, tô đặc biệt 3 xu. Sau đó cụ Kinh truyền nghề cho cụ Minh, là
anh ruột tôi. Thuở ấy phở Bắc không có giá sống và các loại rau
lung tung như bây giờ, nhưng vì khẩu vị của người Sài Gòn nên
chúng tôi phải chiều theo".

Ông An - con của cụ Minh - nay là chủ nhân Phở Minh, cho biết
ngày xưa ở trong hẻm này có cả loạt quán phở mọc lên, nhưng nay
chỉ còn một mình gia đình ông "trụ" lại được. Khoảng thập kỷ
1950, các văn nghệ sĩ, chính khách Miền Nam nườm nượp đến đây
bắt kê ngày đêm. Hồi đó ai mà không mê phở trong Hẻm Pasteur
này. Trong số những thực khách, có lẽ ông Trần Rắc - chủ tiệm giấy
trên đường Espagne (Lê Thánh Tông ngày nay) mới thật sự là
người có tâm hồn thi sĩ nhất, không kết hợp thơ với.... giấy, mà lại
kết hợp thơ với phở. Vì khoái phở Minh mà ông đã sáng tác bài thơ
tứ tuyệt tặng chủ quán để treo trong quán chơi:

Nô nức đồn vang khắp thị thành

Trần Minh phở Bắc đã lừng danh

Chủ đề: tái, chín, nạm, gầu, sụn

Gia vị: tương, rau, ớt, mắm, chanh .

"Thơ Phở" như vậy cũng là đạt rồi, nhất là biểu lộ được cái tâm
trạng yêu phở, mặc dù hơi có vẻ... quảng cáo tiếp thị!
Không hiểu ông bà khuất mặt khuất mày nào xui khiến mà tự dung
bữa nay tôi lại nổi hứng, nói nhiều về phở đến thế, chả còn nhiều
giấy để nói về những món khác của một Sài Gòn ở vào đầu thiên
niên kỷ mới. Hồi trước 1975, ở Sài Gòn có câu đối phở của ông
"thợ sắp chữ" Thầy Khóa Tư như vậy, ông này thì chỉ là.... thợ sắp
chữ thôi, chứ không có tâm hồn thi sĩ như ông chủ tiệm giấy:

Tái chín nạm giò về, tiêu ớt rau thơm giá sống

Sách gầu gân mỡ sụn, tương chanh nước béo hành trần.

Ông này chắc phải là tín đồ của phở nên mới cảm khái mà sắp chữ
như thế. Về mặt kỹ thuật thì cũng được đi, nhưng về nội dung thì
có người chê phở này không phải là phở Bắc chính cống, vì có cả
giá sống, nhưng bớt quá khích một chút thì hiểu đây là Phở Việt
Nam, không còn phân biệt Nam hay Bắc nữa, vì dân Bê75, Bê90,
Bê2000 hay B gì đi nữa thì vô Sài Gòn cũng ăn phở với giá sống
như điên, còn xét về mặt lịch sử thì câu đối này cũng có thể được
coi là một bằng chứng "mang tính văn hóa" trong một giai đoạn
lịch sử của phở vậy. Thơ Phở và Câu đối Phở này cũng góp phần
đưa phở vào văn học nước nhà, vì trước kia mới chỉ có vài bài tiểu
lục về phở của mấy ông nhà văn tiền chiến thôi, mà tôi kêu đại là
"văn phở":

Nước dùng

Vũ Bằng, tác giả "Miếng Ngon Hà Nội" từng mô tả: "Nước dùng
nóng lắm đấy, nóng bỏng rẫy lên, nhưng ăn phở như thế mới
ngon. Thịt thì mềm, bánh thì dẻo, thỉnh thoảng lại thấy cay cái cay

*của gừng, cay cái cay của hạt tiêu, cay cái cay của ớt. Thỉnh
thoảng lại thấy thơm nhẹ cái thơm của hành hoa, thơm hăng
hắc cái thơm của rau thơm, thơm dịu dịu cái thơm của thịt bò
tươi và mềm, rồi thì hòa hợp tất cả những vị đó lại, nước dùng cứ
ngọt lừ đi, ngọt một cách hiền lành êm dịu, ngọt một cách thành
thực..."*

Nguyễn Tuân, tác giả "Vang Bóng Một Thời" thì mô tả cảm giác về
phở: "Mùa nắng ăn một bát, ra mồ hôi, gặp cơn gió nhẹ chạy qua
mặt lưng, thấy như giời quạt cho mình. Mùa đông lạnh, ăn bát
phở nóng, đôi môi tái nhợt thấm tươi lại...."

Còn "cây" truyện ngắn Thạch Lam thì bình luận: "Nếu là gánh phở
ngon thì nước dùng trong và ngọt, bánh dẻo mà không nát, thịt
mỡ gầu giòn chứ không dai, chanh, ớt với hành tây đủ cả. Chả
còn gì ngon hơn bát phở như thế nữa"...

Gần đây thì một ông nhà văn nhà báo Hà Nội nhập cư Sài Gòn -
cũng có cái tật cột phở vô đàn bà, thậm chí còn coi phở như vợ
mình - khi bình luận về phở cũng khẳng định phở ngon thì nước
phở phải trong: "...Người thủy chung với phở bao giờ cũng muốn
nhìn tô phở nước trong, giống như người đàn ông trung thành với
vợ, chỉ muốn nhìn ngắm nàng trong nét đẹp chính chuyên, không
son phấn. Phở cũng vậy. Chẳng có người sành điệu nào lại nở tàn
nhăn đến độ cho cả tương đen lẫn tương đỏ vào tô phở của mình
cả. Màu sắc ấy không phải là sắc màu cổ điển của tô phở đã định
hình từ bao thập kỷ nay".



Cung cách ăn phở thì vẫn còn là vấn đề tranh cãi, ăn thua quan
niệm và khẩu vị của từng người. Một ông nhà văn Nam Kỳ là
Trang Thế Hy thì trong lúc nói chuyện phở với bạn bè, đã nghĩ sao
nói vậy theo kiểu phôi bò ruột ngựa, phang một câu..... dễ xa
nhau: "Tao là dân Nam Kỳ chánh gốc, vô quán phở, thấy tô phở
nước trong khá đẹp, hấp dẫn, vậy mà có cha dzọng vô cục tương
đen, ngó hết muốn ăn!"

ăn phở thì ăn vào thời điểm nào ?

Một số "phở gia" lại còn bàn rằng ăn phở thì ăn vào thời điểm nào
mới tuyệt ngon? Ăn lúc sáng sớm thì đã đành là ngon rồi, hầu như
đa số dân mình thường ăn phở lúc sáng sớm, bắt đầu một ngày
làm việc, coi như bữa ăn sáng, bữa lót lòng. Nhưng có người lại
cho rằng ngon nhất vẫn là lúc khuya khoắt "nửa đêm giờ Tý trống
canh ba", thả bộ lang thang trên đường phố, bụng đói, là đã con
nhận trong men say lẫn buồn ngủ mà lơ mơ nhớ lại những phiên
muộn trong ngày, những bất hạnh trong đời, lúc đó mà "chơi"
một tô phở nóng thơm lừng thì sẽ thấy tỉnh hẳn, tỉnh như cái con
sáo sậu, để rồi lại thấy yêu đời như... thường lệ! Cũng vì lý do đó

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

mà trong cái phong trào ăn khuya - đang trở thành thói quen của dân Sài Gòn hiện nay - phở vẫn là món được chiếu cố đông đảo. Nhà văn nhà báo người ta mới dám bình loạn linh tinh các cái như thế, chứ tôi đâu là cái thứ gì, lại bắt tài vô tướng, cho nên hồng đảm bàn ầu về cung cách ăn phở của người khác, quyền tự do của người ta mà, miễn sao người ta ăn thấy ngon thì thôi, mặc kệ người ta, mình cứ ăn theo cách của mình, tại sao lại chỉ trích người ta, bắt người ta phải giống mình? "Không gì quý hơn độc lập tự do" mà! Ông bỏ tôi ăn phở kiểu Bắc Kỳ cổ điển, cho nên từ lúc di cư năm 1954 cho đến lúc ăn phở.... cũng, không bao giờ ăn loại rau thơm nào khác rau mùi (ngò) với lý do ngò là rau của phở, húng quế là của tiết canh và thịt cây, húng giấm là của bò thui bê thui, kinh giới là của bún riêu, tía tô là của ốc ếch v.v... Đòi tôi còn đỡ, chớ đòi con tôi thì rau gì tui nó cũng "phang" tã lã, chả còn theo sách vở gì ráo trọi.. Con gái lớn của tôi năm nay 41, tâm sự với tôi: "Tiệm phở nào không có ngò gai thì đừng có hồng con vô!". Nhiều lúc nghĩ cũng sợ là cha con tôi làm tui vong linh ông cụ! Nhiều quán phở Sài Gòn bây giờ dọn ra đủ loại rau thơm, có nơi còn có cả rau xà lách nữa! Từ Bắc di cư vào Nam, phở đã nghiêm túc thực hiện nhuần nhuyễn câu tục ngữ "nhập giang tùy khúc, nhập gia tùy tục", chẳng những có đủ rau thơm các loại, kể cả rau dấp cá, ngò gai, ngò om (là những thứ rau của canh chua Miền Nam)... mà còn cả giá sống (của hủ tiếu) nữa, giống như mảnh đất Miền Nam rộng mở vòng tay đón nhận dân nhập cư từ khắp miền đất nước, cũng như dễ dàng như đồng hóa mọi khác biệt văn hóa vậy. Tuy nhiên đến nay vẫn còn một quán phở giữ đúng hương vị Bắc. Ấy là Phở Bà Đậu, người Nam Định, ở cuối Hẻm 288 đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa (Công Lý cũ). Giới sành ăn gọi là phở Cây Trứng Cá, vì từ năm 1950, ở trước quán có một cây trứng cá lớn. Cách gọi tên dễ nhớ như vậy rất quen thuộc ở Sài Gòn - Mì Cây Nhãn, Mì Cây Gõ - chẳng hạn. Trải qua bao hưng phế tang thương, cây trứng cá không còn, bà Đậu cũng trở thành "người muôn năm cũ", con trai bà là ông Bình nổi nghiệp nhà, cho nên dù quán không có bằng hiệu, người ta cũng có thể gọi là phở Ông Bình, hoặc phở Lâm cũng không sao, vì anh chàng tên Lâm là người cháu tiên. Ở quán phở này, từ trước 1975 và đến cả bây giờ, người ta đã gặp khá nhiều nghệ sĩ, ca sĩ, nhà thơ nhà văn nhà báo... Ở đây bánh phở sợi nhỏ, mềm nhưng không nát. Nước lèo đậm đà cái vị ngọt thanh, dịu, của xương và tùy bò hầm rục, chứ không phải của bột ngọt, của đường. Các loại thịt nạm, gầu, sụn, gân, giò, vè, nạc... đều ra đó. Không có bất cứ loại rau gì kèm theo, chỉ có hành tây và những cọng hành trần.

cung cách phục vụ, hiểu ý khách

Yếu tố hấp dẫn của bất cứ quán ăn nào cũng không chỉ là cách nấu món ăn, mà còn là cung cách phục vụ, hiểu ý khách. Hồi thời bao cấp, cửa hàng ăn uống còn là của nhà nước, từ anh chạy bàn đến cô thu ngân bán phiếu đều là cán bộ, thực khách xếp hàng mua phiếu vô ăn bị coi như đi ăn xin, nay thì lại quay 180 độ cái rết, trơ trẽn tôn xưng khách hàng là "thượng đế"! Nhưng ở quán phở Minh và phở Bà Đậu thì khác, trải bao vật đổi sao dời mà thời nào cũng vậy, khách chỉ đến quán vài lần là chủ quán biết ngay cái gu ra sao, và còn nhớ mặt. Sài Gòn hiện nay có cái nạn tốn tiền gửi xe khi đi ăn uống - nhiều khi gửi rồi mà vẫn mất xe như thường - nhưng nơi đây gửi xe không mất tiền, có người trông coi chu đáo. Nếu là khách quen thì cứ việc lững thững bước vào, thông thả ngồi xuống ghế. Không cần lên tiếng gọi, chỉ sau khoảnh khắc, một tô phở đúng ý được ân cần bung ra, đặt nhẹ nhàng ngay trước mặt, khói nghi ngút thơm điếc mũi. Người đến ăn tưởng mình không phải

đến quán, mà có cảm giác như ăn ở nhà người bạn thân vậy. Cái gánh phở mới xuất hiện trên lề đường Chi Lăng Phú Nhuận nói ở đầu thư khiến tôi nghĩ đến những người ngày xưa từ Bắc vô Nam chỉ có gánh phở trên vai, mà rất tự tin rồi bỏ quê nhà đi lập nghiệp. Một gánh phở dựng lên, rồi truyền nghề lại cho con, cho cháu. Và cũng chính nghề ấy đã tạo cho con cháu họ một hiện tại, một tương lai như ngày nay. Con cháu họ hôm nay học lên Đại học, du học ngoại quốc, đi khắp năm châu bốn biển cũng chỉ bắt đầu từ một gánh phở của ông cha. Chính ông Minh, ông An đã tự hào khi tâm sự với khách như thế. Chắc chắn còn có nhiều người bán phở cũng tự hào như thế.



Nhưng phở Hòa thì lại là trường hợp ngoại lệ - ngoại lệ đến cái độ tréo ngoe - vì chủ phở Hòa sau này lại là người Miền Nam, nhưng vẫn tự hào phở Hòa của mình mới là "phở Hòa gin" (từ tiếng Pháp "origine" - nguyên chất, nguyên gốc). Số là khoảng những năm 1950, có một người Bắc di cư vào ở Xóm Mới (Gò Vấp), tên là Hoánh, không rõ họ gì. Cứ vào lúc xế chiều, ông Hoánh đẩy xe phở đến vỉa hè Ngã tư Pasteur - Hiền Vương (Võ Thị Sáu bây giờ), bày ra vài cái bàn và ghế đầu, bán cho khách ăn tối, ăn khuya. Xe phở ấy có tiếng là ngon với nước lèo trong và ngọt, bánh phở mềm, có đủ loại thịt theo ý khách. Do đó, tuy là xe phở vỉa hè nhưng khách ăn rất đông, nhất là dân chơi khuya từ các hộp đêm, vũ trường ra thường coi xe phở ông Hoánh như điểm hẹn cuối cùng. Để khách dễ nhận diện mà tìm đến, ông Hoánh nghĩ là phải có một bảng hiệu nhỏ treo ở xe phở của mình, nhưng không biết đặt tên gì cho dễ nghe, vì cái tên Hoánh của ông nó kỳ cục quá, ông bèn chọn cái tên Hòa, chẳng có liên quan gì tới ông, có thể chỉ vì cái tên Hòa nghe nó có vẻ... hiền hòa mà thôi. Từ đó xe phở ông Hoánh có tên phở Hòa. Theo lời kể của bà Cao Thị Xiêm, chủ tiệm phở Hòa hiện nay, thì công thức nấu phở từ xe phở Hòa ông Hoánh đến phở Hòa Pasteur ngày nay vẫn không có gì thay đổi. Chẳng những lưu truyền công thức, mà cả cái tên Hòa cũng đứng vững cả nửa thế kỷ. Điều tréo căng ngổng là bà Xiêm lại chẳng có họ hàng bà con hoặc dây mơ rễ má gì với ông Hoánh cả. Bà là dân Nam Kỳ rất, quê ở Trà Vinh, còn ông Hoánh là dân Bắc Kỳ "ri cù". Nhưng duyên số lại sắp xếp bên cạnh xe phở ông Hoánh có xe nước mía ăn theo của ông Phan Anh Ngoạt - dượng của bà Xiêm. Khi đó vợ chồng cô và dượng của bà Xiêm ở Sài Gòn không có con, mới nhận đứa cháu gái tên Xiêm từ Trà Vinh lên làm con nuôi. Ông Hoánh bán phở được một thời gian thì đổi nghề qua chạy xe, nuôi chim cút... và xe phở được chuyển sang cho ông Ngoạt. Ông Ngoạt vẫn giữ nguyên tên phở Hòa, giữ nguyên cả cách nấu phở và khách hàng quen thuộc. Sau thì ngày một khá

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

giã, xe phở trở thành tiệm phở Hòa đường Pasteur, đứa cháu gái làm con nuôi trở thành bà chủ. Sau 1975, ông Hoánh ra định cư ở nước ngoài, vợ chồng ông Ngoat cũng ra người thiên cổ. Trong cái dòng hợp lưu Nam-Bắc ấy, không biết từ bao giờ phở Bắc đã biến thành phở Sài Gòn. Trước hết là sự thay đổi phẩm chất và mùi vị của nước lèo. Phở Bắc chính cống thì nước lèo chỉ là nước hầm xương bò đã lóc hết thịt, hớt bọt rất kỹ. Còn nước lèo của phở Sài Gòn thường cũng được hầm từ xương bò, nhưng lại bỏ thêm gia vị, tôm khô, mực khô, nhiều nơi còn nện cả.... củ cải vô! Vì thế phở Bắc thường hơi gây gây mùi bò, còn phở Sài Gòn thường bị gia vị phụ lấn mùi. Nhưng phở Hòa thì khác, không Bắc rất mà cũng chẳng lai Nam, mà là phở Việt Nam. Bà Xiêm cho biết phở Hòa không được hầm từ xương, mà từ mỡ, tùy, và gần bao quanh các tảng thịt (mà bà gọi là "da tái"), và cũng được hớt bọt rất kỹ. Vị ngọt của nước lèo phở Hòa là thứ ngọt thanh, không còn gây mùi bò. Một số thực khách, kể cả du khách ngoại quốc, vào tiệm có khi chỉ cần ăn phở "không người lái" (không có thịt) là đủ. Ngoài cái ngọt của nước, cái mềm của thịt, và nhất là mùi thơm của cả nước lèo lẫn các loại thịt chín, phở Hòa ngày nay còn quyến rũ người ăn bởi ưu điểm sạch sẽ, đầy đủ rau, giá, tương, ớt, nhất là tác phong chiều khách của các nhân viên phục vụ. Yêu cầu của khách được đáp ứng rất nhanh. Muốn ăn tái, chín, gầu, giò, vè, sách, nạm, gân... đều có đủ. Người ăn cũng có thiện cảm với những lát chanh mọng nước xắt khéo, những khoanh ớt tươi đầy ụ trên đĩa do chính bà chủ cầm dao xắt hằng ngày. Chính cái mùi thơm, cái vị ngọt mềm thâm niên trên 40 năm trong nghề phở ấy đã tạo nên một sự nghiệp vững vàng. Cái nồi phở liu liu hằng ngày ấy đã nuôi sống, rồi làm giàu cho một gia đình gồm vợ chồng với 6 đứa con (4 trai, 2 gái) nay đều thành đạt.

Kể từ khi đất nước đổi mới, phở Hòa càng đông khách nhờ người dân Sài Gòn bắt đầu kiếm ra tiền, cuộc sống ngày càng khá hơn, Sài Gòn cũng ngày càng xuất hiện nhiều du khách ngoại quốc hơn, chính quyền thành phố thấy có ăn, bèn đòi... liên doanh với phở Hòa, bà Xiêm cũng thấy liên doanh là có lợi cho cả đôi bên, cho nên giờ đây phở Hòa đã trở thành một doanh nghiệp liên doanh nhỏ với 20 nhân viên, công nhân, và đã trở thành địa chỉ ẩm thực quan trọng trong các cẩm nang du lịch của Nhật Bản, Hàn Quốc, Đài Loan... đồng thời còn được giới thiệu trên các báo chí ở Mỹ, Úc... Cô Phương Châu - Kế toán viên của Công ty Cổ phần Du lịch Quận 3, là đơn vị nhà nước liên doanh với phở Hòa - cho biết, hằng ngày có đến 600-700 thực khách đến với phở Hòa, trong đó có nhiều khách nước ngoài. Phở Hòa đóng thuế cho nhà nước 25-26 triệu đồng mỗi tháng, con số không nhỏ. Tên "Hòa" cũng được "đăng ký sở hữu công nghiệp" để chống cạnh tranh không lành mạnh, chống kiểu "hàng dỏm, hàng nhái" đang xuất hiện lia chia trên thị trường hiện nay. Lý do là cách đây khá lâu, trên một số tờ báo ở Sài Gòn có một dạo đăng quảng cáo "Phở Hòa đã dời về đường An Dương Vương, gần chợ An Đông", báo hại khách đến phở Hòa ăn đều hỏi tới tấp, hóa ra phở Hòa An Đông là phở Hòa dỏm, không phải là phở Hòa Pasteur. Mặc dầu đã "đăng ký thương hiệu", nhưng bà Xiêm cũng chẳng kiện tụng gì - vô phúc đáo tụng đình mà - cứ để thực khách làm "quan tòa". Một tiệm phở khác mở kế cận phở Hòa lấy tên là phở Hoa (không có dấu huyền). Nhưng chỉ thời gian ngắn, thực khách đã phân biệt Hòa thật với Hòa dỏm, Hòa nhái! Hai tiệm phở dỏm và nhái đó ế ẩm, phải dẹp tiệm! Chuyện ăn uống thì trăm người trăm ý. Không phải ai cũng khen phở Hòa, nhất là những thực khách gốc Bắc vào Sài Gòn sau

này, vốn chỉ quen với phở Bắc, nhưng hầu hết giới sành ăn ở Sài Gòn trước 75 - nhiều người từng ăn phở Hòa từ lúc còn là xe phở vỉa hè, nay tuổi hạc đã cao - vẫn là những thực khách trung thành.

Dù bà Xiêm có tiệm phở Hòa dỏm ở Sài Gòn thì cũng khó lòng kiện được phở Hòa dỏm ở nhiều nước hải ngoại, mà ra hải ngoại để mở phở Hòa Thiệt, bà cũng chẳng ham. Cùng với mấy triệu người Việt sống ở hải ngoại, mùi phở VN dần dần bay xa khỏi biên giới đất nước. Đã có nhiều Việt kiều từ Mỹ, Nhật, Đài Loan, Hàn Quốc... gửi lời mời với lương bổng, lợi tức hấp dẫn để bà Xiêm qua nấu phở, nhưng bà từ chối. Cũng có người hỏi, sao không mở rộng kinh doanh phở Hòa ra thành một hệ thống gồm nhiều chi nhánh như Phở 2000 chẳng hạn, bà Xiêm cho rằng phải biết lượng sức mình, thành công của phở Hòa nhờ ở phẩm chất, nếu mở ra nhiều địa điểm sẽ không có người trông coi, phẩm chất kém đi sẽ mất uy tín, và lại cần tiệm bề thế hiện nay - có thể gọi là "Nhà hàng phở" - phục vụ một lần tới 150 thực khách là đã "quá đạt yêu cầu" của bà rồi, bà không quá tham lam, lại đã lớn tuổi, con cái đều thành đạt, bà không ước mong trở thành đại phú. Trong khi bà chủ phở Hòa "chánh hiệu Bà Lang Trọc" trên đường Pasteur bằng lòng với cái tiệm phở duy nhất ở Sài Gòn có tới 600-700 lượt khách mỗi ngày của mình và phát triển dưới hình thức liên doanh với nhà nước, thì bà không thể biết hiện nay trên đất Mỹ và các nước khác trên thế giới có bao nhiêu tiệm phở, lý do dễ hiểu là các tiệm phở ấy không hề có liên hệ bà con thân thuộc gì với bà, có chăng là cùng họ Hồng Bàng. Trên thực tế, tất cả những tiệm phở Hòa hải ngoại đều là phở Hòa dỏm, cũng như những tên gọi phở Công Lý, phở Hiền Vương, phở Pasteur... ở hải ngoại chỉ được dùng để đánh vào lòng hoài niệm của kẻ tha hương.



Tất nhiên là về tình hình phở hải ngoại thì tôi mù rồi, nhưng may là ngày nay nước ta vẫn minh tiến bộ lắm, ngon lành lắm, nhiều tờ báo có phóng viên thường trực ở nhiều nước trên thế giới - đến cả cái nước Áp-Gha-Nít-Tăng ở mãi tận hóc bà tổ kia mà cũng có phóng viên VN ăn dầm ở để hằng ngày gởi tin tức bài vở về nước nữa là - cho nên tôi cũng như đông đảo dân Sài Gòn ngày càng được biết nhiều về sinh hoạt của người Việt hải ngoại, kể cả những chuyện khó tin nhưng có thật. Chẳng hạn một bài báo kể rằng ở Cali có ông Y sĩ tốt nghiệp Đại học Y khoa Cali đã bỏ nghề cứu nhơn độ thể để mở tiệm phở, bây giờ có đến 5 tiệm lớn, kiếm tiền còn bộn hơn nghề y sĩ nhiều. Có điều, bề thế nhất vẫn là hệ thống phở Hòa ở Mỹ. Hồi năm 1999 là thời điểm phở tại Việt Nam khủng hoảng vì cơn sốt phọt-môn, thì bên ngoài Việt Nam, phở đã vươn về tới Á Châu, đến tận Hán Thành. Rồi một nhà báo

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités

Sài Gòn đi dự SEA Games 19 ở Indonesia, lang thang các đường phố thủ đô Jakarta, đã bất ngờ gặp cái bảng hiệu phở Hòa ở một tiệm phở. Chủ quán phở người Indonesia cho biết đã học nấu phở từ một tiệm phở Hòa ở California. Về Jakarta mở tiệm phở, ông ta đã trưng bảng hiệu tiếng Việt, chỉ vì yêu món ăn VN này và muốn giới thiệu với đồng bào của ông, chứ đào đâu ra khách người Việt ở Jakarta! Hương Cảng cũng có một tiệm phở mà ông chủ là ...người Tàu chưa từng đặt chân đến VN v.v... Trong khi bà chủ phở Hòa Pasteur chẳng thiết đem cái thương hiệu của mình ra kinh doanh thêm để trở thành đại phú, cũng chẳng thừa kiện ai, thì phở Hòa (dòm) ở Mỹ đang bành trướng để hốt bạc. Phóng viên VN ở California gửi bài viết về Sài Gòn cho biết, từ năm 1983, quán phở Hòa đầu tiên mở tại San Jose, đến năm 1995, Công ty Aureflam - sở hữu chủ thương hiệu phở Hòa tại California và phở Công Lý tại Texas - đã mở cả thảy 41 tiệm phở tại Mỹ, Gia Nã Đại, Đại Hàn... trong đó phở Công Lý có 5 tiệm. Người mở tiệm phở, muốn lấy thương hiệu phở Hòa hay phở Công Lý thì phải trả tiền tác quyền 12.500 USD... Ôi, đã chôm thương hiệu của người ta để hốt bạc túi bụi, rồi còn đem bán lại búa xua như vậy, sao mà khéo kinh doanh thế không biết!

Cuối cùng thì phở Hòa Pasteur vẫn không sợ hệ thống dây chuyền Phở 2000 của ông Việt kiều Mỹ Huỳnh Trung Tấn cạnh tranh, mặc dầu hệ thống này được tổ chức kinh doanh theo kiểu Mỹ, có những địa điểm tốt, những cơ sở bề thế. Bởi vì tôi cũng như nhiều dân ghiền phở ở Sài Gòn đều "nhất trí cao" với nhận xét của một ký giả nào đó, rằng Phở 2000 chỉ là "phở cao giá" mà không phải là "phở cao cấp", dành cho những kẻ dư tiền, muốn "tự khẳng định", chứ chưa chắc đã là những địa điểm thu hút người sành phở.



Hồi cuối năm 2000 thì ông Tổng thống Mỹ Lin-Tơn đã đến với phở Sài Gòn. Rồi phở đồ cô vào lúc 11g45 phút trưa, cha con ông Lin Tơn vào tiệm "Phở 2000" tại Cửa Tây Chợ Bến Thành, ở số 1 và 3 đường Phan Chu Trinh. Tất nhiên là trong chuyến đi của ông, từ một chi tiết nhỏ cũng được sắp xếp trước, và chính quyền thành phố chọn món phở cho ông thưởng thức là rất đáng hoan nghênh. Ở Hà Nội đã bị xem kịch Tây, vào Sài Gòn mà lại bị chiêu đãi bít-tết hay bánh bi-dzà thì thảm lắm! Còn tại sao Phở 2000 được chọn, thì lý do rất giản dị - đây là tiệm phở lớn nhất, sạch nhất, văn minh nhất Sài Gòn, chứ chưa hẳn là ngon nhất. Tôi mới chỉ vô ăn phở ở tiệm này được 2 lần, phần vì xa nhà, đường phố khu trung tâm lại kẹt xe thường xuyên, phần vì phở ở đây cũng chẳng có gì thật xuất sắc, không phân biệt được với những tiệm phở ngon khác, giá tiền lại mắc hơn chút đỉnh, nói tóm lại là Phở 2000 chưa "tự khẳng định" được. Tôi là tín đồ đạo Phở, mê phở từ lúc chưa mọc răng. Bà bồ tôi kể lại rằng hồi tôi được 7-8 tháng, cho ăn bột mà rất lười ăn, nhưng một lần ông bồ tôi gọi phở gánh đi ngang cửa nhà ở

đường Hiền Vương (phố Montgrand cũ) Hà Nội, tự nhiên bà bồ tôi nẩy ra sáng kiến là hòa thêm chút nước phở vô bát bột rồi xúc cho tôi ăn, thế là thằng bé cứ há mồm ra mà ăn lấy ăn để. Lớn lên, tôi giống ông bồ tôi ở chỗ chọn phở, không chọn tiệm, bởi thế bố con tôi mới sáng sủa cất công từ đường Hiền Vương, gần hồ Thuyền Quang (Hồ Halais) mò lên tận phố Hàng Vôi để đứng sập hàng ăn phở gánh Hàng Vôi ngoài vỉa hè, gần Ấu Trĩ Viên Hà Nội. Với Sài Gòn hôm nay, Phở 2000 thì sang nhất rồi, đẹp nhất rồi, sạch nhất rồi, cách sắp xếp, tổ chức cũng nhất, cái gì cũng nhất, kể cả trẻ nhất, nhưng phở thì chưa ngon nhất. Tiệm chưa "tự khẳng định" được, chỉ có khách vô Phở 2000 là để "tự khẳng định", vì toàn là dân sang, ngồi xể hộp, giá chót cũng cời Dream xịn, giắt theo điện thoại di động. Ăn Phở 2000 là "tự khẳng định" thành phần xã hội. Thành thử sắp xếp cho ông Lin-Tơn vô Phở 2000 cũng là đúng thôi, vì Phở 2000 là "phở quý tộc", với nhà bếp sạch bóng, tổ chức kiểu Mỹ, nhân viên trên dưới đều mặc đồng phục đẹp mắt, nhân viên nhà bếp thì ngoài đồng phục còn đội nón vải trắng tinh để bịt tóc v.v... Cách nay không lâu, hồi tiệm phở này mới khai trương, tôi đã có hẳn một chuyên đề phở báo cáo bạn hiền rồi, dịp này, cũng xin bổ sung chút đỉnh. Phở 2000 mới chỉ được thai nghén... tình cờ gần đây thôi. Người sáng lập là ông Huỳnh Trung Tấn, tuổi ngoài 40, cái tuổi đẹp nhất để lập sự nghiệp. Gia đình ông Tấn qua Mỹ từ năm 1975, kinh doanh nhà hàng, và ông Tấn cũng là một trong những Việt kiều Mỹ trở lại VN sớm sủa nhất. Từ năm 1989 đến nay, ông đã lần lượt sáng lập nhiều nhà hàng lớn theo thể thức liên doanh ở Sài Gòn như Le Mekong, Vietnam House, Blue Ginger, Lemon Grass v.v... với mục đích là giới thiệu các món ăn VN với người ngoại quốc trong khung cảnh văn hóa VN. Ông Tấn kể rằng trên chiếc Boeing của Hàng không Tân Gia Ba cất cánh từ Cựu Kim Sơn (San Francisco) trong một lần trở lại VN, ông say sưa đọc cuốn hồi ký tựa đề Starbucks Coffee - mà cô em gái tặng ông ở phi trường San Francisco - nói về chuyện làm ăn của tác giả trong lãnh vực mở quán cà phê. Tự nhiên ông nghĩ rằng phải làm ăn theo kiểu Starbucks, như kiểu McDonald, Burger King, KFC, nghĩa là đi theo mô thức phát triển hệ thống nhà hàng thức ăn nhanh, tức là làm franchise. Tôi đâu biết "phen-chai phen-lọ" là cái quái gì, nhưng ký giả Thực Đoàn giải thích là "một công ty cho phép công ty khác sử dụng công nghệ và nhãn hiệu nổi tiếng của mình để kinh doanh". Có điều khác ở chỗ, thức ăn nhanh ở đây không phải là ổ bánh mì Bưu Điện, mà là tô phở VN.. Do đó ông Tấn quyết định thành lập "Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Phở 2000" với số vốn luật định là 500 triệu đồng VN. Mục tiêu ngắn hạn là sẽ mở 5 tiệm Phở 2000 tại Sài Gòn, một số tiệm ở Hà Nội, Hải Phòng, Huế, Nha Trang... Hiện nay Phở 2000 đã đăng bộ độc quyền nhãn hiệu trong nước và ở nước ngoài. Dự trù là nay mai Phở 2000 sẽ có những tiệm đầu tiên ở Tân Gia Ba, Hương Cảng, và ở cả bên Mỹ nữa.

Một hệ thống phở tầm cỡ như thế mới xứng đáng đón tiếp cha con ông Lin-Tơn. Cha con vô tiệm thì dân chúng lại tụ tập đón chờ bên ngoài, chờ ông ăn xong đi ra để được... bắt tay! Bà chủ Nancy Le (họ Lê) là Việt kiều Los Angeles, về làm ăn ở Sài Gòn từ 5 năm trước đây. Bà đã mở 2 tiệm phở, và Phở 2000 là tiệm thứ 3 mới mở được 1 năm. Phở của bà có đặc tính là nấu bằng nước lọc tinh khiết, các loại rau được rửa và sắp xếp từng lá một. Bà sung sướng khoe là ông Lin-Tơn đã ăn 2 tô phở - 1 tô chín và 1 tô phở gà không lấy da (đã được dọn dờ trước) và khen ngon lắm, "gút" lắm. Ông còn uống hết ly sinh tố xoài, ly cà phê sữa đá, và chai nước suối. Bà cho biết cà phê phải pha loãng và nhiều sữa,

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
 vì cà phê kiểu VN rất "nặng" đối với người Mỹ. Bà hớn hờ khoe
 tiếp: "Chính tôi nấu phở cho ông ấy ăn!"
 Làm một tô phở tỉnh người, rồi tán dóc về phở - nói theo kiểu
 văn chương báo chí Sài Gòn là "tân mạn phở" hoặc "một thoáng
 phở", rồi về viết một "lá thư phở" gửi bạn hiền, thấy con người
 hân hoan thơ thới gì đâu!

Une raison pour laquelle « l'autre enfant du
 pays » aime « le bled » ...



...en plus, c'est son p'tit déjeuner quotidien



D'autres raisons pour lesquelles certains
 citoyens suisses (genevois, peut-on le
 préciser !!!) aiment « le bled » ...



Des fruits du jacquier et des durians⁸



^{8 8} si ces photos de voyages font saliver certains ou certaines (« suivez mon regard »), c'est volontaire , c'est fait exprès !!!
 De même que la Rédaction se réserve l'opportunité de « mieux »
 encore vous informer sur le sujet des cocos et ce dès le prochain
 numéro du Canard épilé ...

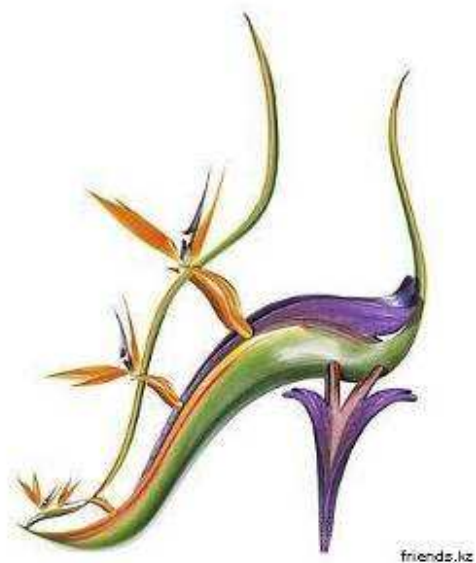
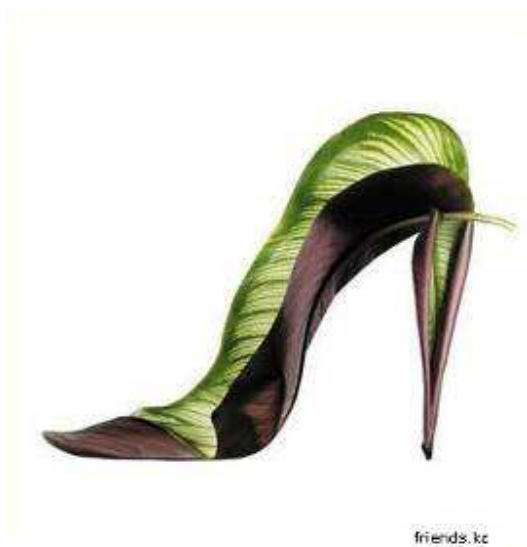
Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
Et finalement, un spectacle enregistré par
votre Directeur de la Publication lors de
son dernier séjour au « bled » ...



Pour éviter toute indigestion
involontaire ou accidentelle,
On s'arrête ici :
la suite dans le prochain
Canard épilé de
l'Amicale épatente des Joyeux-Jeunes Retraités

Le coin des curiosités

BEAUTIFUL SHOES FOR LADIES





friends.kz



friends.kz



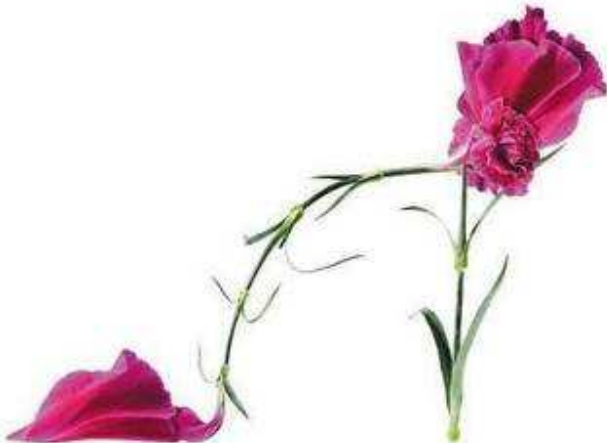
friends.kz



friends.kz



friends.kz



friends.kz

Tác phẩm nghệ thuật từ lốp xe cũ

Có khi nào bạn băn khoăn không biết lốp xe cũ, hỏng của mình được dùng vào việc gì? Nếu may mắn, có thể chúng đã góp mặt trong những tác phẩm nghệ thuật tuyệt đẹp dưới đây:



friends.kz



friends.kz



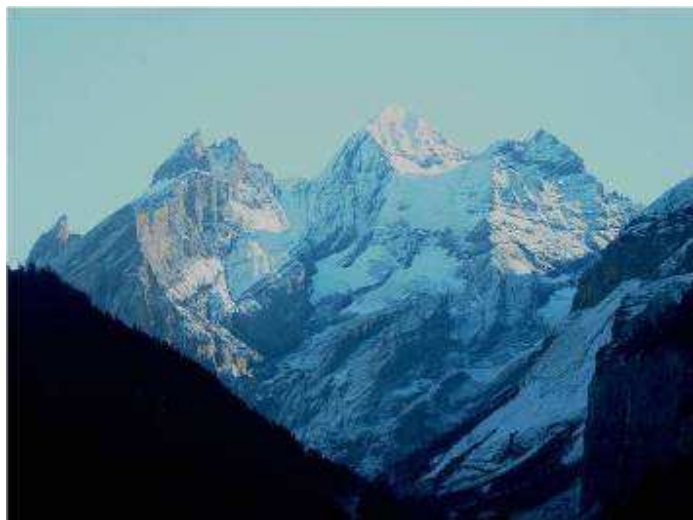
friends.kz





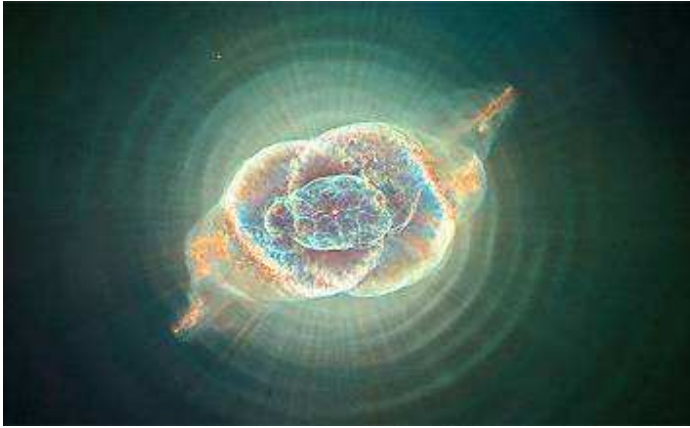
Le coin des merveilles





Le coin des merveilles (2)

Hubble's photos



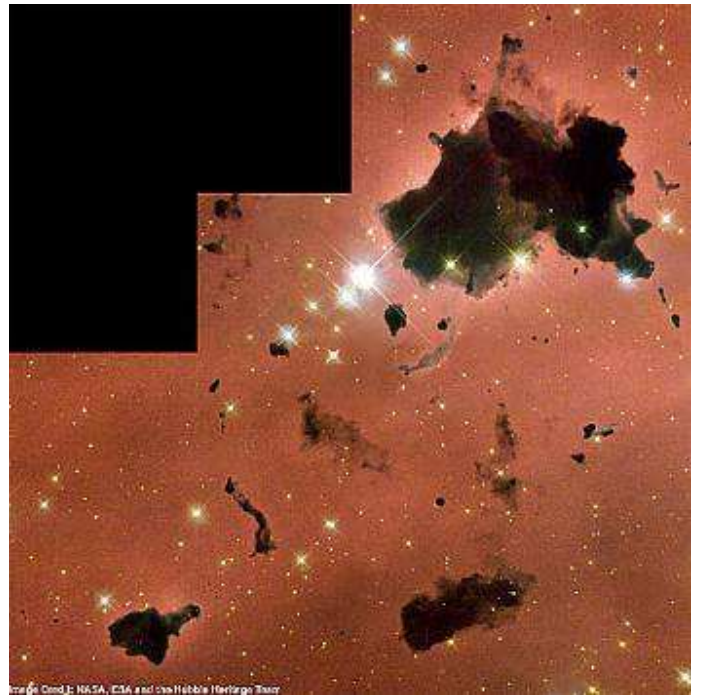
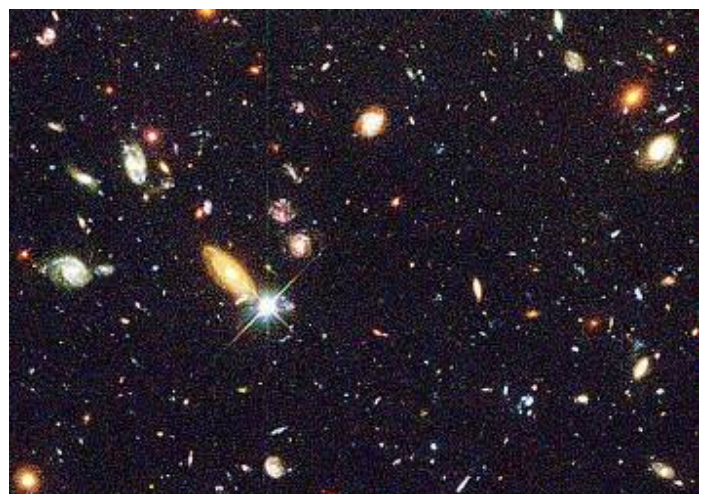
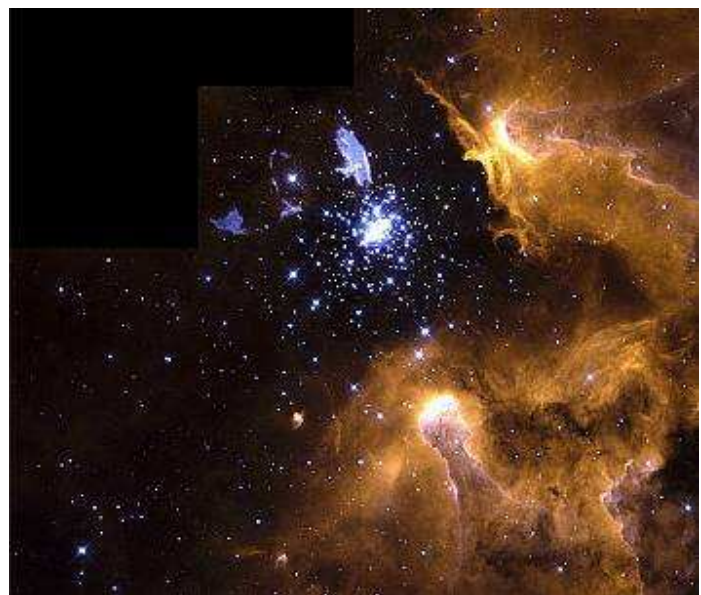
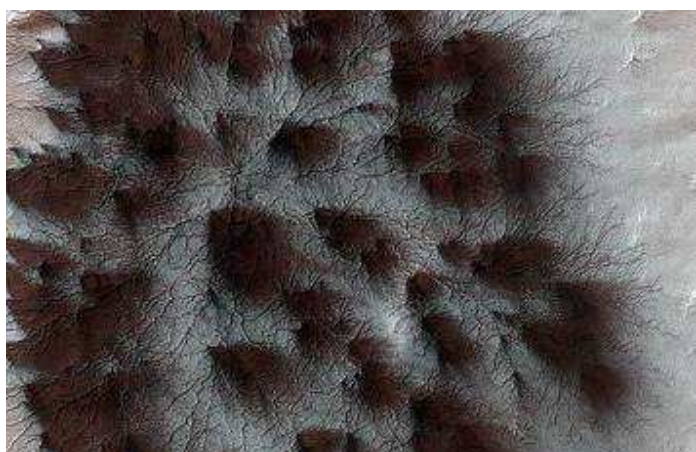


Image Credit: NASA, ESA, and the Hubble Heritage Team





Tous les coins du monde

Un couple de manchots gays adopte un petit avec succès

LEMONDE.FR | 03.06.09 | 21h01

Deux manchots Humboldt homosexuels mâles du zoo de Bremerhaven, dans le nord de l'Allemagne, sont depuis avril les parents adoptifs d'un bébé de leur espèce qu'ils ont couvé eux-mêmes. L'œuf avait été rejeté par ses parents biologiques avant l'éclosion. *"Malgré les tentatives répétées des vétérinaires pour replacer l'œuf dans son nid d'origine, les parents persistaient à le rejeter"*, a expliqué le zoo sur son site Internet. L'œuf a donc été confié à un des trois couples de manchots mâles homosexuels du zoo dans l'espoir qu'il le nourrisse et l'élève. *"Les deux manchots l'ont accueilli avec joie et l'ont couvé fièrement."*



"Depuis que l'œuf a éclos, ils se comportent avec lui comme de vrais parents", relate le zoo. Le couple s'occupe ainsi quotidiennement de la toilette du bébé de quatre semaines et le nourrit de bouillie de poisson. "L'homosexualité n'a rien d'inhabituel chez les animaux. L'accouplement dans ce monde n'est pas forcément lié à la reproduction", souligne le zoo. Le zoo de Bremerhaven avait pourtant fait les gros titres en 2005 lorsqu'il avait fait venir quatre femelles de Suède dans le but de séparer les couples homosexuels et d'encourager la reproduction de l'espèce.

Quatre autres œufs de manchots Humboldt sont actuellement couvés par des couples hétérosexuels au zoo de Bremerhaven. L'éclosion est attendue pour les jours à venir. Les manchots de Humboldt, qui vivent sur les côtes chiliennes et péruviennes, ont vu leur nombre se réduire drastiquement ces dernières années, notamment à cause de la pêche industrielle qui a raréfié les anchois dont ils se nourrissent.

Allo police.... Comment appeler la police quand vous êtes vieux et que

Le Canard épilé de l'Amicale Epatante des Joyeux-Jeunes Retraités

vous n'êtes plus très mobile...

Georges PHILLIPS, un homme d'un certain âge vivant à VANCOUVER au Canada allait se coucher quand sa femme lui dit qu'il avait laissé allumée la lumière dans l'abri de jardin qu'elle pouvait voir depuis la fenêtre de la chambre. Georges ouvrit la porte arrière pour éteindre, mais il vit qu'il y avait des personnes dans l'abri en train de voler du matériel.

Il appela la police qui lui demanda : "quelqu'un s'est-il introduit chez vous ?" il répondit "non, mais des gens sont en train de me voler après s'être introduits dans ma cabane de jardin "

La police répondit: "toutes nos patrouilles sont occupées; il faut vous enfermer , et un officier passera dès qu'il sera libre.

Georges dit " O.K " puis il raccrocha, et attendit 30 secondes et rappela la police : "Bonjour, je viens de vous appeler pour des voleurs dans mon abri de jardin... Ne vous inquiétez plus à ce propos... je les ai tués ". Puis il raccrocha.

Dans les cinq minutes, 6 voitures de police, une équipe de tireurs, un hélicoptère, deux camions de pompiers, une ambulance et le samu local se présentèrent devant son domicile, et les voleurs furent pris en flagrant délit.

Un policier lui dit " je croyais que vous les aviez tués..." Georges répondit " Je croyais que vous m'aviez dit que vous n'aviez personne de disponible ..."

Moralité : il ne faut pas Emmerder les Vieux.

Pet owners dismayed at China's one-dog law

Toby Green - Friday, 19 June 2009

The residents of Guangzhou, one of China's most affluent cities, are already used to sticking to the country's strict one-child rule, but a new regulation is about to force many dog owners to make an impossible decision.

From next month, new regulations will come into action meaning households will be allowed only one dog, meaning anybody with two or more pooches will be allowed to keep only their favourite.

The rule is apparently being brought in as a response to the city's stray dog problem, as a way to prevent the spread of rabies and regulate the pet industry. Pets were considered a bourgeois affectation and banned in the time of Chairman Mao, but have now increased in popularity.

Guangzhou – in the south of the country – is a wealthy city, and as the middle class has grown so has the number of dog owners. The result of many having dogs for the first time is that the pets are often abandoned, and this problem has been increased by owners failing to neuter

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
their pets. Next year the city will host the Asian Games, and authorities are attempting to improve its appearance before the event.

Similar rules are in place in many other Chinese cities, including Beijing. But some people – including a veterinarian at a pet hospital in Guangzhou's Haizhu district – claim that the introduction of the one-dog rule will result in more pets being abandoned on the street. "The hospital cannot take in more pets," the vet, who would identify himself only as Mr Zhang, told the China Daily.

Mao Mao, the founder of a stray dog's shelter, says that since the regulation was announced in March, they now receive 10 calls a day from owners looking to get rid of a pet. "I'm afraid there are going to be many more stray dogs in July when the one-dog regulation becomes effective," she told the Associated Press.

Dog-owners have reacted with anger to the new rule. "These dogs are like family. How can you keep one and get rid of the others?" said Mrs Chen, a middle-aged housewife from Guangzhou. Mrs Chen is the owner of two dogs – a Pekingese mix and a terrier mutt – and would not give her full name because she feared that she might be traced by authorities who would then take one of her dogs.

Rabies is a major problem in China. The country's Ministry of Health says it has the second highest rate in the world after India. About 35,000 dogs have already been killed in a cull in the Shaanxi province, after an increase in the number of rabies cases. The cull, which started last month, was ordered by the city of Hanzhong and has caused much anger among animal-lovers in the country.

Shi Ruihua, a government official, said that "dog-beating" teams had been ordered to kill any dogs they found on the street, even if the dogs had registered owners. He told The Wall Street Journal that the method of execution was chosen because it was the most practical, and that 360,000 dogs in the countryside surrounding the city were to be vaccinated.

Too bourgeois for Mao: The rise of China's designer dogs
They were prohibited under the regime of Chairman Mao for being too bourgeois, but since the ban was lifted, pets have surged in popularity in China – even if you can still find dog meat on some restaurant menus.

Dogs are becoming so pampered that there are even a number of designers specialising in pet fashion. Hu Xi, who set up her studio in 2000 and now has a small factory in Beijing, makes around 10,000 yuan (£895) a month during the winter. "When my dogs go out they always wear shoes and they change clothes every day," Hu told Reuters. But strict rules on dog ownership remain in force. In 2006, Beijing banned dogs in public places. There is also a ban on any dog over 14 inches in the city, and informers who turn in oversized animals get a reward.

Dog meat is often eaten in the winter months because it is believed to warm the blood, while the penis is regarded as an aphrodisiac. However, in the build-up to the Beijing Olympics last year, the 112 official restaurants were told to take dog meat off their menus in order to avoid offending tourists. The Olympics were not all good news for dogs though – there was also a massive cull of pets in the lead-up to the Games.

Le **burkini**, une solution pour les plagistes musulmanes ?



En plein [débat sur le port de la Burqa](#), souvenons-nous du **burkini** : un maillot de bain "hallal". Créé par une firme australienne et "homologué" par la religion islamique. Un maillot pour que les femmes musulmanes "traditionnelles" puissent aussi profiter de la plage et même devenir sauveteur...

AT 120 DEGREES IN AUSTRALIA , IT WAS SO HOT FOR A WEEK THAT KOALAS WERE ASKING PEOPLE FOR WATER.
IT'S NEVER BEEN SEEN BEFORE.



ONE WENT TO A HOUSE TO TRY TO HIDE FROM THE HEAT AND TO GET A BIT OF SHADE AND HERE'S WHAT HAPPENED WHEN THE OWNER GAVE HIM SOMETHING TO DRINK.



Le coin des « urban legends » (« Vrai ou Faux ? »)

Churchill versus Fleming !⁹

Texte n° 1 : On raconte l'histoire d'un homme qui s'appelait Fleming, et qui était un pauvre fermier écossais.

Un jour, alors qu'il tentait de gagner la vie de sa famille, il entendit un appel au secours provenant d'un marécage proche. Il laissa tomber ses outils, y courut et y trouva un jeune garçon enfoncé jusqu'à la taille dans le marécage, apeuré, criant et cherchant à se libérer. Le fermier sauva le jeune homme de ce qui aurait pu être une mort lente et cruelle.

Le lendemain, un attelage élégant se présenta à la ferme.

Un noble, élégamment vêtu, en sortit et se présenta comme étant le père du garçon que le fermier avait aidé.

- Je veux vous récompenser, dit le noble. Vous avez sauvé la vie de mon fils.

- Non, je ne peux accepter de paiement pour ce que j'ai fait, répondit le fermier écossais.

A ce moment, le fils du fermier vint à la porte de la cabane.

- C'est votre fils, demanda le noble.

- Oui, répondit fièrement le fermier.

- Je vous propose un marché. Permettez-moi d'offrir à votre fils la même éducation qu'au mien. Si le fils ressemble au père, je suis sûr qu'il sera un homme duquel tous deux seront fiers.

Et le fermier accepta. Le fils du fermier Fleming suivit les cours des meilleures écoles et au final, fut diplômé de l'École de Médecine de l'Hôpital Sainte-Marie de Londres. Il continua jusqu'à être connu du monde entier. Le fameux Dr Alexander Fleming avait en effet découvert la pénicilline.

Des années plus tard, le fils du même noble qui avait été sauvé du marécage avait une pneumonie. Qui lui sauva la vie cette fois ? La pénicilline. Comment s'appelait le noble ? Sir Randolph Churchill. Qui était son fils ? Sir Winston Churchill.

Il s'agit bien sûr d'une légende, mais cette petite histoire nous rappelle les valeurs essentielles de l'amitié et de l'altruisme.

Même si ce n'est pas la journée internationale de l'amitié, envoie quand même ce message à tous ceux que tu considères comme tes amis. Il ne se passera rien si tu ne le fais pas. Mais si tu le fais, quelqu'un sourira grâce à toi.

Texte n° 2 : In the 1880s, a renowned member of the British parliament was in his carriage when it got stuck in the mud. A young farm boy saw his predicament and came over and put the carriage back on the road. The parliament member

was surprised and asked, "Young man, what do I owe you for this?"

"Nothing," said the young man. "I consider a privilege to help."

The man paid for the little boy's medical school training. This boy would later save Winston Churchill's life with penicillin when Churchill lay dying in a hospital during World War II's most critical hour. The man's name was Lord Randolph Churchill, Winston Churchill's father.

Texte n° 3 : A British family journeyed to Scotland for a summer vacation. The mother and father were looking forward to enjoying a beautiful Scottish countryside with their young son.

But one day the son wandered off all by himself and got into trouble. As he walked through the woods, he came across an abandoned swimming hole, and as most boys his age do, he took off his clothes and jumped in!

He was totally unprepared for what happened next. Before he had time to enjoy the pool of water, he was seized by a vicious attack of cramps. He began calling for help while fighting a losing battle with the cramps to stay afloat.

Luckily, it happened that in a nearby field a farm boy was working. When he heard the frantic cries for help, he brought the English boy to safety.

The father whose son had been rescued was of course very grateful. The next day, he went to meet the youth who have saved his son's life. As the two talked, the Englishman asked the brave lad what he planned to do with his future. The boy answered, "Oh I suppose I'll be a farmer like my father."

The grateful father said, "Is there something else you'd rather do?"

"Oh yes!" answered the Scottish lad. "I've always wanted to be a doctor. But we are poor people and could never afford to pay for my education."

"Never mind that," said the Englishman. "You shall have your heart's desire and study medicine. Make your plans, and I'll take care of the costs."

So, the Scottish lad did indeed become a doctor.

There is more! Some years later, in December of 1943, Winston Churchill became very ill with pneumonia while in North Africa. Word was sent to Sir Alexander Fleming, who had discovered the new wonder drug, penicillin, to come immediately. Flying in from England, Dr. Fleming administered his new drug to the ailing prime minister.

Voilà les textes qui maintenant font partie des urban legends¹⁰ et voici maintenant la **stricte vérité toute nue** : rien de cela n'est vrai

Tout le monde connaît l'histoire du père de [Winston Churchill](#) qui aurait payé l'éducation de Fleming après que

⁹ <http://www.snopes.com/glurge/fleming.asp>

¹⁰ La 1^{ère} histoire des urban legends au Canard épilé n° 8 page 53

Amicale Epatente des ... Joyeux-Jeunes Retraités
le père de celui-ci eut sauvé de la mort le jeune Winston ;
mais il n'y a rien de vrai. Selon la biographie due à Kevin
Brown, *l'Homme de la pénicilline : Alexander Fleming et la
Révolution des antibiotiques*, Alexander Fleming disait lui-
même qu'il s'agissait « d'une bien belle fable ». Il n'a pas
sauvé non plus Winston Churchill pendant la Seconde
Guerre mondiale. Churchill doit sa guérison à Lord Moran,
qui a utilisé les [sulfamides](#), puisqu'il n'avait aucune
expérience de la [pénicilline](#), à l'époque où Churchill est
tombé malade à Carthage en [Tunisie](#) en 1943. Le *Daily
Telegraph* et le *Morning Post* du 21 décembre 1943 ont
écrit qu'il avait été sauvé par la [pénicilline](#). Il est probable
que, comme les sulfamides étaient une découverte
allemande et que le Royaume-Uni était en guerre contre
l'Allemagne, la fierté patriotique que suscitait la
miraculeuse [pénicilline](#) a quelque chose à voir dans cette
erreur.

Like a horror fiction! -- Two-Striped Telamonia

Three women in North Florida turned up at hospitals over a
5-day period, all with the same symptoms. Fever, chills, and
vomiting, followed by muscular collapse, paralysis and
finally, death.

There were no outward signs of trauma.

Autopsy results showed toxicity in the blood. These women
did not know each other and seemed to have nothing in
common. It was discovered, however, that they had all
visited the same Restaurant (Olive Garden) within days of
their deaths. The Health Department descended on the
restaurant, shutting it down. The food, water, and air
conditioning were all inspected and tested, to no avail.

The big break came when a waitress at the restaurant was
rushed to the hospital with similar symptoms. She told
doctors that she had been on vacation, and had only went to
the restaurant to pick up her check. She did not eat or drink
while she was there, but had used the restroom.

That is when one toxicologist, remembering an article he had
read, drove out to the restaurant, went into the restroom and
lifted the toilet seat.

Under the seat, out of normal view, was a small spider. The
spider was captured and brought back to the lab, where it
was determined to be the [Two-Striped Telamonia](#)
([Telamonia dimidiata](#)), so named because of its reddened
flesh color. This spider's venom is extremely toxic, but can
take several days to take effect. They live in cold, dark,
damp climates, and toilet rims provide just the right
atmosphere.

Several days later a lawyer from Jacksonville showed up at
a hospital emergency room. Before his death, he told the
doctor, that he had been away on business, had taken a
flight from Indonesia, changing planes in Singapore, before
returning home. He did NOT visit (Olive Garden), while
there. He did (as did all of the other victims) have what was
determined to be a puncture wound, on his right buttock.
Investigators discovered that the flight he was on had
originated in India.

The Civilian Aeronautics Board (CAB) ordered an
immediate inspection of the toilets of all flights from India
and discovered the Two-Striped Telamonia (*Telamonia
dimidiata*) spider's nests on 4 different planes!
It is now believed that these spiders can be anywhere in the
world.

So please, before you use a public toilet, lift the seat to
check for spiders. It can save your life!

Summary of eRumor ¹¹

There are two major versions of this circulating. Both quote
an alleged article from the Journal of the United Medical
Association about people mysteriously dying then
investigators finding deadly spiders from foreign lands living
under toilet seats. One version says the spider is from
South American and was found to be hiding under toilet
seats in a restaurant at Chicago's Blare airport. Another
version says the spiders are appearing in North Florida,
traced to a restaurant, and have come aboard airplanes
from India.

The Truth

This is a hoax.

Several straightforward reasons:

...
...The reference to the "Civil Aeronautics Board" will spark
memories for old-timers. It hasn't existed since 1984.
...There are no reports of such spiders under toilet seats in
either Illinois or Florida.

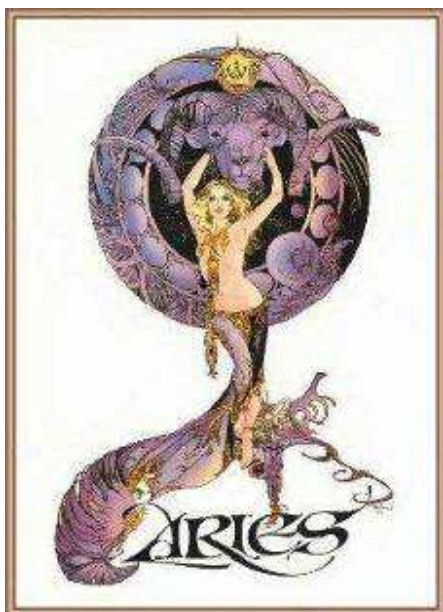
Rick Vetter of the department of Entomology at the
University of California at Riverside says he's had
correspondence with a man who claims to be the originator
of this hoax. The man said [he created an email loaded with
misinformation just to prove the point that people would
circulate it without checking out the facts.](#)

There is a newer version of the hoax (listed above) that
includes some of the same information as the first one,
such as the non-existent "United Medical Association, but
uses the name of an actual spider, the "Two Striped
Telamonia," which is not a very dangerous arachnid.

Envoyez
vos e_rumors au
canard.epile@gmail.com
Le Canard épilé de l'Amicale Epatente
des Joyeux Jeunes Retraités
se chargera de séparer
le bon grain de l'ivraie

¹¹ <http://www.truthorfiction.com/rumors/b/bushspiders.htm>

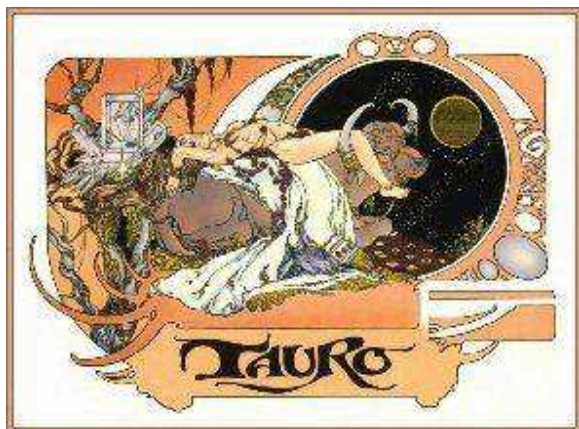
Le coin Horoscope



ARIES - The Aggressive

Outgoing. Lovable. Spontaneous. Not one to mess with.

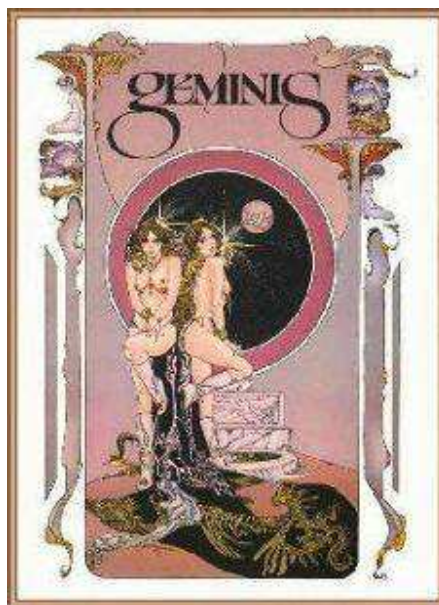
Funny. Excellent kisser EXTREMELY adorable. Loves relationships, and family is very important to an aries. Aries are known for being generous and giving.. Addictive. Loud. Always has the need to be 'Right'. Aries will argue to prove their point for hours and hours. Aries are some of the most wonderful people in the world.



TAURUS - The Tramp

Aggressive. Loves being in long relationships. Likes to give a good fight. Fight for what they want. Can be annoying at times, but for the love of attention. Extremely outgoing. Loves to help people in times of need. Good kisser. Good personality. Stubborn. A caring person. They can be self centered and if they want something they will do anything to get it. They love to sleep and can be lazy. One of a kind.

Not one to mess with. Are the most attractive people on earth!

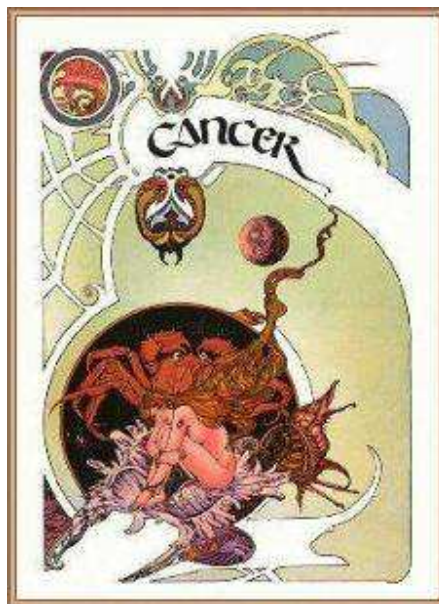


GEMINI - The Twin

Nice. Love is one of a kind. Great listeners Very Good at confusing people... Lover not a fighter, but will still knock you out. Gemini's will not take any crap from anyone. Gemini's like to tell people what they should do and get offended easily. They are great at losing things and are forgetful. Gemini's can be very sarcastic and childish at times, and are very nosey.

Trustworthy. Always happy. VERY Loud. Talkative.

Outgoing VERY FORGIVING. Loves to make out. Has a beautiful smile. Generous. Strong. THE MOST IRRESISTIBLE.

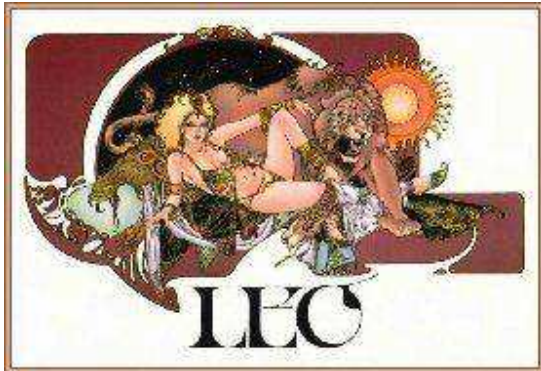


CANCER - The Beauty

MOST AMAZING KISSER. Very high appeal.. A Cancer's Love is one of a kind. Very romantic. Most caring person you will ever meet in your life. Entirely creative Person, most's are artists and insane respectfully speaking. They perfected sex and do it often. Extremely random. An Ultimate Freak.

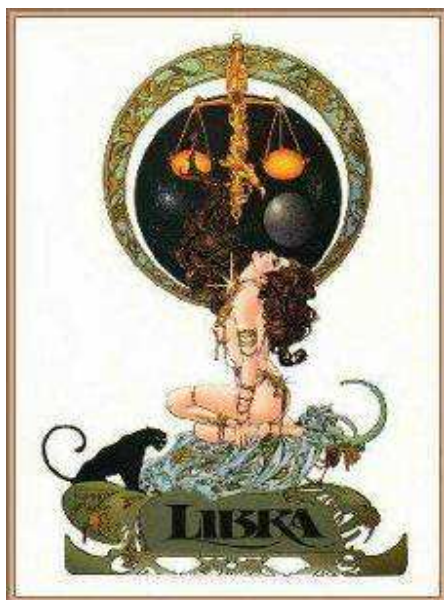
Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

Extremely funny and is usually the life of the party. Most cancers will take you under their wing and into their hearts where you will remain forever. Cancers make love with a passion beyond compare. Spontaneous. Not a Fighter, But will kick your ass good if it comes down to it. Someone you should hold on to!



LEO - The Lion

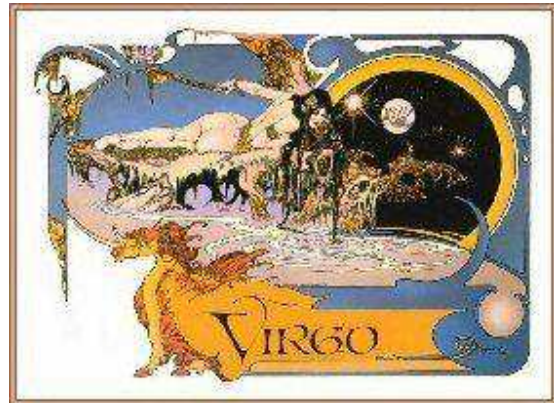
Great talker. Attractive and passionate. Laid back. Usually happy, but when unhappy tend to be grouchy and childish. A Leo's problem becomes everyone's problem. Most Leos are very predictable and tend to be monotonous. Knows how to have fun. Is really good at almost anything. Great kisser. Very predictable. Outgoing. Down to earth. Addictive. Attractive. Loud. Loves being in long relationships. Talkative. Not one to mess with. Rare to find. Good when found.



LIBRA - The Lame One

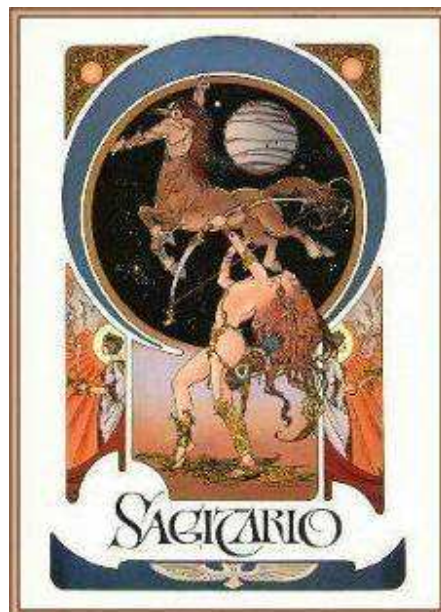
Nice to everyone they meet. Their Love is one of a kind. Silly, fun and sweet. Have own unique appeal. Most caring person you will ever meet! However, not the kind of person you want to mess with... You might end up crying. Libras can cause as much havoc as they can prevent. Faithful friends to the end. Can hold a grudge for years. Libras are

someone you want on your side. Usually great at sports and are extreme sports fanatics. Kinda dumb at times.



VIRGO - The One that Waits

Dominant in relationships. Someone loves them right now. Always wants the last word. Caring. Smart. Loud. Loyal. Easy to talk to. Everything you ever wanted. Easy to please. A pushover. Loves to gamble and take chances. Needs to have the last say in everything. They think they know everything and usually do. Respectful to others but you will quickly lose their respect if you do something untrustworthy towards them and never regain respect. The do not forgive and never forget The one and only.



SAGITTARIUS - The Promiscuous One

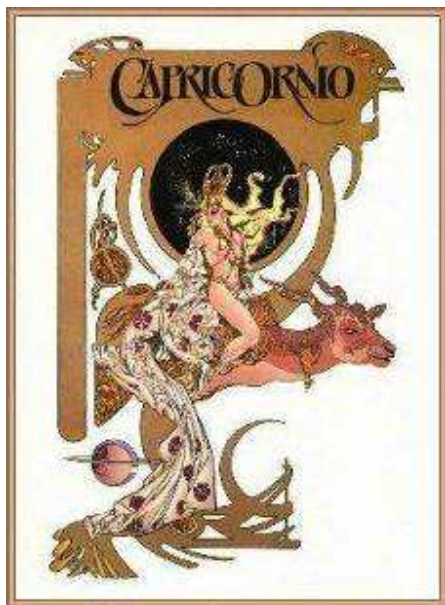
Spontaneous. High appeal. Rare to find. Great when found. Loves being in long relationships. So much love to give. A loner most of the time. Loses patience easily and will not take crap. If in a bad mood stay FAR away. Gets offended easily and remembers the offense forever. Loves deeply but at times will not show it feels it is a sign of weakness. Has many fears but will not show it. VERY private person.

Amicale Epatante des ... Joyeux-Jeunes Retraités

Defends loved ones with all their abilities. Can be childish often. Not one to mess with. Very pretty. Very romantic.

Nice to everyone they meet. Their Love is one of a kind.

Silly, fun and sweet. Have own unique appeal. Most caring person you will ever meet! Amazing in bed...!!! Not the kind of person you want to mess with- you might end up crying...

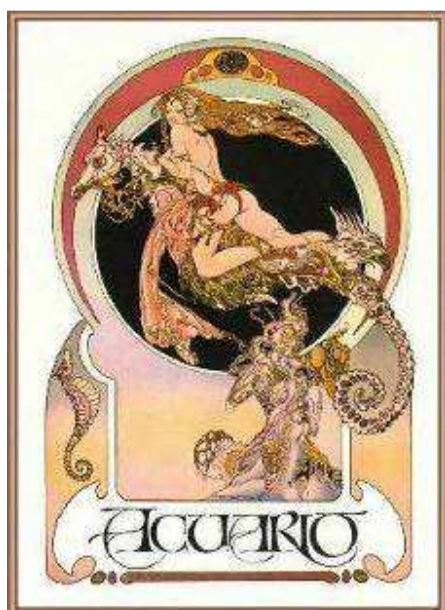


CAPRICORN - The Passionate Lover

Love to bust. Nice. Sassy. Intelligent. Sexy. Grouchy at times and annoying to some. Lazy and love to take it easy. But when they find a job or something they like to do they put their all into it. Proud, understanding and sweet. Irresistible. Loves being in long relationships. Great talker.

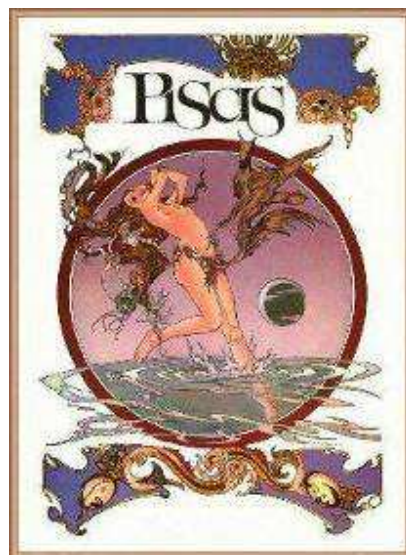
Always gets what he or she wants. Cool. Loves to win against other signs especially Gemini's in sports. Likes to cook but would rather go out to eat at good restaurants.

Extremely fun. Loves to joke. Smart.



AQUARIUS - Does It In The Water

Trustworthy. Attractive. Great kisser. One of a kind, loves being in long-term relationships. Can be clumsy at times but tries hard. Will take on any project. Proud of themselves in whatever they do. Messy, and unorganized. Procrastinators. Great lovers, when they're not sleeping. Extreme thinkers. Loves their pets usually more than their family. Can be VERY irritating to others when they try to explain or tell a story. Unpredictable. Will exceed your expectations. Not a Fighter, But will knock your lights out.



PISCES - The Partner for Life

Caring and kind. Smart. Center of attention. Messy at times and irresponsible! Smart but lazy. High appeal. Has the last word. Good to find, hard to keep. Passionate, wonderful lovers. Fun to be around. Too trusting at times and gets hurt easily. Lover of animals. VERY caring, make wonderful nurses or doctors. They always try to do the right thing sometimes get the short end of the stick. They sometimes get used by others and hurt because of their trusting. Extremely weird but in a good way. Good Sense of Humor!!! Thoughtful. Always gets what he or she wants.. Loves to joke.. Very popular. Silly, fun and sweet. Good friend to other but need to be choosy on who they allow their friends to be..

SCORPIO - The Addict

EXTREMELY adorable. Loves to joke. Very Good sense of humor. Will try almost anything once. Loves to be pampered. Energetic. Predictable. GREAT kisser. Always get what they want. Attractive. Loves being in long relationships. Talkative. Loves to party but at times to the extreme. Loves the smell and feel of money and is good at making it but just as good at spending it! Very protective over loved ones. HARD workers. Can be a good friend but if is disrespected by a friend, the friendship will end. Romantic. Caring.

Le coup de cœur de la Rédaction

Sarychev volcano (Russia's Kuril Islands)



A fortuitous orbit of the International Space Station allowed the astronauts this striking view of Sarychev volcano (Russia's Kuril Islands, northeast of Japan) in an early stage of eruption on June 12, 2009. Sarychev Peak is one of the most active volcanoes in the Kuril Island chain and is located on the northwestern end of Matua Island.

Prior to June 12, the last explosive eruption had occurred in 1989 with eruptions in 1986, 1976, 1954 and 1946 also producing lava flows. Commercial airline flights were diverted from the region to minimize the danger of engine failures from ash intake. This detailed photograph is exciting to volcanologists because it captures several phenomena that occur during the earliest stages of an explosive volcanic eruption.

The main column is one of a series of plumes that rose above Matua Island (48.1 degrees north latitude and 153.2 degrees east longitude) on June 12. The plume appears to be a combination of brown ash and white steam. The vigorously rising plume gives the steam a bubble-like appearance; the surrounding atmosphere has been shoved up by the shock wave of the eruption. The smooth white cloud on top may be water condensation that resulted from rapid rising and cooling of the air mass above the ash column, and is probably a transient feature (the eruption plume is starting to punch through). The structure also indicates that little to no shearing winds were present at the time to disrupt the plume. By contrast, a cloud of denser, gray ash -- most probably a pyroclastic flow -- appears to be hugging the ground, descending from the volcano summit. The rising eruption plume casts a shadow to the northwest of the island (bottom center). Brown ash at a lower altitude of the atmosphere spreads out above the ground at upper right. Low-level stratus clouds approach Matua Island from the east, wrapping around the lower slopes of the volcano. Only about 1.5 kilometers of the coastline of Matua Island (upper center) can be seen beneath the clouds and ash.

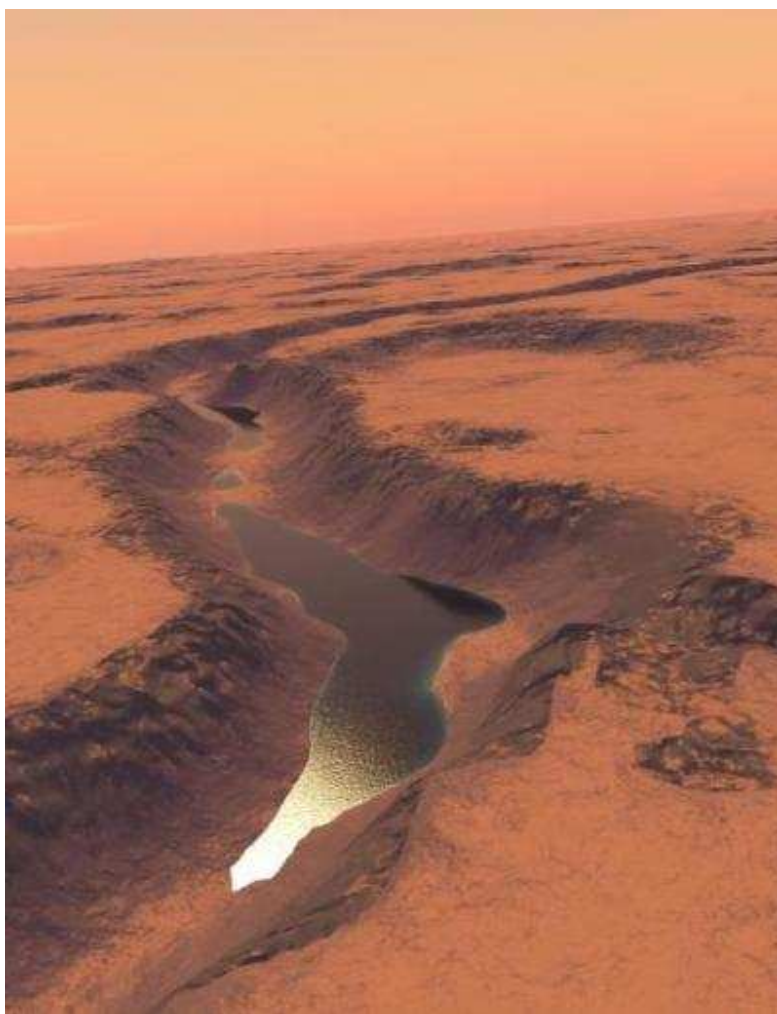
Le canard épilé de l'Amicale Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités

Sommaire

Le coin des actualités	2
Ça n'arrive qu'au bled	5
Des coincoins pour vous	9
Le coin des photos	14
Le coin des poèmes	23
Le coin littéraire	25
Le coin du rire	28
Le coin du savoir	40
Le coin des voyages	50
Le coin des BD	59
Le coin « Cuisine »	61
Le coin des curiosités	72
Le coin des merveilles	76
Le coin des merveilles (2)	78
Tous les coins du monde	81
Le coin des « urban legends » (« Vrai ou Faux ? »)	84
Le coin Horoscope	86
Le coup de cœur de la Rédaction	89



The "Whirlpool" first observed by Charles Messier in 1773, lies about 35 million light-years away, in the constellation Canes Venatici. It is also the first galaxy observed by the new Herschel telescope.



This is reconstructed landscape showing the Shalbatana lake on Mars as it may have looked roughly 3.4 billion years ago.